

Fakulta zemědělská
a technologická
Faculty of Agriculture
and Technology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

FAKULTA ZEMĚDĚLSKÁ A TECHNOLOGICKÁ

Katedra krajinného managementu

Bakalářská práce

Provedení průzkumu dané lokality jako podkladu
pro pozemkové úpravy

Autorka práce: Martina Jakubcová

Vedoucí práce: Ing. Jana Moravcová, Ph.D.

České Budějovice
2023

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem autorem této kvalifikační práce a že jsem ji vypracovala pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu použitých zdrojů.

V Českých Budějovicích dne

.....
Podpis

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá provedením průzkumu zvolené lokality v souladu s platnou metodikou komplexních pozemkových úprav. Průzkum byl proveden v katastrálním území Mojnë, okresu Český Krumlov. První část obsahuje literární rešerši, ve které je představen obor pozemkových úprav. Tato část vedle přiblížení oboru pozemkových úprav obsahuje také popis podrobného průzkumu terénu a opatření, která jsou součástí plánu společných zařízení. Druhá část se zabývá výběrem katastrálního území a předložením získaných podkladů a materiálů zahrnujících charakteristiku přírodních podmínek, popis území a hospodářské využití území. Obsahem výsledků je vyhodnocení podrobného terénního průzkumu, zaměřeného především na dopravní systém, ochranu půdy, poměry v oblasti vod, přírodu a krajinu. Dále jsou součástí grafická znázornění a případná doporučení pro následný návrh pozemkových úprav.

Klíčová slova: pozemkové úpravy, terénní průzkum, katastrální území Mojnë, charakteristika území, přírodní podmínky, dopravní systém, hospodářské využití, ochrana půdy, příroda a krajina

Abstract

The bachelor thesis deals with the survey of the selected site in accordance with the valid methodology of comprehensive land management. The survey was carried out in the cadastral area of Mojnë, Český Krumlov district. The first part contains a literature search, in which the field of land consolidation is introduced. In addition to an introduction to the field of land consolidation, this part also contains a description of the detailed survey of the terrain and the measures that are part of the common facilities plan. The second part deals with the selection of the cadastral area and the presentation of the documents and materials obtained, including the characteristics of the natural conditions, the description of the area and its economic use. The results include an evaluation of the detailed field survey, focusing mainly on the transport system, soil protection, water conditions, nature and landscape. It also includes graphical representations and possible recommendations for the subsequent design of the land consolidation.

Keywords: land consolidation, field survey, cadastral area of Mojnë, area characteristics, natural conditions, transport system, economic use, soil protection, nature and landscape

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala mé vedoucí práce Ing. Janě Moravcové, Ph.D. za poskytnutí cenných rad, konzultací a odborné vedení při psaní bakalářské práce. Dále bych chtěla poděkovat za ochotu a vstřícnost všem, kteří mi s poskytlí potřebné informace nezbytné pro zpracování práce. Zvláštní poděkování patří mé rodině a partnerovi za podporu po dobu mého studia.

Obsah

Úvod	9
1 Literární řešerše	10
1.1 Pozemkové úpravy	10
1.1.1 Definice a formy pozemkových úprav	10
1.1.2 Cíle pozemkových úprav.....	11
1.1.3 Legislativa pozemkových úprav	12
1.1.4 Historie pozemkových úprav	13
1.1.5 Pozemkové úpravy v zahraničí	17
1.2 Rozbor současného stavu dané lokality.....	18
1.2.1 Charakteristika přírodních podmínek.....	18
1.2.2 Popis území a limity jeho využití.....	20
1.2.3 Hospodářské využití území	23
1.3 Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů.....	24
1.3.1 Opatření ke zpřístupnění pozemků	24
1.3.2 Opatření pro ochranu zemědělského půdního fondu	25
1.3.3 Vodohospodářská opatření.....	27
1.3.4 Opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí.....	28
2 Cíl práce	29
3 Materiál	30
3.1 Výběr katastrálního území.....	30
3.2 Identifikační údaje katastrálního území	30
3.3 Popis katastrálního území.....	32
3.4 Historie katastrálního území.....	32
4 Metody	35
4.1 Terénní průzkum	35

4.2	Počítačový software	35
4.3	Charakteristika přírodních podmínek	35
4.3.1	Klimatické poměry	35
4.3.2	Hydrologické poměry	36
4.3.3	Geologické a půdní poměry	37
4.4	Popis území a jeho limity využití	37
4.5	Hospodářské využití území	37
4.5.1	Zemědělská výroba	37
4.5.2	Lesnická výroba	37
4.5.3	Technická infrastruktura	38
4.5.4	Ostatní a specifická využití území	38
4.6	Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů	38
4.6.1	Dopravní systém	38
4.6.2	Ochrana půdy	39
4.6.3	Poměry v oblasti vod	40
4.6.4	Příroda a krajina	40
5	Výsledky a diskuze	43
5.1	Charakteristika přírodních podmínek	43
5.1.1	Klimatické poměry	43
5.1.2	Hydrologické poměry	47
5.1.3	Geologické poměry	52
5.1.4	Půdní poměry	53
5.2	Popis území a jeho limity využití	58
5.2.1	Členitost reliéfu	58
5.2.2	Vegetační stupeň	59
5.2.3	Struktura půdního fondu	60
5.2.4	Zvláště chráněná území	61

5.2.5	Natura 2000	62
5.2.6	Ochranná pásma vodních zdrojů	62
5.3	Hospodářské využití území	62
5.3.1	Zemědělská výroba	62
5.3.2	Lesnická výroba	66
5.3.3	Technická infrastruktura	67
5.3.4	Ostatní a specifická využití území	70
5.4	Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů	72
5.4.1	Dopravní systém	72
5.4.2	Ochrana půdy	86
5.4.3	Poměry v oblasti vod	88
5.4.4	Příroda a krajina	99
5.5	Souhrnné vyhodnocení výsledků podrobného průzkumu	109
Závěr		111
Seznam použité literatury		112
Seznam obrázků		119
Seznam tabulek		120
Seznam použitých zkratk		122
Přílohy		124

Úvod

Pozemkové úpravy hrají důležitou roli v otázce zlepšení kvality života ve venkovských oblastech. Příroda je aktivně využívána a přetvářena člověkem, což vede k jejímu přizpůsobování lidským potřebám. Změny v prostředí vyvolávané lidskou činností jsou dané ekonomickým růstem a mohou jej negativně ovlivňovat. Pozemkové úpravy jsou jedním z krajinotvorných nástrojů, pomocí kterých lze zvýšit ekologickou stabilitu krajiny za účelem zlepšení kvality životního prostředí. Slouží nejen k uspořádání vlastnických práv, ale také napomáhají například diverzifikaci hospodářských činností, zúrodnění půdního fondu, či řešení odtokových poměrů.

Tématem této bakalářské práce je provedení průzkumu zvolené lokality, který je nedílnou součástí pozemkových úprav. Jedná se především o opatření náležitých podkladů, porovnání se skutečným stavem v terénu a následným vyhodnocením výsledků.

Práce je rozdělena do několika dílčích částí. První část, obsahuje literární rešerši, popisující obor pozemkových úprav. Je zde zařazena definice, formy, cíle, historie pozemkových úprav, společně s krátkým představením pozemkových úprav v zahraničí. V následující části je zdůvodněn výběr lokality a popis samotné metodiky podrobného terénního průzkumu.

Analýza a vyhodnocení průzkumných prací se nachází v poslední části práce. Zvláštní důraz je kladen na grafické zobrazení výsledků zejména v řešení dopravní sítě, poměrů v oblasti vod, stavu vodní eroze a zobrazení ekologické stability krajiny. Tyto složky totiž představují významné prvky při navržení potřebných opatření v plánu společných zařízení.

1 Literární rešerše

1.1 Pozemkové úpravy

1.1.1 Definice a formy pozemkových úprav

Platná legislativa §2 zákon č. 139/2002 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech definuje pozemkové úpravy takto: „*Pozemkovými úpravami se ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy.*“

Jonáš et al. (1990) popisují pozemkové úpravy jako souhrnná opatření, jejichž účelem je zlepšení výrobních, provozních a organizačních poměrů a ekologických podmínek v zájmové oblasti. S tímto výrokem souhlasí také Rybářsky, Švehla a Geissé (1991), kteří k definici doplňují další účel – zlepšení životních podmínek venkovského obyvatelstva.

Další zdroj uvádí, že jsou projekty pozemkových úprav koncipovány tak, aby v maximální míře zohledňovaly soulad mezi výrobními a krajinnými hodnotami (Muchová a Petrovič, 2010). Z uvedené literatury lze konstatovat důležitost pozemkových úprav nejen z hlediska ucelení pozemků a zvýšení tak zemědělské činnosti, ale také z pohledu ochrany a obnovy krajiny a přírody.

Formy pozemkových úprav jsou uvedeny v § 4 zákona č. 139/2002 Sb.:

Jednoduché pozemkové úpravy (dále jen JPÚ)

Formou JPÚ se dle metodiky pozemkových úprav (Homoláčová a Groušlová, 2022) řeší:

- vybrané potřeby v území (např. urychlené scelení pozemků, zpřístupnění pozemků, lokální PEO), jedná se vždy o menší část k.ú.,
- upřesnění nebo rekonstrukce přidělů (§ 13 zákona č. 139/2002 Sb.),
- umístění a realizace společných zařízení na pozemcích státu nebo obce, a to bez výměny nebo přechodu vlastnických práv. Součástí těchto JPÚ je vždy plán společných zařízení.

Komplexní pozemkové úpravy (dále jen KoPÚ)

Formou KoPÚ se dle metodiky pozemkových úprav (Homoláčová a Groušlová, 2022) řeší:

- zpravidla celé k. ú., v odůvodněných případech i více na sebe navazující k. ú. (mimo zastavěné území). Součástí KoPÚ je vždy plán společných zařízení,

který v území řeší zpřístupnění pozemků, protierozní ochranu, vodohospodářská opatření a ekologickou stabilitu krajiny.

1.1.2 Cíle pozemkových úprav

Právně definované cíle pozemkových úprav se v jednotlivých zemích liší. Obecným cílem je však zlepšit rozdělení půdy a podpořit vhodné využití zemědělských pozemků (Vitikainen, 2004). Další pramen popisuje důležitost navržení vhodných způsobů využívání krajiny z důvodu zachování či zvýšení biodiverzity a ekologické stability a napravit tak doposud nesprávné zacházení s krajinou (Hejnák, 2004). Tuto skutečnost můžeme také považovat jako jedním z cílů pozemkových úprav.

V neposlední řadě jsou cíle uzákoněny (§ 2 zákon č. 139/2002 Sb.) následujícím způsobem: *„zajištění podmínek pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, lesní hospodářství a vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a sucha, řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny.“*

Podstata těchto bodů je věcně a srozumitelně shrnuta v publikaci Pozemkové úpravy "krok za krokem" (Ministerstvo zemědělství, 2016):

- obnovení osobního vztahu lidí k zemědělské půdě a krajině s důrazem na zvýšení kvality života na venkově,
- zpřístupnění pozemků jejich vlastníkům a celkové zvýšení prostupnosti krajiny,
- vytvoření podmínek pro racionální hospodaření na zemědělských pozemcích,
- důsledná ochrana zemědělské půdy,
- ochrana kvality vody, zvýšení její retence v krajině a minimalizace povodňových škod,
- obnovení struktury krajiny, zvýšení její biodiverzity a celkové ekologické stability.

Ke splnění všech uvedených cílů je zásadní vhodně navrhnout plán společných zařízení, který je jedním z výstupů pozemkových úprav. K tomu je nutná spolupráce odborníků, státních úředníků a zvolených zástupců vlastníků (Burian et al., 2011).

Závěrem je v této kapitole důležité uvést fakt, že pozemkové úpravy dále dle zákona (§ 2 zákon č. 139/2002 Sb.) slouží pro obnovu katastrálního operátu a jsou neopomenutelným podkladem pro územní plánování.

1.1.3 Legislativa pozemkových úprav

Pozemkové úpravy jsou ve všech zemích založeny na základě právních předpisů. Obecně platí, že tyto předpisy upravující pozemkové úpravy pochází ze 70. let 20. století (např. Rakousko, Belgie, Německo, Norsko a Švédsko) nebo do 80. let 20. století (např. Nizozemsko, Polsko, Francie a Maďarsko). Pozemkové úpravy mají také přímou či nepřímou souvislost s dalšími legislativami jako je územní plánování, stavební a vyvlastňovací legislativa, legislativa týkající se ochrany životního prostředí a legislativa zemědělská, lesní, silniční a vodohospodářská (Vitikainen, 2004).

První zákon v České republice (dále jen ČR) o pozemkových úpravách byl přijat v roce 1991 (zákon č. 284/1991 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech) a byl několikrát novelizován. Na zákoně se podílelo Ministerstvo zemědělství společně se členy Českomoravské komory pozemkových úprav (dále jen ČMKPÚ) založené v roce 1990. V současnosti se orgány státní správy opírají o zákon č. 139/2002 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon doplňuje vyhláška č. 13/2014 Sb. o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav.

Nad rámec legislativy byla v roce 2004 schválena tehdejším Ústředním pozemkových úřadem první ucelená metodika pozemkových úprav sloužící jako podrobný návod vypracování návrhu pozemkových úprav. Zpracoval ji již zmíněný ČMKPÚ (Burian, 2011). Metodika byla v průběhu let novelizována do nynější podoby platné od 1. 7. 2022 vydané Státním pozemkovým úřadem.

Pro úplnost uvedení veškeré legislativy oboru pozemkových úprav byl vydán ke dni 1. ledna 2013 zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu. Úřad je nástupcem Ústředního pozemkového úřadu a působí jako ústřední správní orgán pozemkových úprav (spucr.cz, 2023).

1.1.4 Historie pozemkových úprav

Starověk

Historie pozemkových úprav je úzce spjata s historií zeměměřičství. Počátky jejich působení sahají až do starověkého Egypta. Pomocí těchto dvou disciplín se řešily každoroční záplavy úrodných půd v údolní nivě řeky Nil. Cyklické záplavy přivedly tehdejší vládců na myšlenku rozměřit a rozdělit zasažené oblasti, aby došlo k co nejefektivnějšímu využití pozemků vhodných pro hospodaření. První dochované písemné důkazy technicky jednotného uspořádání zemědělské půdy většího rozsahu pochází ze starověkého Říma. Vznik pozemkového práva, od kterého odvíjí veškerá legislativa v průběhu let až do dnešní doby, datujeme do 5. století př. n. l. V 1. století n. l. lze nalézt ucelená pojednání o zeměměřických činnostech. Tato pojednání obsahují podrobně propracovanou metodiku a techniku přidělových prací zpracovanou římskými zeměměřiči, zvanými *agrimensory* (Maršíková a Maršík, 2007).

Osídlování a rozdělování pozemků na našem území

Do 12. století probíhala na území Čech a Moravy tzv. vnitřní kolonizace (osídlování a obdělávání půdy obyvatelstvem již žijícím v dané oblasti) zejména v nižších nadmořských výškách v okolí vodních toků (Burian et al., 2011).

Období vrcholného středověku tzn. 12. – 14. století se vyznačuje tzv. vnější kolonizací (kolonizace obyvatelstvem z jiných zemí). Zejména německy mluvící komunity se zkušenostmi s životem v horských oblastech osídlovaly nynější pohraničí ČR. Organizace výstavby, přiděl půdy, výběr pachtovného a hledání osadníků byla svěřena podnikatelům, zvaným *lokátorům*. Z těchto osob se často později stávali starostové obcí. Tímto způsobem došlo k osídlení území dnešní ČR (Švehla a Vaňous, 1995).

Důležité je také zmínit stabilizaci panských pozemků kamennými mezníky v období 15. – 17. století. Stabilizace byla uzákoněna na podněty místosudího Jakuba Menšíka. Z této skutečnosti vyplývá první založení trestů za manipulaci s mezníky (Maršíková a Maršík, 2007).

Raabův aboliční systém (tzv. Raabizace)

Dalším významný mezník oboru pozemkových úprav se odehrál v 18. století. České země, patřící do Habsburské monarchie, se snažily o realizaci úprav pozemků. Hlavním důvodem bylo nahrazení roboty za pravidelné odvody daní formou peněžitých dávek. Cílem nových pozemkových změn bylo rozdělit tehdejší velkostatky na menší celky a vytvořit tak efektivní systém pro výběr daní (Maršíková a Maršík, 2007).

Návrh pozemkové reformy schválené Marií Terezií sestavil František Antonín Raab z Korutanska. Pozemkové úpravy prováděné podle ní v letech 1775 - 1785 se označují jako raabizace. Touto činností se rozumí rozdělení nerentabilní zemědělských velkostatků drobným zemědělcům (pachtýřům), kteří následovně odváděli pachtovné šlechtě. V rámci rozdělování se prováděl průzkum půdy, který lze považovat za bonitaci (Jůva et al., 1978).

Scelování pozemků po roce 1848

Rok 1848 je významným milníkem z hlediska uspořádáním pozemkových poměrů z důvodu vydání císařského patentu o zrušení poddanství a roboty. Přejedání od poddanské k občanské společnosti umožnil lidem poprvé vlastnit půdy, na které mohli hospodařit. Pozemky trpěly vlivem osídlování krajiny hospodářsko-technickými závadami, jako je rozdrobenost, rozptýlenost, nevhodný tvar a nepřístupnost ze stávající dopravní sítě. Další příčinou těchto závad bylo opakované rozdělování pozemků v důsledku dědictví (Švehla a Vaňous, 1995).

Těmito jevy trpěla zejména oblast Moravy. Rozvíjely se proto další způsoby pozemkových úprav, především tzv. konsolidace – mimoúřední dobrovolné scelování pozemků. Průkopníkem těchto činností byl František Skopalík, který zorganizoval konsolidaci ve své rodné obci Záhlinice u Kroměříže v letech 1856 – 1858 (Maršíková a Maršík, 2007).

Příslušný rakouský říšský zákon o scelování hospodářských pozemků a pozemkových úpravách pro oblast Moravy a Slezska vyšel v platnost roku 1883. Na území Čech zákon platný nebyl a pozemkové úpravy se nadále prováděly na základě dobrovolnosti (Jonáš et al., 1990).

Pozemkové reformy v první Československé republice

Po rozpadu Rakousko-Uherska a vzniku Československé republiky byla zemědělská půda ve vlastnictví velkostatkářů (např. průmyslové závody, církve, šlechta) a potenciál půdy nebyl dostatečně využíván. První pozemkovou (též agrární) reformou se situace měla zlepšit přerozdělením pozemků příslušným hospodařícím subjektům a částečných ponecháním pozemků ve vlastnictví státu. Reforma se skládala z následujících uzákonění (Rybářsky, Švehla, Geissé, 1991):

- zákon č. 32/1918 Sb., o obstavení velkostatků,
- zákon č. 215/1919 Sb., záborový zákon,
- zákon č. 81/1920 Sb., přidělový zákon,

-
- zákon č. 329/1920 Sb., náhradový zákon.

Přiděleno bylo jen 40 % výměry půdy a zbytek tzv. zbytkových velkostatků byl v důsledku rozporů a udělených výjimek vyřazen ze záboru. Reforma proto nebyla pečlivě provedena (Maršíková a Maršík, 2007).

Rozdělování pozemků po roce 1945

Důvodem pro novelizaci legislativy týkající se pozemkových úprav v celé Evropě na konci 20. století byly rychlé změny vlastnictví půdy, k nimž docházelo vlivem sociálně-politických aktivit (Vitikainen, 2004). Po odsunu Němců z pohraničí vznikaly značně vysídlené oblasti, a to především ty zemědělské. Z hlediska pozemkových úprav jsou významné tyto dekrety prezidenta republiky:

- dekret č. 5/1945 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o národní správě majetkových hodnot Němců, Maďarů, zrádců a kolaborantů a některých organizací a ústavů,
- dekret č. 15/1945 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa,
- dekret č. 28/1945 Sb., o osídlení zemědělské půdy Němců, Maďarů a jiných nepřátel státu českými, slovenskými a jinými slovanskými zemědělci.

Poslední výše uvedený dekret se nikdy neuskutečnil. Stát proto vlastnil obrovské plochy pozemků, které chtěl přidělit občanům k zemědělskému obdělávání (Maršíková a Maršík, 2007).

V tomto období probíhala revize první pozemkové reformy paralelně s druhou pozemkovou reformou. Nedostatky první pozemkové reformy se měly odstranit zákonem č. 142/1947 Sb., o revizi první pozemkové reformy, kdy byla do záboru zahrnuta veškerá půda včetně té církevní nad plochu 50 hektarů. O rok později byl vydán zákon č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě neboli druhé pozemkové reformě. V zákoně je uvedena zásada, *půda patří těm, kdož na ní pracují* (Rybářsky, Švehla, Geissé, 1991). Zákon dále stanovuje nucený výkup půdy tak, aby na jednoho zemědělce připadalo maximálně 50 hektarů (Eliáš, 2016).

Na tuto pozemkovou reformu navazuje dle Eliáše (2016) mimo jiné zákon č. 47/1948 Sb., o některých technicko-hospodářských úpravách pozemků (scelovací zákon), na jehož základě se po určitou dobu prováděly pozemkové úpravy. Správné dodržování tohoto zákona mohlo do jisté míry pozitivně ovlivnit vývoj českého zemědělství směrem k moderním formám hospodaření. Od roku 1946 narůstal vliv KSČ

na nakládání se zemědělskou půdou. Scelovací zákon byl tak nahrazen vládním nařízením č. 47/1955 Sb., o opatřeních v oboru hospodářsko-technických úprav pozemků (Maršíková a Maršík, 2007).

V letech 1950 – 1989 probíhaly pozemkové úpravy ve třech fázích, ke kterým neplánovaně přibyla fáze čtvrtá. V první tzv. přípravné fázi se prováděly projekty jednoduchých hospodářsko-technických úprav pozemků (dále jen JHTÚP). Fáze probíhala v letech 1950 – 1960. Vznikající JZD nebyla zatím stabilizována a často se měnila. V rámci JHTÚP se jednoduchými způsoby zcelovaly pozemky za účelem vytvoření družstva. V této fázi vznikaly největší morální a ekonomické újmy zemědělců (Švehla, Vaňous, 1995).

Druhá tzv. konsolidační fáze probíhala v letech 1960 – 1973. Družstva byla ucelena a mohlo se přistoupit ke komplexnějším projektům nazývaným souhrnné projekty hospodářsko-technických úprav pozemků (SHTÚP). Tyto projekty scelovaly prostorově rozsáhlejší pozemky a zároveň obsahovaly předchůdce plánu společných zařízení (Burian et al., 2011). Součástí konsolidační fáze byla výstavba velkoplošných odvodnění a závlah podrobněji popsanych v kapitole 1.3.3, str. 27.

Třetí fáze tzv. komplexního přetváření začíná po roce 1974. V této fázi se předpokládalo s kompletním přetvořením krajiny. Vlivem extrémního zásahu do přírody odstraněním solitérních stromů, mezí, remíz, cest apod. se začala projevovat eroze, problémy s koncentrací zvířat, znečištění podzemních zdrojů vody aj. Z toho důvodu se zavedla poslední tzv. korekční fáze, jejíž účelem bylo řešení otázky tvorby a ochrany životního prostředí. V těchto dvou fázích probíhaly souhrnné projekty pozemkových úprav (SPÚ) (Švehla a Vaňous, 1995).

Celkově lze shrnout období výše vypsanych fází, jako signifikantní narušování krajiny v důsledku velkoplošného obdělávání. Burian et al. (2011) charakterizují tehdejší situaci takto: „*Dále se v souvislosti s kolektivizací a zakládáním JZD likvidovala doprovodná zeleň a remízky, napřimovaly se vodní toky a odvodňovaly se téměř všechny plochy bez rozdílu, s honosným názvem meliorace, bez ohledu na to, zda skutečně šlo o zlepšení, či nikoliv, a zda toto odvodnění skutečně přineslo požadovaný efekt.*“

Pozemkové úpravy po roce 1990

Dne 15. 7. byl vydán první zákon č. 284/1991 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech (viz kapitola 1.1.3, str. 12). Obor pozemkových úprav byl chápán jako nástroj pro vrácení půdy původním vlastníkům a umožnění tak svobodného podnikání.

K této myšlence se však brzy přidala problematika ochrany životního prostředí, regionálního rozvoje a obnovy venkovských oblastí (Burian et al. 2011). V některých oblastech českého území jsou stále očividné stopy po čtyřicetiletém negativním působení komunistického režimu (Grešlová, Horáková, Dastychová et al., 2021).

1.1.5 Pozemkové úpravy v zahraničí

Účel a formy pozemkových úprav v každé zemi se odvíjí od jejích politických a hospodářských poměrů a změn (Švehla a Vaňous, 1995). Zatímco v zemích západní Evropy mají pozemkové úpravy poměrně dlouhodobou tradici a mnoho praktických zkušeností, v zemích střední a východní Evropy je tato tradice dosud krátká a v některých případech stojí teprve na začátku (Thomas, 2006).

V západoevropských zemích se scelovací řízení využívá jako prostředek pro zlepšení výrobních a pracovních podmínek v zemědělství a lesnictví a k podpoře obecného využití půdy a rozvoje venkovských oblastí. Většina zemí střední a východní Evropy po roce 1989 provedla pozemkové reformy, v jejichž rámci byla privatizována státní zemědělská půda, často prostřednictvím restituce práv na půdu bývalým vlastníkům nebo rozdělením státní půdy venkovskému obyvatelstvu (Hartvigsen, 2014).

Již několikrát zmiňované cíle pozemkových úprav se v Evropě zdají být rozdílné od cílů pozemkových úprav ve státě Asijského kontinentu – Číně. V tomto státě je jedním z hlavních cílů potravinové zabezpečení. Čína však od roku 1988 spolupracuje s Německem, jakožto dostatečně zkušenou zemí, na ochraně životního prostředí. Nicméně i přes to, že se jedná o významnou zemědělskou zemi, jsou přírodní podmínky pro zemědělskou výrobu v Číně obecně špatné, například téměř 70 % celkové obdělávané půdy je situováno v hornatých a kopcovitých oblastech (Jiang et al., 2022).

Spojené státy americké netvoří výjimku, co se výrazných změn za posledních čtyřicet let týče. Jednou z největších změn je rostoucí převaha plošně rozsáhlých farem, což je trend známý jako konsolidace zemědělské půdy. Konsolidace má pro mnoho venkovských obcí nepříjemné důsledky. Došlo k ní především na úkor středně velkých farem, které byly v minulosti ekonomickou páteří těchto komunit. Zmenšila se příležitost pro nové zemědělce, kteří jsou stále vzácnější (ucsusa.org, 2021). Z rozsáhlých zemědělských pozemků vyplývají rozsáhlá protierozní opatření, která jsou v USA řešena v rámci speciální státní služby na ochranu půdy – National Resources Conservation Services (Janeček et al., 2005).

1.2 Rozbor současného stavu dané lokality

Průzkum se provádí v celém obvodu pozemkových úprav za účelem zjištění skutečného stavu vybrané lokality. Výsledky slouží jako podklad při vyhotovení plánu společných zařízení.

1.2.1 Charakteristika přírodních podmínek

Klimatické poměry

Klimatologii lze definovat jako ucelený stav atmosféry a její vývoj ve vybrané lokalitě v důsledku dlouhodobého časového období. Jako důležité vědní podobory sem můžeme zahrnout bioklimatologii a ekoklimatologii. Bioklimatologie studuje podmínky rostlin, živočichů a člověka ovlivněné klimatem. Proto jsou často v klimatických poměrech zahrnuty poměry fenologické. Ekoklimatologie řeší vztah mezi klimatem a ekologickými podmínkami. Obor tak zkoumá dopady klimatu na vývoj organismů v jejich přirozeném prostředí (Bednář, 2003).

Zaměříme-li se podrobněji na Jihočeský kraj, zjistíme, že je na klimatické poměry značně rozmanitý. Výškové rozdíly kraje způsobují odchylky nebo výkyvy podnebí v jednotlivých částech území. Mimo převýšení má vliv na klimatické poměry také orientace pohoří, například Šumava a Novohradské hory vůči světovým stranám. Vytvořením návětrné či závětrné strany pohoří se zvyšují nebo snižují povětrnostní podmínky. Tyto výkyvy podnebí působí negativně na živou a neživou přírodu (Chábera, 1985).

Klimatické poměry jsou důležitým faktorem například při navržení příslušných opatření vodního režimu krajiny a snížení degradace půd (Heřmanovská, Kulířová, Vopravil, 2013).

Hydrologické poměry

Hydrologie je věda pojednávající o zákonech výskytu a oběhu vody v přírodě. Zabývá se vodou jako součástí zemské složky – hydrosféry (Blažek et al., 2006).

Hydrologické poměry se v rámci charakteristiky přírodních podmínek vyhodnocují v povodí. Povodí lze definovat jako část zemského povrchu, ze kterého stéká srážková voda do stejného uzávěrového profilu vodního toku. Hranice povodí se nazývá rozvodnice. V závislosti na typu profilu vodního toku jsou povodí rozděleny do jednotlivých řádů. Dále je třeba rozlišovat povodí povrchových a podpovrchových vod. Vlivem odlišného uspořádání propustných a nepropustných vrstev podpovrchových vod se rozvodnice od povrchových vod mohou lišit (Krešl, 2001).

V rámci pozemkových úprav musíme zmínit hydrografii, kvůli nutnosti popisu všech vodních ploch v zájmovém území. Dále je nutné se zabývat také problematikou zastoupení vody v půdě a s tím spojenou úrodností půdy (Heřmanovská, Kulířová, Vo-pravil, 2013).

Konkrétně Jihočeský kraj spadá do povodí horní a střední Vltavy s přítoky Malše, Lužnice, Otavy apod. (czso.cz, 2021).

Geologické poměry

Geologie, petrografie, geomorfologie a hydrogeologie tvoří konstantní složku při uspořádání pozemků (Stejskal, 1967).

Tyto krajinnotvorné obory jsou zaměřeny na popis půdotvorného substrátu, který se dělí z hlediska vývoje a struktury na zvětraliny a sedimenty. Jedním z mnoha charakteristik substrátu je zrnitost a odolnost proti zvětrávání (Sklenička, 2003). Pokud mají zvětraliny totožnou mateční horninu a podobné klimatické podmínky, můžeme konstatovat, že se budou vyznačovat i podobnou zrnitostí. Změní-li se však klimatické podmínky, a tím i zvětrávací činitelé, bude zrnitost zcela odlišná. Na uvedeném příkladu je zřejmá důležitost zjištění všech přírodních podmínek v území, které se navzájem ovlivňují. Mezi další charakteristiky hornin se řadí původ, stálost jednotlivých minerálů, struktura, textura barva apod. (Hruška, 1998).

Obecně se oblast jižních Čech řadí do moldanubika, jedné z pěti dílčích jednotek Českého masivu. Dominují zde pararuly a migmatity, dále například granulity a ortoruly. Moldanubikum se dělí na jednotvárnou a pestrou sérii. Sedimenty jednotvárné série, tvořeny především různými typy magmatických rul, mají největší podíl zastoupení v kraji. Pestrou sérii lze charakterizovat jako mladší rozmanitější pararulový komplex. Rozšířená je mimo jiné i v oblasti Českokrumlovsko, kde se nachází zájmová lokalita této práce (Chábera, 1986).

Půdní poměry

Složení a stav půdy je významným faktorem pro zemědělskou výrobu. Správné užití výrobních postupů s použitím vhodné agrotechniky při obhospodařování půdy ovlivňuje její úrodnost. Náležité péče půdy by se mělo od zemědělských subjektů dostávat nepřetržitě. Dále je důležité plánovat její regeneraci. Bez ní by mohlo pěstování náročných plodin vést ke ztrátě úrodnosti (Hejnák, 2004).

Značnou roli při tvorbě půd hraje terénní reliéf, který má přímý dopad na vodní erozi. Ve členitějších oblastech bez realizace protierozních opatření může dojít

k plošné vodní erozi, která opakovaným smyvem půdy způsobuje neustálé *omlazování*. Nedochází tedy k tvorbě zralejších půdních typů. Tento jev je charakteristický pro kambizem vyskytující se ve vybrané lokalitě (Chábera et al., 1985).

Významným faktorem pro diferenciaci jednotlivých půd je jejich bonitace a oceňování. Vznikla původně za účelem stanovení produkční schopnosti zemědělských pozemků. Až později se projevil potenciál poznání produkce půdy za účelem jejího racionálnějšího využívání a ochrany (Němec, 2001). Základní mapovací a oceňovací jednotkou bonitační soustavy je bonitovaná půdně ekologická jednotka (dále jen BPEJ). Na základě charakteristiky půdy, klimatu, terénního reliéfu a vláhového režimu zemědělských pozemků byly přidány údaje o produkční schopnosti hlavních zemědělských plodin a s nimi spojené ekonomické efekty v dané oblasti (Mašát, 2002).

Jelikož se klima celého Jihočeského kraje vyznačuje poměrně chladnou oblastí a humiditou, odráží se tento fakt na vývoj místních půd. Na většině území převládají půdy typu kambizem (Chábera, 1986).

1.2.2 Popis území a limity jeho využití

Do popisu území vstupuje řada různorodých faktorů. Míra popisu je uzpůsobena oblasti vybraného území. Pokud oblast z jakkoliv velké části zasahuje do významné či chráněné oblasti, je nutné se zaměřit na její popis a definovat rozmezí povoleného zásahu. Zahrnují se sem všechny okolnosti, které jsou významné pro pozemkové úpravy od členitosti území, krajinného rázu, struktury půdního fondu, po významné krajinné oblasti a ochranná pásma vodních zdrojů (Sklenička, 2003).

Löw a Míchal (2003) při popisu území apelují na využívání stávajících vstupních podkladů například od Agentury ochrany přírody a krajiny (dále jen AOPK) ČR. Dále se přimlouvají za zobecnění výsledků průzkumu tak, aby z nich nadále mohly čerpat jiné příbuzné obory. Z toho však nevyplývá, že odlišný způsob hodnocení krajiny byl špatný. I přes žádanou subjektivitu ukotvenou mimo jiné i v zákoně č. 114/1992 Sb., se mnohdy nelze odprostit od individuálního vnímání přírody, proto záleží i na všeobecné srozumitelnosti při interpretaci výsledků. Cílem je identifikovat změny krajinného pokryvu a zasadit je do souvislostí v rámci působení antropogenních jevů na přírodu (Grešlová, Horáková, Dastychová et al., 2021).

Krajinný ráz

Krajinný ráz je § 12 zákonem č. 114/1992 Sb. definován jako přírodní, kulturní či historická oblast chráněna před činnostmi, které by snižovaly její estetickou nebo přírodní hodnotu. Termín je v české legislativě zakořeněn již z roku 1920 v přidělovém zákoně č. 47/1920 Sb. Krajinný ráz tvoří základ pro ochranu výše uvedených oblastí a jejich aktivní tvorbu (Míchal, 1994).

Zemědělský půdní fond

Zemědělským půdním fondem (dále jen ZPF) se dle § 1 zákona č. 334/1992 Sb. rozumí vše, co je zemědělsky obhospodařováno – orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty (dále jen TTP), zemědělská půda ponechána dočasně ladem, nezemědělské plochy potřebné k zajišťování zemědělské výroby a rybníky s chovem ryb nebo drůbeže. Cílem ochrany zemědělského fondu je zachování jeho rozlohy a kvality, použitím vhodných řešení (Maděra, Zimová, 2005).

Zvláště chráněná území a Natura 2000

Ochrana přírodní a kulturní krajiny v ČR náleží zejména dvou výkonným orgánům státní správy, a to ministerstvu životního prostředí a ministerstvu kultury. První legislativa o ochraně přírody vznikla v roce 1956 zákonem č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody. Zákon tehdy kategorizoval několik chráněných území jako národní park, chráněná krajinná oblast, chráněný přírodní výtvar, státní přírodní rezervace apod. Tento zákon byl novelizován v roce 1992 zákonem o ochraně přírody a krajiny č. 114/1992 Sb., v současnosti platném znění č. 186/2006 Sb. (Bárta, Bartoš, Bičík et al., 2007).

Zvláště chráněná území definuje § 14 zákona č. 114/1992 Sb. takto: „*Území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná lze vyhlásit za zvláště chráněná; přitom se stanoví podmínky jejich ochrany.*“ Dle tohoto zákona se zvláště chráněná území dělí na:

- národní parky,
- chráněné krajinné oblasti,
- národní přírodní rezervace,
- přírodní rezervace,
- národní přírodní památky,
- přírodní památky.

Zprostředkovatelem mezinárodní ochrany chráněných území v rámci členských států Evropské unie je Natura 2000. Její náplní je ochrana přírodních stanovišť, rostlinných druhů nejvíce ohrožených člověkem, nebo vzácné a významné prvky pro celou Evropskou unii. Natura 2000 je dále rozdělena do dvou kategorií – evropsky významné lokality a ptačí oblasti. Pověřeným orgánem k přípravě podkladů pro Natura 2000 je AOPK ČR (Bárta, Bartoš, Bičík et al., 2007).

Biogeografické podmínky

Rozdělením biodiverzity v prostoru a čase se zabývá vědní obor biogeografie. Podle tzv. biogeografických oblastí jsou rozdělena ta místa, která sdílejí svoji jedinečnost a charakteristické rysy (Löw a Míchal, 2003). Oblasti byly rozděleny na základě typu geobiocénů, jejichž diferenciaci se dle Míchala (1994) skládá z následujících operací:

- vymezení potencionálního stavu geobiocenóz v krajině,
- vymezení současného stavu geobiocenóz v krajině,
- kategorizace geobiocenóz podle intenzity antropogenního ovlivnění a podle stupně ekologické stability,
- hodnocení funkčního významu společenstev v krajině,
- vymezení z hlediska ochrany přírody a krajiny.

Sklenička (2003) dále doplňuje, že krajinu se stejnými charakteristikami lze vymezit na základě vědních oborů do mnoha různých diferenciací, jako je BPEJ, soubor lesních typů, jednotka potencionální přirozené vegetace či skupiny typů geobiocénů (dále jen STG).

STG se dělí na tři dílčí jednotky – vegetační stupeň, trofická řada a hydrická řada. Vegetační stupeň se odvíjí od topologických podmínek území. Trofická řada vyjadřuje pH půdy a její zásobení živinami. Hydrická řada stanovuje rozdíly ve vlhkostním režimu půdy (Sklenička, 2003).

Pro úplnost textu doplňuji charakteristiku jednotky potencionální vegetace dle Kováře (2012), vyjadřující trvalé rostlinné společenstvo, které by se vyvinulo za současných podmínek, aniž by do nich zasahovala lidská činnost. Jednoty jsou určeny na podobných charakteristikách jako STG – mikroklima, půdní typ, vodní poměry apod. (Kovář, 2012).

Využití území

S využitím území (land use) úzce souvisí krajinný pokryv (land cover), ačkoliv se jedná o dvě odlišná názvosloví. Krajinný pokryv je vše, co se nachází na zemském povrchu, tzn. vegetace, horniny, člověkem přeměněné plochy atd., a lze jej pozorovat například leteckým snímkováním. Využití území již z názvu napovídá o způsobu využití konkrétních ploch (Grešlová, Horáková, Dastychová et al., 2021). Grešlová, Horáková, Dastychová et al. (2021) dále upřesňují tyto dva pojmy na příkladku podle klasifikační stupnice druhů pozemků ČÚŽK. U krajinného pokryvu jako je orná půda nebo vinice lze snadno odhalit i využití území, zatímco například u zastavěné plochy je nutné dále specifikovat její způsob využívání (zemědělská budova, průmyslový objekt, rekreační objekt apod.).

1.2.3 Hospodářské využití území

Dle Grešlové, Horákové, Dastychové et al. (2021) více než polovinu ČR tvoří zemědělská půda, třetinu pak zabírají lesní plochy a polopřírodní oblasti, cca 7 % urbanizované plochy a 1 % vodní plochy a humidní území.

Zemědělská výroba

Zemědělství je lidská činnost, jejíž účelem je získání potravin a jiných statků prostřednictvím pěstování plodin a chovem zvířat. Prostředí, zejména klima, do určité míry udává, jaké plodiny je vhodné v dané lokalitě pěstovat (Frouz a Frouzová, 2021). Výnos zemědělské výroby může dále ovlivňovat složení a stav půdy (viz kapitola 1.2.1, str. 18).

Lesnická výroba

Lesní zákon (§3 odst. 1 písm. a) č. 289/1995 Sb.) definuje pozemky určené k plnění funkce lesa jako: „*pozemky s lesními porosty a plochy, na nichž byly lesní porosty odstraněny za účelem obnovy, lesní průseky a nezpevněné lesní cesty, nejsou-li širší než 4 m, a pozemky, na nichž byly lesní porosty dočasně odstraněny na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesů*“. Centrální databázi s informacemi o lesích ČR, lesním hospodářství a myslivosti vede Ústav pro hospodářskou úpravu lesů (dále jen ÚHÚL) se sídlem v Brandýsu nad Labem. Tato odborná organizace je pověřeným orgánem pro oblast lesnictví a myslivost od Ministerstva zemědělství (uhul.cz, 2022).

Ostatní využití území

V této kapitole se uvádí všechny doplňující informace o katastrálním území, které mohou ovlivnit výsledný návrh pozemkových úprav.

Dle metodiky pozemkových úprav (Homoláčová a Groušlová, 2022) se jedná například o:

- těžbu surovin chráněných dle horního zákona (zákon č. 44/1988 Sb.),
- vliv těžby na dopravu a životní prostředí,
- vymezení poddolovaného území,
- místní průmysl a jeho vliv na životní prostředí,
- skládky odpadů,
- rekreační využívání území.

Specifické zájmy území

Jako specifické zájmy území uvádí metodika pozemkových úprav (Homoláčová a Groušlová, 2022) například:

- zařízení (zájmy) Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra,
- nadzemní a podzemní vedení a zařízení stávající i plánované,
- jímání vody,
- ochranná pásma energetických, plynárenských a tepelných zařízení (rozsah omezení ve smyslu energetického zákona č. 458/2000 Sb.).

1.3 Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů

Výsledky podrobného průzkumu se promítají v projektu pozemkových úprav – plánu společných zařízení, též uváděném jako generelu. Navržená opatření mají splňovat základní cíle pozemkových úprav (Sklenička, 2003). Hejnák (2004) popisuje plán společných zařízení jako: „*formu krajinného plánu uvnitř obvodu pozemkové úpravy*“.

Vyhodnocení výsledků má dopad především na čtyři krajinářské úpravy podrobněji popsané v následujících kapitolách. Bruian et al. (2011) zdůrazňují nejlepší případ návrhu plánu společných zařízení, kdy na sebe jednotlivá opatření vzájemně navazují, doplňují se, stávají se víceúčelovými a společně zohledňují všechny funkce krajiny.

1.3.1 Opatření ke zpřístupnění pozemků

Hlavní funkcí účelových cest je zpřístupnění pozemků. V rámci pozemkových úprav hovoříme především o návrhu polních cest se všemi doprovodnými stavbami, jako jsou mostky, propustky, brody, výhybny, železniční přejezdy apod. (Ministerstvo zemědělství, 2016). Polní cesty mají zásadní vliv na krajinnou kompozici, estetické charakteristiky a hodnotu krajiny. Z toho důvodu se také navrhuje další doprovodné prvky například příkopy, liniové porosty, kulturní artefakty apod. (Sklenička, 2003). Při sa-

motném návrhu polních cest je třeba dbát na základní požadavky a podmínky projektování v současnosti ukotvené v ČSN 73 6109. Polní cesty se dle významu dělí na hlavní, vedlejší a doplňkové.

Hlavní polní cesty

Hlavní polní cesty se napojují na místní komunikace, silnice III. třídy a ojediněle na silnice II. třídy. Jsou vždy zpevněné s odvodňovacími příkopy a celoročně sjízdné. Mohou sloužit i jako protierozní opatření (Burian et al., 2011).

Vedlejší polní cesty

Vedlejší polní cesty zpřístupňují přilehlé pozemky či farmy a napojují se na hlavní polní cesty, místní komunikace, silnice III. třídy a ojediněle na silnice II. třídy. Konstrukce je zpravidla nezpevněná se zatravněným krytem. Ke zpevnění se přistupuje pouze v odůvodněných případech. Alternativní možností může být kombinace zpevněných a nezpevněných úseků (Burian et al., 2011).

Doplňkové polní cesty

Tyto cesty se navrhují jen v ojedinělých případech. Jsou zpravidla nezpevněné a zajišťují komunikační propojení půdních celků jednoho vlastníka v sezónním období, tzn. nemusí být celoročně sjízdné (Homoláčová a Groušlová, 2022).

1.3.2 Opatření pro ochranu zemědělského půdního fondu

Opatření pro ochranu ZPF se týkají zejména vodní a větrné eroze. Eroze totiž dle Buriana et al. (2011) ochuzuje zemědělské pozemky o nejúrodnější část – ornici. Zhoršuje fyzikálně-chemické vlastnosti půd, zmenšuje hloubku půdního profilu a zvyšuje šterkovitost. Dále pak eroze snižuje obsah živin a humusu, poškozuje plodiny, má negativní vliv na pohyb agrotechnických strojů po pozemcích a způsobuje ztráty osiv, sadby, hnojiv, a ochranných přípravků pro rostliny (Burian et al., 2011).

Vodní eroze

Janeček et al. (2005) definují vodní erozi takto: „*Vodní eroze spočívá v rozrušování zemského povrchu dešťovými kapkami a povrchovým odtokem a podle formy se dělí na erozi plošnou, rýhovou, výmolovou a proudovou.*“ Více než 50 % rozlohy orné půdy v ČR je postiženo vodní erozí (Blažek et al., 2006). V následující tabulce 1.1, str. 26 vyňaté z metodiky pozemkových úprav lze zjistit doporučená protierozní opatření.

Tabulka 1.1: Přehled doporučených opatření proti vodní erozi (Homoláčová a Groušlová, 2022)

Typ opatření	Druh opatření
Opatření organizační	Tvar a velikost pozemků Delimitace druhů pozemků (ochranné zatravnění, zalesnění, ochranné sady a vinice) Protierozní rozmísťování plodin Pásové střídání plodin Agrolesnické systémy
Opatření agrotechnická	Protierozní technologie pěstování erozně nebezpečných plodin, tj. zejména zpracování a příprava půdy, přímý výsev do krycí plodiny, strniště, posklizňových zbytků nebo do mulče, hrázkování, důlkování, mulčování Vrstevnicové obdělávání
Opatření technická	Protierozní průlehy Protierozní příkopy Protierozní meze Zasakovací a sedimentační pásy Protierozní hrázky Stabilizace drah soustředěného povrchového odtoku Stabilizace strží a erozních projevů v drahách soustředěného povrchového odtoku Protierozní ochranné nádrže Polní cesty s protierozní funkcí Terasování

Větrná eroze

Podle Janečka et al. (2012) se větrnou erozi myslí: „*přírodní jev, při kterém vítr působí na půdní povrch svou mechanickou silou, rozrušuje půdu a uvolňuje půdní částice, které uvádí do pohybu a přenáší je na různou vzdálenost, kde se po snížení rychlosti větru ukládají.*“ Podle stejného zdroje větrná eroze postihuje především lehké písčité půdy vyskytující se převážně na jižní Moravě a v Polabí. Následující tabulka 1.2 zobrazuje způsoby obrany proti větrné erozi.

Tabulka 1.2: Přehled doporučených opatření proti větrné erozi (Homoláčová a Groušlová, 2022)

Typ opatření	Druh opatření
Opatření organizační	Protierozní rozmísťování plodin Pásové střídání plodin Osevní postupy Tvar a velikost pozemků

Typ opatření	Druh opatření
Opatření agrotechnická	Protierozní agrotechnika (zpracování a příprava půdy, setí, sklizeň a nakládání s posklizňovými zbytky) Zvýšení protierozní odolnosti půdy (zvýšení půdní vlhkosti, zlepšení fyzikálních vlastností půdy, stabilizace povrchu půdy)
Opatření technická	Přenosné zábrany Ochranné lesní pásy (větrolamy)

1.3.3 Vodohospodářská opatření

Voda je v legislativě ukotvena jako veřejný statek. Je proto důležité konstantní udržování kvalitních zásob povrchových a podzemních vod a jejich ochrana (Hejnák 2004). Hospodaření s vodou ze zemědělského aspektu souvisí především se zásobováním venkova pitnou vodou, pro rostlinou a živočišnou výrobu a pro potřeby potravinářského průmyslu (Blažek et al., 2006).

Metodika pozemkových úprav (Homoláčová a Groušlová, 2022) rozděluje vodohospodářská opatření do následujících skupin:

- opatření ke zlepšení vodních poměrů a zlepšení hospodaření s vodou,
- opatření k odvádění povrchových vod z území,
- opatření k ochraně před povodněmi a suchem,
- opatření k ochraně povrchových a podzemních vod,
- opatření k ochraně vodních zdrojů,
- opatření u stávajících vodních děl na vodních tocích,
- opatření u staveb sloužících k závlaze a odvodnění pozemků.

Důležitá opatření v ČR zabývající se problematikou vodních poměrů v přírodě započaly v 60. letech 20. století, kdy docházelo k intenzivnímu odvodňování pozemků. Do roku 1990 bylo v ČR odvodněno 25,3 % zemědělských půd. Kvůli pozastavení nových odvodňovacích projektů v tomto roce je současná rozloha odvodněných ploch neměnná (Blažek et al., 2006). V současnosti se především zajišťuje údržba, oprava a odstranění havarijních stavů odvodňovacích staveb, včetně vedení jejich evidence (spucr.cz, 2023). Přestože má odvodnění pozitivní vliv na produkční schopnosti půdy, ovlivňují tyto stavby do určité míry kvalitu podzemních vod a snižují jejich zásobu (Hejnák, 2004).

Závlahové stavby byly také intenzivně využívány v 60. letech 20. století za účelem pěstování vysoce produktivních odrůd obilovin a jiných zemědělských plodin. K závlahám se v současnosti používá povrchová voda a ojediněle voda podzemní (Blažek et al., 2006). Dle článku Státního pozemkového úřadu (spucr.cz, 2019)

se pozemkové úpravy v současné době více zaměřují na problematiku akumulace vod v krajině, mimo jiné i prostřednictvím závlahových systémů, z důvodu předpovědi klimatu pro druhou polovinu 21. století.

Příkladem možného vodohospodářského opatření pozemkových úprav je revitalizace vodních toků, do kterých se řadí změna trasy toku, snížení spádu a budování prvků rozdělujících koryto. Opatření jsou doprovázena výsadbou či údržbou břehových porostů a zastavěním přiléhajících pozemků (Uhlířová, Mazín, 2005). Jako další opatření úzce spjaté s návrhem cestní sítě lze uvést odvodnění polních cest, zřízením odvodňovacích příkopů nebo příčným spádem cesty (Burian et al., 2011).

1.3.4 Opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí

Ochrana přírody a krajiny společně se zvýšením ekologické stability je jedním z hlavních cílů pozemkových úprav. Aktuálním tématem pozemkových úprav v otázce zvýšení ekologické stability, je napravení krajinné struktury, do které bylo nejvíce zasazeno ve druhé polovině 20. století z důvodu postupného přizpůsobování krajiny lidským potřebám. Tyto krajinné změny vygradovaly na konci 80. let, kdy došlo k největšímu zjednodušení krajinné struktury (Burian et al., 2011).

Dle Löwa a Míchala (2003) se na regulaci změn v krajině má podílet několik orgánů státní správy, jejichž cílem je společně dospět ke stejným závěrům, podložených na příslušné legislativě, a to na základě zjištěného skutečného stavu krajiny. Jedná se především obory územního plánování, pozemkových úprav, hospodářských úprav lesů a ochrany přírody.

Územní systém ekologické stability

Zákon (§ 3 zákon č. 114/1992 Sb.) definuje územní systém ekologické stability (dále jen ÚSES) jako: „*vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu.*“ Základní skladebné prvky ÚSES tvoří biocentra a biokoridory a doplňkové skladebné prvky nazývané interakční prvky. Dle hierarchie rozlišujeme tři úrovně systému – nadregionální, regionální a místní (lokální) ÚSES (Homoláčová a Groušlová, 2022). Dle § 9 vyhlášky č. 545/2002 Sb. se realizací ÚSES dle plánu společných zařízení rozumí: „*výsadba porostu a péče o něj po dobu tří let od jeho výsadby.*“

2 Cíl práce

Cílem této bakalářské práce je zjištění skutečného stavu zvolené lokality, vyhodnocení výsledků a doporučení vhodných opatření. S tímto účelem je spojena volba vhodného katastrálního území, na jehož základě je možné popsat všechny náležitosti platné metodiky komplexních pozemkových úprav.

Dokumentace současného stavu obsahuje charakteristiku přírodních podmínek, popis území a limity jeho využití a hospodářské využití území. Podrobný průzkum terénu je zaměřen zejména na dopravní systém, ochranu půdy, poměry v oblasti vod, přírodu a krajinu. Práce je opatřena potřebnou fotodokumentací a grafickými podklady. Práce může dále sloužit jako podklad pro pozemkové úpravy.

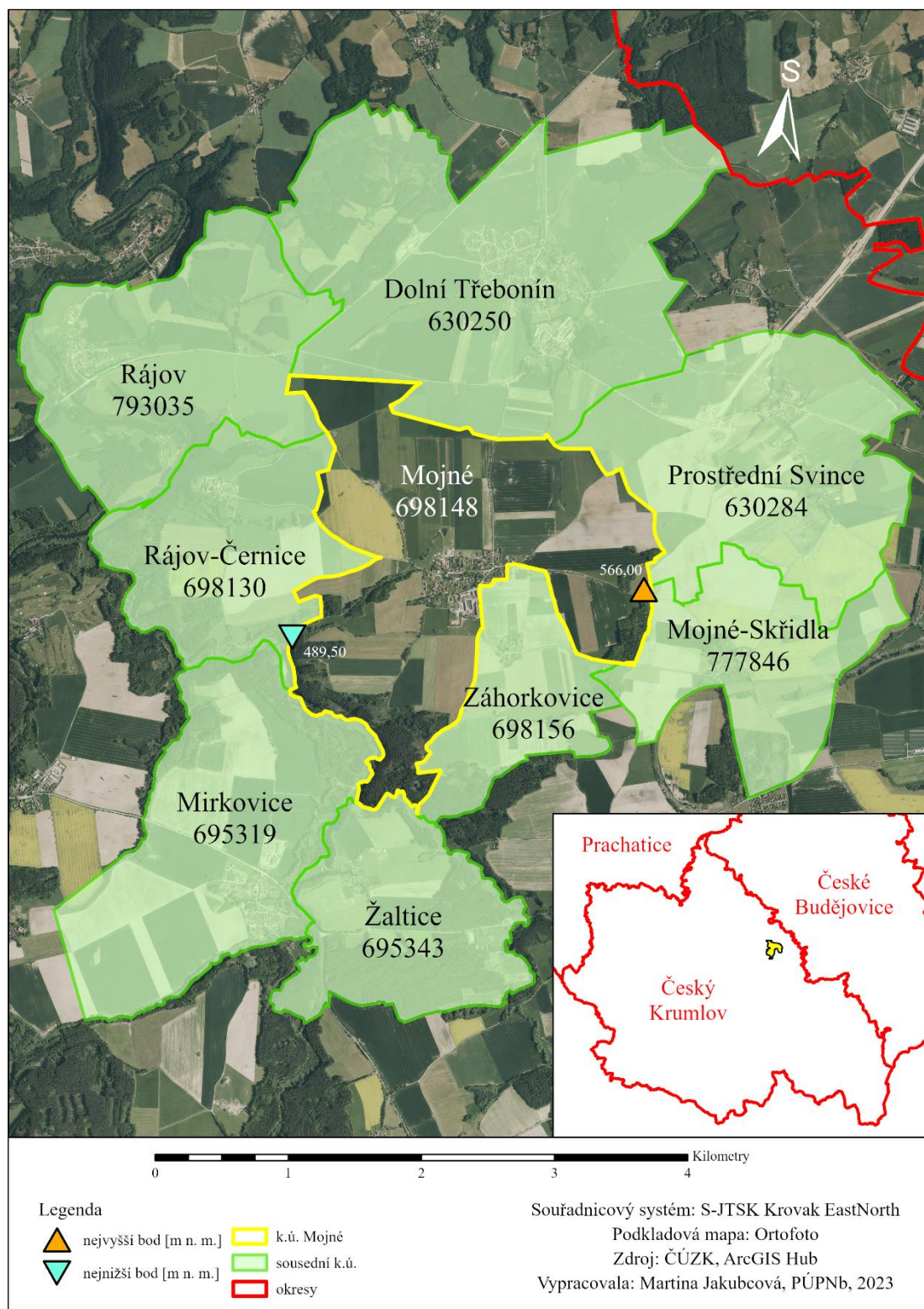
3 Materiál

3.1 Výběr katastrálního území

Pro účely této bakalářské práce byla zvolena lokalita katastrálního území Mojné, která je součástí obce Mojné. Území se nachází v Jihočeském kraji, okrese Český Krumlov průměrně 10 kilometrů od města Český Krumlov a 20 kilometrů od města České Budějovice. Poloha katastrálního území je znázorněna na obrázku 3.1, str. 31. Důvodem výběru této lokality bylo především početné zastoupení zemědělských pozemků s minimálním výskytem lesních a vodních ploch. Dalším faktorem výběru byla místní a časová dostupnost pro provedení několikadenního průzkumu území.

3.2 Identifikační údaje katastrálního území

Kraj:	Jihočeský
Okres:	Český Krumlov
Obec:	Mojné
Katastrální území:	Mojné
Kód k. ú.:	698148
Katastrální úřad:	pro Jihočeský kraj Katastrální pracoviště Český Krumlov Za Soudem 285, 381 11 Český Krumlov
Stavební úřad:	Městský úřad Český Krumlov Kaplická 439, 381 01 Český Krumlov
Celková výměra k. ú.:	478,69 ha
Sousedící k. ú.:	695319 Mirkovice 698130 Rájov-Černice 793035 Rájov 630250 Dolní Třebonín 630284 Prostřední Svince 777846 Mojné-Skřidla 698156 Záhorkovice 695343 Žaltice

Obrázek 3.1: Přehledová mapa vybrané lokality (vlastní zpracování)

3.3 Popis katastrálního území

Katastrální území se nachází v severozápadní části okresu Český Krumlov, 4 kilometry vzdušnou čarou od města Velešín. Obec Mojně, do kterého zájmová lokalita spadá, je rozdělena do tří částí, Černice, Mojně a Záhorkovice. Tyto části tvoří jednotlivá katastrální území: Rájov-Černice, Mojně a Záhorkovice.

Vybraná lokalita Mojně leží v prostředku těchto území a zaujímá z nich největší plochu 478,69 ha. Nejvyšší bod 566,00 m n. m. se nachází v severovýchodní části oblasti a nejnižší bod 489,50 m n. m. v jihozápadní části na dně Mojenského potoka. Poloha dané lokality společně s určením nejvyššího a nejnižšího bodu je zobrazena na již zmiňovaném obrázku 3.1, str. 31.

K 1. 1. 2022 žije v obci 282 obyvatel – 135 mužů a 147 žen, z toho celkový průměrný věk činí 37,9 – u mužů 37,2 a u žen 38,5 (czso.cz, 2022).

3.4 Historie katastrálního území

První písemné zmínky o Mojném jsou spojeny se založením cisterciáckého kláštera v roce 1262 ve Zlaté Koruně. Král Přemysl Otakar II. jej nechal postavit ze stejného důvodu jako později město České Budějovice. Tím důvodem bylo zamezení dalšího růstu vlivu místní šlechty, konkrétně Vítkovců. Ke Zlatokorunskému klášteru se hlásilo hned několik podporovatelů. Například purkrabí zvíkovský Hirzo daroval klášteru roku 1268 svůj statek u Českého Krumlova. Mezi vesnicemi, které později roku 1315 daroval Svaté Koruně Bavor III. z Bavorova, patřily právě i Mojně, Černice a Skřidla (Petr, 1930).

Tyto události se projeví i na vzhledu znaku obce (obrázek 3.2, str. 33). V pravém rohu je umístěna trnová koruna, která je zároveň znakem již zmiňovaného kláštera ve Zlaté Koruně. Zlatá barva štítu a střela umístěná v pravém horním rohu reprezentuje erb Bavorů ze Strakonic. Přítomnost stříbrného koně ve skoku s červeným jazykem symbolizuje rolnický stav a netradiční oslavu masopustu obyvatelstva s názvem *Koníček* v první polovině 20. století (mojne.cz, 2022).

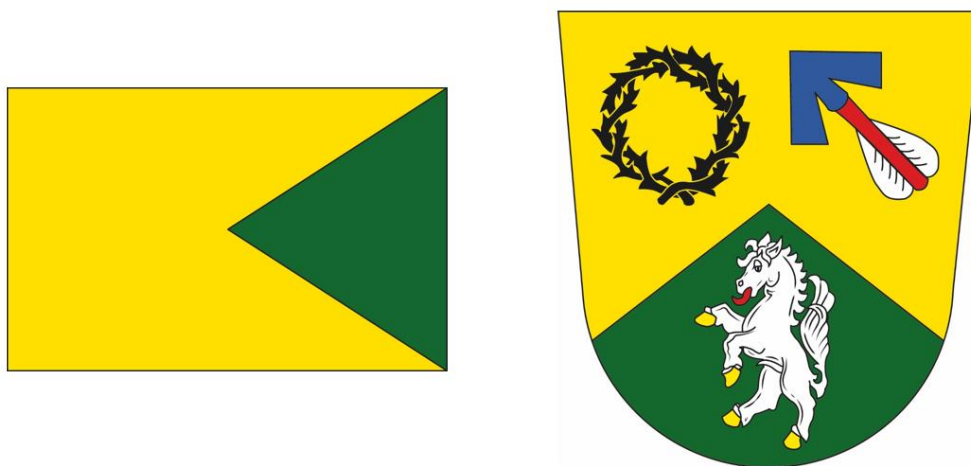
O vývoji názvosloví obce se můžeme dozvědět od Čapka (1913), který ji uvádí mezi příklady působení latinské kultury na české názvy: Mojně – Moyin. Na obměňování názvů se zprvu projeví vlivy staročeského a latinského skloňování. Pozdější formu jména utvářelo částečně německé zapisování za Karla IV. a všeobecně české za Václava IV. Čapek to uvádí na příkladu: „*Moj, Mojek; odtud osada Mojně*

u Krumlova, lidově Mojnej; Mojslav, kníže české, snad Dúdlebské r. 872.“ Podle něj se můžeme domnívat, že lze název obce datovat k roku 872.

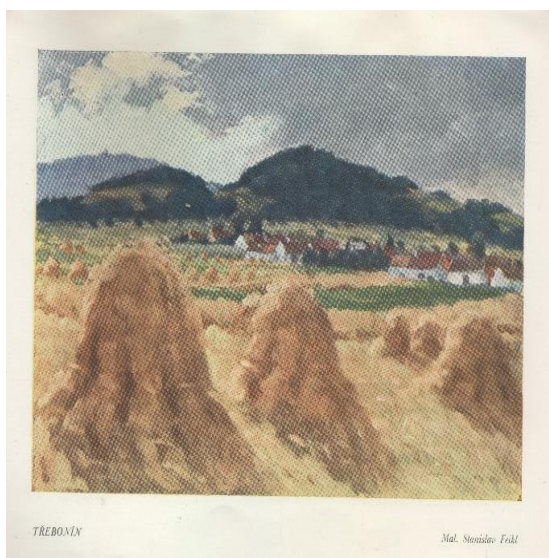
Z hlediska pozemkových úprav k další důležité zdokumentované události došlo v Mojném až po I. sv. válce. V té době byly prováděny malé vzorové meliorace. Ty měly v Mojném a dalších obcích jako Třebonín, Opalice a Krásetín vzbudit v lidech důvěru a podnítit je k dalším opatřením zlepšení stavu půdy. Tímto způsobem se rozrostlo například vodní družstvo pro Dolní Třebonín (Petr, 1930) zachycené na obrazu od Stanislava Feikla (obrázek 3.3, str. 34).

Dalším zajímavým bodem je odraz poválečné historie na zemědělství v Mojném. Z této doby pochází článek o boji sovětských letadel s *americkým broukem* v podobě poprašování polí s bramborami Dynocidem (Časopis krajského národního výboru v Českých Budějovicích, 1951). Příklad Mojného ilustruje tehdejší propagandu, která spojovala zemědělské škůdce jako je mandelinka bramborová (*Leptinotarza decemlineata* Say) s domnělou aktivitou nepřátelských západních agentů.

S historickým vývojem je také spojena občanská vybavenost obce. Ta byla oproti současnému stavu širší, obzvláště ve srovnání s meziválečným obdobím. Z výstřižku Jihočeského obchodního a průmyslového adresáře (obrázek 3.4, str. 34) z roku 1923 si můžeme všimnout nejen hospodařících subjektů, ale také dámského krejčovství, kovářství či trafiky.

Obrázek 3.2: Vlajka a znak obce Mojnë (<https://www.mojne.cz/>)

Obrázek 3.3: Krajina Dolního Třebonína
(S. Feigl, 1930)

Mojné — Mojnë.	
Pošta—Post:	Zlatá Koruna—Goldenkron.
Obch. dobyt看em—Viehhandel:	Borovanský Ferd. 8, Novák Šimon 30, Velek Vojtěch 2.
Hostince — Gasthäuser:	Koukal Jos. 22, Leyrer Tomáš 26.
Jednatelství asekuračních společností - Versicherungsagentur:	Šital Václ. 1.
Kolář — Wagner:	Cába Vojtěch 44.
Kovář a podkovář—Schmied u. Hufschmied:	Grametbauer Václav 19.
Dámské krejčovství — Damenschneiderin:	Kubalová Anna 43.
Obchod mlékem — Milchhandlung:	Havlíček František 42.
Smíš. zboží—Gemischtwaren:	Havlíčková Marie 26, Václík František 26.
Trafiky — Trafiken:	Havlíčková Marie 26, Koukal Josef 22.

Obrázek 3.4: Výřez Jihočeského obchodního a průmyslového adresáře (Bayer, 1923)

4 Metody

Bakalářská práce je vyhotovena v souladu s platnými zákony, vyhláškami a Metodickým návodem pro provádění pozemkových úprav s účinností ke dni 1. 7. 2022, vydaného Státním pozemkovým úřadem. Při zpracování dat byl rovněž použit územní plán obce Mojné po změnách č. 1 a 2 platného ke dni 13. 9. 2022.

4.1 Terénní průzkum

Průběžný terénní průzkum byl proveden od začátku září 2022 do konce března 2023. Výsledkem terénního průzkumu je pořízení vlastní fotodokumentace, která je zobrazena v podobě obrázků a příloh bakalářské práce.

4.2 Počítačový software

Mapové výstupy byly vyhotoveny v programu ArcGIS Pro 3.0.4. s pomocí webových mapových služeb (WMS). Tabulky byly vytvořeny v programu Microsoft Excel 2016 a samotná bakalářská práce napsána v programu Microsoft Word 2016.

4.3 Charakteristika přírodních podmínek

V přírodních podmínkách jsou charakterizovány poměry klimatické, hydrologické, geologické a půdní.

4.3.1 Klimatické poměry

Lokalita je dle klimatických podmínek zařazena do charakteristických oblastí zobrazených v Atlasu podnebí Česka (2007) doplněných charakteristikou klimatického regionu BPEJ z vyhlášky č. 227/2018 Sb.

Údaje o srážkách, teplotách, směru a síle větru, včetně fenologických poměrů jsou převzaty z tabulek Podnebí československé socialistické republiky (1960). Vyhledány byly nejbližší klimatické a srážkoměrné stanice, u který je uvedena vzdušná vzdálenost a kladné či záporné převýšení od vybrané lokality. Další uváděnou informací je období, za které byly průměrné hodnoty vypočteny. Tyto faktory mohou významně ovlivnit správnost údajů v zájmové lokalitě, a proto slouží jako orientační.

Dále byly vypočteny klimatologické indexy – Langův dešťový faktor (dále jen LDF) a Minářova vláhová jistota (dále jen MVJ). LDF vyjadřuje míru vlhkosti zobrazené v tabulce 4.1, str. 36 a je vypočítán ze vzorce:

$$LDF = \frac{S}{t}$$

kde:

S = průměrný roční úhrn srážek [mm],

t = průměrná roční teplota vzduchu [°C].

Tabulka 4.1: Oblasti dle LDF (Bednář, 1993)

LDF	Oblast
< 40	aridní
40 - 60	semiaridní
60 - 100	humidní
> 100	perhumidní

MVJ vyjadřuje vláhové poměry dané oblasti interpretované v tabulce 4.2 a je vypočtena z níže uvedeného vzorce:

$$MVJ = \frac{S - [30(t + 7)]}{t}$$

kde:

S = průměrný roční úhrn srážek [mm],

t = průměrná roční teplota vzduchu [°C].

Tabulka 4.2: Oblasti dle MVJ (Bednář, 1993)

MVJ	Oblast
-4 - 0	nejsušší
1 - 7	silně suchá
8 - 14	středně suchá
15 - 21	s vyrovnanou bilancí
22 - 28	mírně vlhká
29 - 35	středně vlhká
36	silně vlhká

4.3.2 Hydrologické poměry

Základem charakteristiky hydrologických poměrů je vyhodnocení dílčích povodí bez ohledu na hranice katastrálního území. Povodí obsahují údaje o názvu, čísle hydrologického pořadí, celkovou plochu a plochu v zájmovém území.

Jako další byl vyhotoven výčet všech vodních toků zahrnující příslušné údaje - název, identifikační číslo dle Centrální evidence vodních toků (CEVT), celková délka a délka vodoteče v zájmovém území.

Vodní plochy jsou charakterizovány názvem, identifikačním číslem a výměrou. Dále jsou zde vypsány odvodněné plochy, doplněny rokem výstavby a výměrou a závlahové stavby. Kapitola zahrnuje popis vodohospodářsky významného vodního díla,

které se nachází poblíž dané lokality. Všechny výše uvedené údaje byly získány z Hydroekologického informačního systému VÚV TGM.

4.3.3 Geologické a půdní poměry

Geologické poměry mají vliv na propustnost hornin a půdní charakteristiky. Pro vyhodnocení geologických poměrů bylo využito geologických map v měřítku 1 : 75 000 až 1 : 5 000. V lokalitě byla charakterizována horninová podloží s nejvýznamnějším zastoupením. Území bylo též zařazeno do příslušné oblasti z hlediska geomorfologických poměrů.

Půdní poměry byly určeny z mapy BPEJ dostupné z otevřených dat geoportálu Státního pozemkového úřadu. Dle jednotlivých kódů BPEJ byly vypsány údaje o hlavních půdních jednotkách, sklonitosti, expozici, skeletovitosti a hloubce půdy. Tyto skutečnosti jsou ukotveny ve vyhlášce č. 227/2018 Sb.

4.4 Popis území a jeho limity využití

V popisu území a jeho limitách využití je uvedena členitost, krajinný ráz, struktura půdního fondu, zvláště chráněná území, Natura 2000, pásma hygienické ochrany, ochranná pásma vodních zdrojů, vegetační stupně a biogeografická diferenciace území, zahrnující začlenění lokality do bioregionu a biochor. Využití území (land use) bylo vyhodnoceno z ČÚZK, Veřejného registru půd - LPIS a vlastního terénního průzkumu.

4.5 Hospodářské využití území

Zde je popsáno hospodářské využití území a jeho možný vliv na životní prostředí. Charakterizována je zemědělská výroba, lesnická výroba, technická infrastruktura a ostatní využití území.

4.5.1 Zemědělská výroba

Po rozpravě s nejvýznamnějšími zemědělskými subjekty byly zpracovány údaje o zemědělském obhospodařování pozemků. Kapitola obsahuje informace o výrobní oblasti dané lokality, struktuře osevních postupů, struktuře pěstovaných plodin, používané agrotechnice, používané mechanice a živočišné výrobě.

4.5.2 Lesnická výroba

Lesnická výroba zahrnuje údaje o skladbě lesa, vlastnických poměrech, zařazení lesů podle účelu a zdravotním stavu lesa. Tyto skutečnosti byly získány z katalogu mapových informací ÚHÚL.

Specifické bylo posouzení zdravotního stavu lesa. Tento popis je na základě mapy Zdravotního stavu lesů do roku 2017, která byla vyhotovena pomocí dálkového průzkumu země infračerveným indexem - FII. Tento index vyjadřuje poměr obsahu vody ke stavu buněčné struktury aparátu lesního porostu.

4.5.3 Technická infrastruktura

Technická infrastruktura se skládá z charakteristiky zásobování pitnou vodou, elektrickou energií, plynem, teplem a struktury kanalizace. Údaje byly vyhodnoceny na základě územního plánu obce Mojmé, platné dokumentace Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje a rozvojových koncepcí Jihočeského kraje. Kapitola je doplněna informacemi získaných po rozpravě se starostou obce Mojmé.

4.5.4 Ostatní a specifická využití území

Zde je vyhodnoceno ostatní využití území, jako je těžba surovin, místní průmysl, nakládání s odpady, rekreační využití, občanská vybavenost a rozvoj území. Informace byly získány z územního plánu obce Mojmé, webových stránek obce, místního šetření a po rozpravě se starostou obce.

4.6 Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů

Tato kapitola je zaměřena zejména na vyhodnocení dopravního systému, ochrany půdy, poměrů v oblasti vod, přírody a krajiny vybrané lokality na základě terénního průzkumu.

4.6.1 Dopravní systém

Popis dopravního systému je zacílen především na hustotu dopravní sítě, stav komunikací, přístup na stávající pozemky apod. Průzkumem byl zjištěn současný stav zemědělské cestní sítě, včetně návaznosti na síť silnic, místních komunikací, lesních cest a potřebu propojení se sousedními obcemi.

Stávající dopravní síť byla rozdělena do příslušných kategorií na silnice, místní komunikace a účelové komunikace a je doplněna o jejich popis a účel. Nejpodrobněji jsou charakterizovány polní cesty, u kterých je uveden účel, kategorie, trasa, návaznost, hlavní parametry, objekty na trase, ozelenění, doporučená opatření, s příloženou fotodokumentací. Kategorizace polních cest je přejata z Geoportálu SPÚ.

Dále kapitola zahrnuje vyhodnocení hromadné, cyklistické a pěší dopravy, zaniklé cestní sítě a následné celkové vyhodnocení současného stavu dopravního systému včetně uvedení vhodných doporučení pro další etapy zpracování pozemkových úprav.

4.6.2 Ochrana půdy

Ochrana půdy je zaměřena na degradaci půdy, projevy a příčiny eroze s posouzením míry erozního ohrožení. Vyhodnocena je odděleně vodní eroze a větrná eroze s navržením příslušných opatření.

Vodní eroze

Stanovení míry erozního ohrožení proběhlo na základě univerzální rovnice ztráty půdy (USLE) dle Wischmeiera a Smithe (1978):

$$G = R * K * L * S * C * P$$

kde:

G = průměrná dlouhodobá ztráta půdy [t/ha/rok],

R = faktor erozní účinnosti deště (vyjádřený v závislosti na četnosti výskytu, úhrnu, intenzitě a kinetické energii deště),

K = faktor erodovatelnosti půdy (vyjádřený v závislosti na textuře a struktuře ornice, obsahu organické hmoty a propustnosti),

L = faktor délky svahu (vyjadřující vliv nepřerušené délky svahu na velikosti ztráty půdy erozí),

S = faktor sklonu svahu (vyjadřující vliv sklonu svahu na velikost ztráty půdy erozí),

C = faktor ochranného vlivu vegetačního pokryvu (vyjádřený v závislosti na vývoji vegetace a použité agrotechnice),

P = faktor účinnosti protierozních opatření.

Výsledné hodnoty průměrné dlouhodobé ztráty půdy pro jednotlivé půdní bloky byly vypočteny a graficky znázorněny prostřednictvím programu ArcGIS Pro. Podklady pro stanovení faktorů jsou vypsány níže:

R faktor – stanovena hodnota 40 doporučená pro ČR,

K faktor – převzat za základě hodnoty HPJ z ekatalogu BPEJ databáze VÚMOP,

LS faktor – vypočten prostřednictvím digitálního modelu terénu zájmové lokality, vytvořeného z vektorových vrstevnic v programu ArcGIS Pro,

P faktor – nepředpokládá se s prováděním protierozních opatření, proto je hodnota 1.

Vzhledem k většinovému zastoupení půd s hloubkou nad 30 cm je doporučena maximální hodnota přípustné ztráty půdy 4 t/ha/rok (Janeček et al., 2012)

Větrná eroze

Vyhodnocení míry ohrožení půdních bloků zájmové lokality větrnou erozí proběhlo na základě mapové aplikace VÚMOP.

Kritické body

Úseky v zastavěné části, které jsou ohroženy smyvem půdy vlivem vodní eroze, nazýváme kritické body. Bod vzniká průsečíkem odtokové dráhy s hranicí zastavěné plochy. Na tyto body se v pozemkových úpravách zaměřuje z důvodu zamezení škod způsobených erozí.

4.6.3 Poměry v oblasti vod

Zde jsou podrobněji popsány poměry v oblasti vod jako je hustota, poloha a stav říční sítě, záplavová území, popis jednotlivých toků, rybníků, vodních nádrží apod. U popisu vodních toků je uvedena celková délka, délka v řešeném území, opevnění, charakter toku, lokalita, doprovodné porosty s pořízenou fotodokumentací. U popisu vodních ploch je uvedena výměra, lokalita, funkce, břehové porosty s pořízenou fotodokumentací. Kapitola zahrnuje celkové vyhodnocení poměrů oblasti vod s návrhem příslušných opatření.

4.6.4 Příroda a krajina

Tato část se zabývá charakteristikou krajiny ve vybrané lokalitě s důrazem na přírodní podmínky a ekologicky významné krajinné segmenty. Jedná se zejména o určení koeficientu ekologické stability (dále jen KES), stupně ekologické stability (dále jen SES) a popisem stávajících nebo částečně funkčních biocenter, biokoridorů a interakčních prvků vymezeného ÚSES. Kapitola zahrnuje celkové vyhodnocení stability krajiny vybrané lokality včetně doporučených opatření.

Koeficient ekologické stability

Míru ekologické stability vyjadřuje podíl výměry ekologicky významných ploch k výměře ploch s nízkou ekologickou stabilitou ve vybrané lokalitě – KES. Vzhledem ke stanovení koeficientu na malém území bez zohlednění širších souvislostí v krajině je brán výpočet pouze orientačně. Koeficient ekologické stability byl vypočten rovnicí dle Löwa a Míchala (2003):

$$KES = \frac{P_{stabilní}}{P_{nestabilní}}$$

kde:

$P_{stabilní}$ = plocha stabilních prvků [m^2]: lesní půda, louky, pastviny, zahrady, ovocné sady, vinice, rybníky, ostatní vodní plochy,

$P_{nestabilní}$ = plocha nestabilních prvků [m^2]: zastavěné plochy, orná půda, chmelnice.

Löw a Míchal (2003) uvádí dle výsledného koeficientu následné rozřazení krajin:

$KES < 0,3$: nadprůměrně využívaná území s jasným porušením přírodních kultur,

$0,4 < KES < 0,8$: intenzivně využívaná kulturní krajina s významným uplatněním (agro)industriálních prvků,

$0,9 < KES < 2,9$: běžná kulturní krajina, v níž jsou technické objekty v relativním souladu s charakterem relativně přírodních prvků,

$3,0 < KES < 6,2$: technické objekty jsou roztroušeny na malých plochách při převaze relativně přírodních prvků,

$6,2 < KES$: výlučně krajina relativně přírodní.

Stabilní a nestabilní plochy byly určeny dle ČÚZK, LPIS a vlastního průzkumu území.

Stupeň ekologické stability

Plochy jsou klasifikovány podle významu krajinných prvků na stupnici od nuly do pěti (tabulka 4.3) a představují tak váhy při výpočtu SES. Celkové hodnocení krajiny ve vybrané lokalitě je vypočteno váženým průměrem:

$$SES = \frac{\sum_1^n k * P}{P_{zú}}$$

kde:

k = stupeň významnosti prvku: 0 - 5,

P = plocha prvku [m²],

P_{zú} = Plocha zájmového území [m²].

Tabulka 4.3: Stupeň významnosti prvku (Míchal, 1992)

0	bez významu
1	velmi malý význam
2	malý význam
3	střední význam
4	velký význam
5	velmi velký význam

Stupně významnosti prvku byly přiřazeny jednotlivým plochám dle vlastního průzkumu vybrané lokality. Z toho důvodu má výsledná hodnota SES pouze orientační výpovědní hodnotu.

Územní systém ekologické stability

Přehled prvků ÚSES obsahuje informace z dostupné dokumentace územního plánu obce Mojmé doplněné o zjištěné údaje z terénního průzkumu.

5 Výsledky a diskuze

5.1 Charakteristika přírodních podmínek

5.1.1 Klimatické poměry

Území lze zařadit do mírně teplé klimatické oblasti podle Atlasu podnebí ČR (Tolasz, 2007). Dle klasifikace Atlasu podnebí ČSR (1958) je oblast zařazena do okrsku B5, jehož specifika jsou uvedena v tabulce 5.1.

Tabulka 5.1: Klimatická charakteristika dle klasifikace Atlasu podnebí ČSR (Tolasz, 2007)

Okrsek B5	
Oblast	mírně teplá
Charakteristika podoblasti	mírně vlhká
Index zavlažení Končkův	0 - 60
Charakteristika okrsku	mírně teplý, mírně vlhký, vrchovinový
Terénní znaky	výška do 1 000 m n.m.

Dále se lokalita řadí do charakteristické skupiny dle Quitta (1971) MT5, která je popsána v tabulce 5.2.

Tabulka 5.2: Klimatická charakteristika dle Quittovy klasifikace (Tolasz, 2007)

Oblast MT5	
Počet letních dní	30 - 40
Počet dní s průměr. teplotou 10 °C a více	140 - 160
Počet dní s mrazem	110 - 130
Počet ledových dní	40 - 50
Průměrná lednová teplota	-2 - -3 °C
Průměrná červencová teplota	16 - 17 °C
Průměrná dubnová teplota	6 - 7 °C
Průměrná říjnová teplota	7 - 8 °C
Průměr. počet dní se srážkami 1 mm a více	100 - 120 mm
Suma srážek ve vegetačním období	400 - 450 mm
Suma srážek v zimním období	250 - 300 mm
Počet dní se sněhovou pokrývkou	60 - 80
Počet zatažených dní	120 - 150
Počet jasných dní	40 - 50

Pro porovnání výsledků s dalším zdrojem informací je v následující tabulce 5.3, str. 44 vypsána charakteristika regionu číslo 7 dle BPEJ.

Tabulka 5.3: Klimatická charakteristika dle klimatického regionu BPEJ (vyhláška č. 227/2018 Sb., příloha č. 1)

Klimatický region č. 7	
Symbol	MT4
Charakteristika	mírně teplý, vlhký
Suma teplot nad 10 °C	2200 - 2400
Průměrná roční teplota	6 - 7 °C
Průměrný roční úhrn srážek	650 - 750 mm
Pravděpodobnost suchých vegetačních období	5 - 15 %
Vláhová jistota ve vegetačním období	> 10

Teplotní poměry

Průměrná teplota vzduchu za období 1901-1950 je uvedena v tabulce 5.4. Stanice Soběnov je vzdálena vzdušnou čarou 13 kilometrů jihovýchodně od zkoumané lokality s převýšením v průměru +80 metrů. Stanice Český Krumlov je vzdálena vzdušnou čarou 7 kilometrů jihozápadně od zkoumané lokality s převýšením v průměru -58 metrů.

Tabulka 5.4: Průměrná hodnota vzduchu (°C) za období 1901 - 1950 (Zítek, 1960)

Období	Stanice	
	Soběnov	Český Krumlov
I	-3,2	-2,6
II	-1,9	-1,5
III	1,9	2,4
IV	6,3	6,7
V	11,6	11,9
VI	14,6	14,7
VII	16,5	16,2
VIII	15,7	15,4
IX	12,2	12,1
X	6,9	6,9
XI	1,7	1,9
XII	-1,7	-1,4
Rok	6,7	6,9
IV-IX	12,8	12,8

Průměrný počet mrazových dnů za období 1926-1950 je uveden v tabulce 5.5, str. 45. Stanice Litvínovice je vzdálena vzdušnou čarou 15 kilometrů severně od zkoumané lokality s převýšením v průměru -160 metrů.

Tabulka 5.5: Průměrný počet mrazových dnů [ve 2 m nad zemí, kde $t \leq -0,1$ °C] za období 1926-1950 (Zítek, 1960)

Období	Stanice
	Litvínovice
IX	0,9
X	6,5
XI	14,0
XII	25,2
I	26,8
II	22,3
III	20,3
IV	8,1
V	2,2
VI	0,0
Zimní období	126,3

Srážkové poměry

Průměrný úhrn srážek za období 1901-1950 je uveden v tabulce 5.6. Stanice Český Krumlov je vzdálena vzdušnou čarou 7 kilometrů jihozápadně od zkoumané lokality s převýšením v průměru -58 metrů.

Tabulka 5.6: Průměrný úhrn srážek (mm) za období 1901-1950 (Zítek, 1960)

Období	Stanice
	Český Krumlov
I	25
II	26
III	28
IV	45
V	71
VI	84
VII	105
VIII	77
IX	55
X	45
XI	31
XII	32
Rok	624
IV-IX	437

Průměrný počet dnů s bouřkou (přívalovou srážkou) za období 1946-1955 je uveden v tabulce 5.7, str. 46. Stanice České Budějovice je vzdálena vzdušnou čarou 16 kilometrů severně od zkoumané lokality s převýšením v průměru -169 metrů.

Tabulka 5.7: Průměrný počet dnů s bouřkou za období 1946-1955 (Zítek, 1960)

Stanice	Roční průměr
České Budějovice	20,9

Směr a síla větru

Průměrná roční četnost větru je uvedena v tabulce 5.8. Stanice bývalé osady Nová Víska byla vzdálena vzdušnou čarou 25 kilometrů západně od zkoumané lokality s převýšením v průměru +465 metrů. Stanice Třeboň je vzdálena vzdušnou čarou 30 kilometrů severovýchodně od zkoumané lokality s převýšením v průměru -116 metrů.

Tabulka 5.8: Průměrná roční četnost větru (%) v období 1933-1944 (Zítek, 1960)

	Stanice	
	bývalá Nová Víska (vojenský újezd Boletice)	Třeboň
Období	1933 - 1944	1946 - 1953
S	3,2	3,4
SV	7,4	1,8
V	10,8	4,2
JV	2,7	10,7
J	3	5,1
JZ	8,8	10
Z	39,7	16
SZ	11,7	11,2
Bezvětrí	12,7	37,6

Vlhkostní poměry

Dle výpočtu LDF lze hodnotit danou lokalitu jako humidní, ve které převažují srážky nad výparem.

$$LDF = \frac{S}{t} = \frac{624}{6,8} = \mathbf{91,8}$$

Dle výpočtu MVJ můžeme lokalitu definovat jako středně vlhkou oblast.

$$MVJ = \frac{S - [30(t + 7)]}{t} = \frac{624 - [30(6,8 + 7)]}{6,8} = \mathbf{30,9}$$

Fenologické poměry

Průměrná data nástupů fenologických fází za období 1926-1940 jsou uvedena v tabulce 5.9, str. 47. Místní osada Rejta u Trhových Svinů je vzdálena vzdušnou čarou 19 kilometrů východně od zkoumané lokality s převýšením v průměru -92 metrů. Obec Holubov je vzdálena vzdušnou čarou 10 kilometrů severozápadně od zkoumané lokality s převýšením v průměru -38 metrů.

Tabulka 5.9: Průměrné datum nástupu fenologických fází za období 1926-1940 (Zítek, 1960)

Období	Stanice	
	Trhové Sviny, Rejta	Holubov
Počátek jarních polních prací	24. III.	24. III.
Počátek setí jarního ječmene	/	29. III.
Rozkvět ozimého žita	6. VI.	6. VI.
Počátek senosečí	8. VI.	4. VI.
Počátek žní ozimého žita	16. VII.	19. VII.
Počátek setí ozimého žita	22. IX.	22. IX.

5.1.2 Hydrologické poměry

Povodí

Území spadá do povodí I. řádu Labe, dílčího povodí Vltava po Lužnici, dále III. řádu Vltava po Malši. Řešená část leží na rozhraní čtyř hydrologických povodí IV. řádu, která jsou uvedena v tabulce 5.10. Největší plochu zájmové oblasti zabírá povodí Jíleckého potoka, do kterého spadá většina drobných bezejmenných toků. Výjimku tvoří Černický potok, který je jako jediný součástí dílčího povodí IV. řádu Vltava.

Tabulka 5.10: Výčet hydrologických povodí IV. řádu ve vybrané lokalitě (HEIS - VÚV)

Název	Číslo hydrologického pořadí (ČHP)	Celková plocha povodí [km ²]	Plocha povodí v zájmovém území [km ²]
Jílecký potok	1-06-01-1910-0-00	7,73	2,43
Třebonínský potok	1-06-01-2110-0-00	10,27	1,08
Vltava	1-06-01-1920-0-00	12,65	0,97
Zubčický potok	1-06-01-1900-0-00	23,12	0,30

Vodní toky

V katastrálním území se nachází malé bezejmenné vodní toky nebo prameny větších vodních toků jako je Třebonínský nebo Černický potok. Vodní toky jsou situovány zejména v západní části území, jak můžeme vidět na obrázku 5.1, str. 50. Do bezejmenného vodního toku VN 10 ústí splaškové vody z kanalizace sídla Mojmé viz kapitola 5.3.3, str. 67. Výčet všech vodních toků je sepsán v tabulce 5.11, str. 48. Jediný Zubčický potok spravuje státní podnik Lesy ČR, s.p., zbývající vodní toky jsou ve správě státního podniku Povodí Vltavy, s.p.

Tabulka 5.11: Výčet vodních toků ve vybrané lokalitě (CEVT)

Název (označení v mapě)	ID vodního toku (CEVT)	Celková délka vodního toku [km]	Délka vodního toku v zájmovém území [km]
Třebonínský potok (VT1)	10 275 761	0,905	0,564
Mojenský potok (VT2)	10 271 216	1,921	1,780
Zubčický potok (VT3)	10 268 000	10,837	0,721
Bezejmenný tok (VT4)	10 263 023	0,128	0,123
Bezejmenný tok (VT5)	10 260 598	0,631	0,631
Bezejmenný tok (VT6)	10 244 283	0,69	0,294
Bezejmenný tok (VT7)	10 249 573	0,854	0,854
Bezejmenný tok (VT8)	10 282 209	0,031	0,031
Černický potok (VT9)	10 254 967	1,679	0,418
Bezejmenný tok (VT10)	10 269 855	0,389	0,389

Vodní plochy

Významnou vodní plochu nacházející se poblíž zkoumané oblasti představuje vodní nádrž Římov s rozlohou 210 ha při délce vzdutí 12 kilometrů. Tato největší vodárenská nádrž jižních Čech slouží jako zásobárna pitné vody pro město České Budějovice a okolí. Výstavba vodárenské soustavy s klíčovým vodním zdrojem v kaňonovitém údolí řeky Malše započala v roce 1974 (Chábera, 1985). Struktura hráze je přímá, kamennitá, s vnitřním těsnícím jádrem. Rozloha povodí Říмова činí 488,4 km² (pvl.cz, 2013)

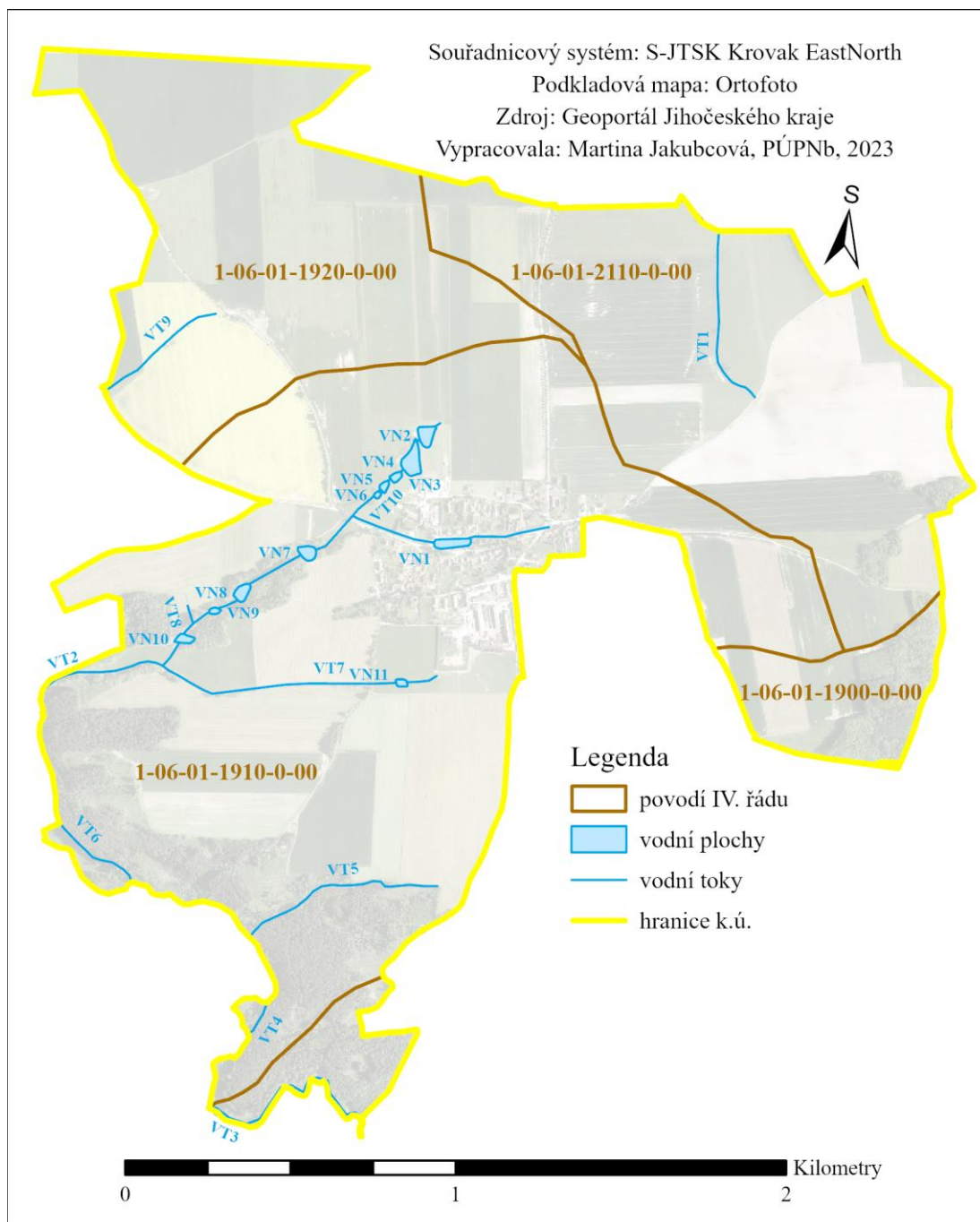
V katastrálním území se vyskytuje jen soustava drobných vodních nádrží, přičemž jedna část se nachází na zemědělské půdě a druhá část pak pokračuje v lesním pásu jihozápadně od zastavěné plochy. Vodní nádrže situované v lese plní funkci dočišťování odpadních vod, viz kapitola 5.3.3, str. 67. Výčet všech vodních ploch v lokalitě je zobrazen v tabulce 5.12, str. 49 a na obrázku 5.1, str. 50.

Tabulka 5.12: Výčet vodních ploch ve vybrané lokalitě (CEVT)

Název (označení v mapě)	ID	Výměra [m ²]
Bezejmenná nádrž (VN1)	106 011 910 003	2712
Bezejmenná nádrž (VN2)	106 011 910 008	2441
Bezejmenná nádrž (VN3)	106 011 910 007	4023
Bezejmenná nádrž (VN4)	/	720
Bezejmenná nádrž (VN5)	106 011 910 009	680
Bezejmenná nádrž (VN6)	106 011 910 005	330
Bezejmenná nádrž (VN7)	106 011 910 004	1864
Bezejmenná nádrž (VN8)	106 011 910 012	1795
Bezejmenná nádrž (VN9)	106 011 910 010	508
Bezejmenná nádrž (VN10)	106 011 910 006	1191
Bezejmenná nádrž (VN11)	106 011 910 011	677

Záplavová území

Záplavová území nejsou v katastrálním území dle HEIS VÚV definována.

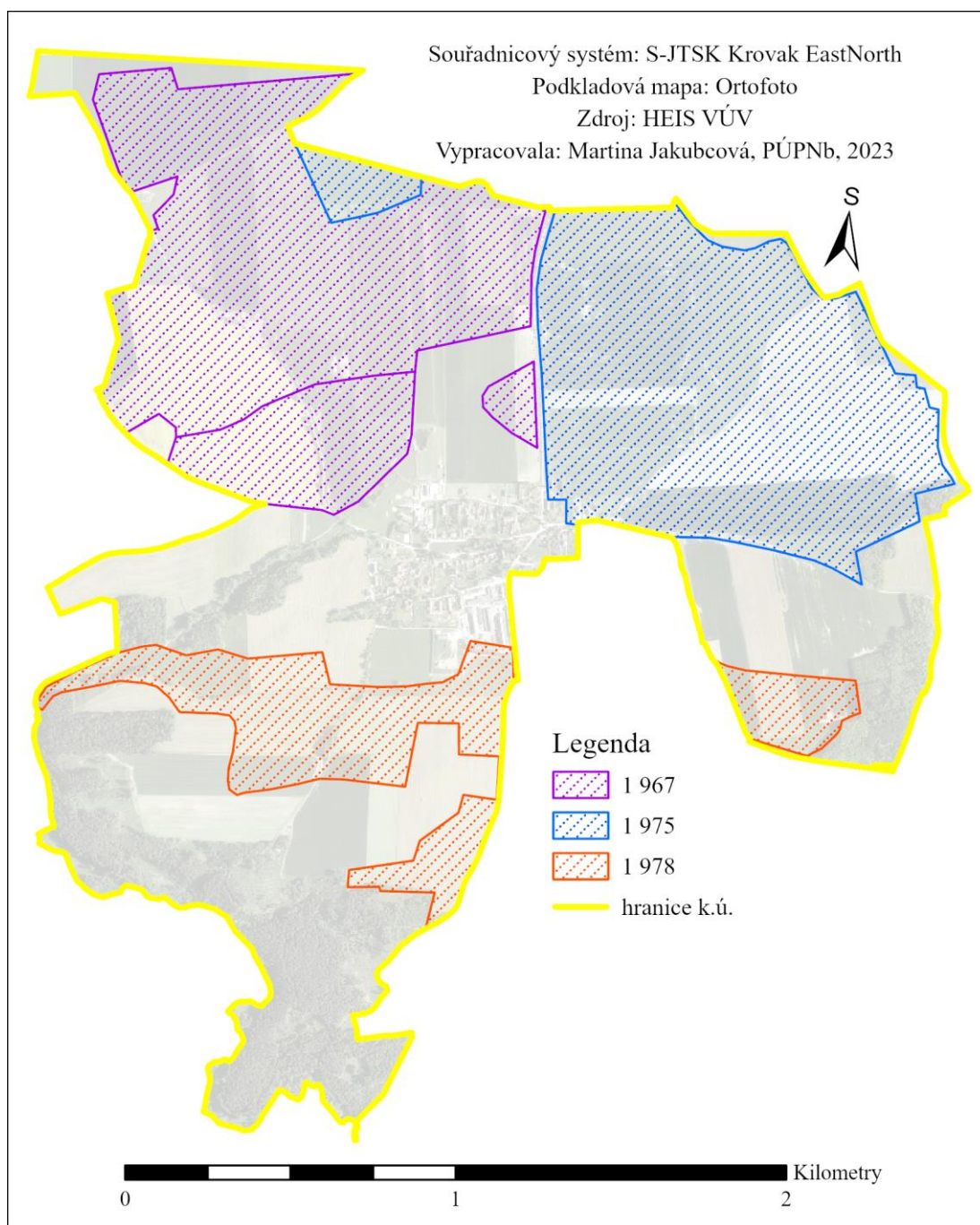

Obrázek 5.1: Mapa hydrologie (vlastní zpracování)

Odvodněné plochy

Zemědělské pozemky byly odvodněny ve třech obdobích. Odvodnění je řešeno podzemními drenážními systémy. Mapa odvodněných ploch společně s vyobrazenými roky výstavby je zobrazena na obrázku 5.2, str.51 a vybrané odvodňovací stavby jsou zdokumentovány v příloze 2. Stavby z roku 1967 nejsou funkční z důvodu malých za-

mokřených ploch v jejich blízkém okolí zachycených také v příloze 2. Jejich nefunkčnost zřejmě způsobuje stáří a nedostatečná údržba. Stavby z roku 1975 a 1978 se zdají být funkční.

Obrázek 5.2: Mapa odvodňovacích ploch (vlastní zpracování)

Závlahové stavby

V dané lokalitě se závlahové stavby nenacházejí.

5.1.3 Geologické poměry

Geomorfologické poměry

Systém: Hercynský

Provincie: Česká vysočina

Subprovincie: I Šumavská soustava

Oblast: IB Šumavská hornatina

Celek: IB-4 Novohradské podhůří

Podcelek: IB-4A Kaplická brázda

Okrsek: IB-4A-b Velešínská pahorkatina

Geologické poměry

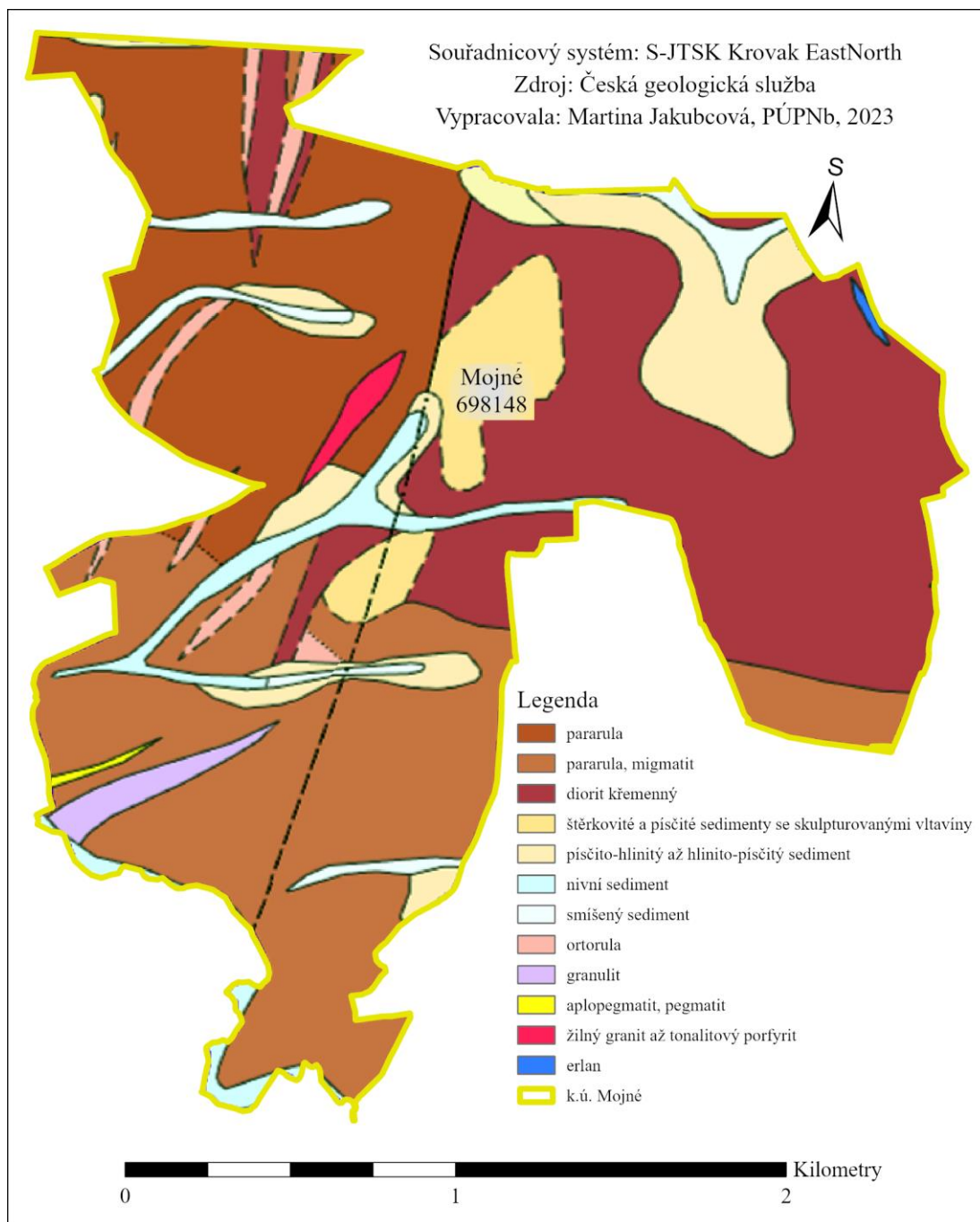
Obecně se lokalita řadí do moldanubika, jedné z pěti dílčích jednotek Českého masivu. Podrobnější členění geologických poměrů je k dispozici na obrázku 5.3, str. 53. Na první pohled si můžeme všimnout rozdělení území na tři hlavní části. Největší zastoupení má pararula a kombinace pararuly s migmatitem, tedy horniny přeměněné. V severovýchodní části se pak nachází kyselá hlubinná vyvřelá hornina - diorit křemenný.

Předpona para u horniny pararuly upřesňuje její vznik metamorfózou z usazených hornin. Na území se konkrétně vyskytuje nejrozšířenější typ pararul: biotitické a sillimaniticko-biotitické. Typická je jejich variabilita a široké rozmezí složení jednotlivých prvků (Stejskal, 1967).

Migmatity, podskupina chorizmitických hornin, jsou smíšené horniny, ve kterých se odlišuje dvě a více horninových složek. Skládají se především z ruly a granitu. S hlediska mineralogie se migmatity velmi podobají pararulám s rozdíly ve stavebních prvcích (geology.cz, 2013).

Diorit křemenný již z názvu vypovídá o svém většinovém podílu křemene. Písečný ráz této horniny má přímý dopad na trvalou písčitost půdy. Zeminy se vyznačují nedostatkem alkalických zemin (Stejskal, 1967).

Další druhy hornin se nacházejí v menším množství. Zejména kolem vodních toků se vyskytují nivní, smíšené, písčité a hlinité sedimenty. Na severu a na jihu od zastavěné plochy je podloží štěrkovitých a písčitých sedimentů se slabě opracovanými a skulpturovanými vltaviny, které jsou typické pro Jihočeskou pánev. Zbytek hornin jako ortorula, granulit nebo žilný granit je zastoupen v území v zanedbatelném množství.

Obrázek 5.3: Mapa geologických poměrů (vlastní zpracování)

5.1.4 Půdní poměry

Většina území je zastoupena kambizemí kyselého subtypu. Tento nejrozšířenější půdní typ v ČR se vytváří hlavně ve svažitých podmínkách pahorkatin, vrchovin a hornatin a v menší míře i v rovinatém terénu. Výskyt kambizemě odpovídá klimatické oblasti zkoumaného území podrobněji charakterizované v kapitole 5.1.1, str. 43.

Z hlediska výživnosti, obsahu živin a kyselosti půdy se oblast řadí do oligotrofně mezotrofní meziřady trofické řady podle skupiny typů geobiocénů. Z toho vyplývá,

že je půda polochudá na živiny s kyselou kambizemí a kyselými minerálně chudšími horninami. Více specifikované údaje o půdních typech v dané oblasti jsou popsány v tabulce 5.13. Příloha 1 obsahuje mapu HPJ.

Tabulka 5.13: Přehled HPJ ve vybrané lokalitě (vyhláška č. 227/2018 Sb., příloha č. 2)

Číslo HPJ	Popis HPJ
29	Kambizemě modální eubazické až mezobazické, včetně slabě oglejených variet, na rulách, svorech, fylitech, amfibolitech, gabrech, gabrodioritech, nerozlišeném střídání hornin bazických, neutrálních, kyselých, popřípadě žulách, středně těžké až středně těžké lehčí, bez skeletu až středně skeletovité, s převážujícími dobrými vláhovými poměry.
32	Kambizemě modální eubazické až mezobazické, kambizemě arenické, včetně slabě oglejených variet, na hrubých zvětralinách, propustných, minerálně chudých substrátech, žulách, syenitech, granodioritech, gabrodioritech, křemenných dioritech, méně ortorulách, lehké s vyšším obsahem grusu, bez skeletu až středně skeletovité, propustné, vysušnější, vláhově příznivější ve vlhčím klimatu.
50	Kambizemě oglejené a glejové, pseudogleje modální, kambické, dystrické na žulách, rulách, svorech, fylitech, ryolitech, dacitech, ryolitových tufech, porfyrech, porfyritech, keratofyrech, znělcích, trachytech, amfibolitech, gabrech, gabrodioritech, hadcích, peroditech, pikritech a opukách, bazických vyvěřelinách a jejich tufech s lehčí středně těžkou zeminou a na všech substrátech v KR 9, převážně středně těžké lehčí až středně těžké, slabě až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření.
52	Pseudogleje modální a kambické, kambizemě oglejené na lehčích sedimentech limnického terciéru (sladkovodní svrchnokřídové a terciemi uloženiny), často s příměsí eolického materiálu, (štěrkopíscích s těžším podložím, zejména v oblasti východních Čech), zpravidla jen slabě skeletovité, zrnitostně středně těžké lehčí až lehké, se sklonem k dočasnému převlhčení.
53	Pseudogleje pelické, planické, modální, kambické, kambizemě oglejené na těžších sedimentech limnického terciéru (sladkovodní svrchnokřídové a terciemi uloženiny), středně těžké až středně těžké s těžší spodinou, pouze ojediněle středně skeletovité, málo vodopropustné, periodicky zamokřené.
68	Gleje včetně zrašelinělých, gleje histické, černice glejové zrašelinělé na písčích, jílech, slínech, svahovinách, (nivních uloženinách) v okolí menších vodních toků, půdy úzkých depresí včetně svahů, obtížně vymežitelné, převážně bez skeletu až středně skeletovité, lehčí středně těžké, středně těžké až velmi těžké, nepříznivý vodní režim.
75	Kambizemě oglejené, kambizemě glejové, pseudogleje i gleje, katény půd dolních částí svahů, obtížně vymežitelné přechody, na deluviích hornin a svahovinách, lehčí středně těžké až velmi těžké, až středně skeletovité, rozdílné vlhkostní poměry.

Nejcennější půdy z ekonomického hlediska se nacházejí na pozemcích v severní části lokality. Naopak půdy postradatelné pro zemědělské účely z důvodu nízké produkční

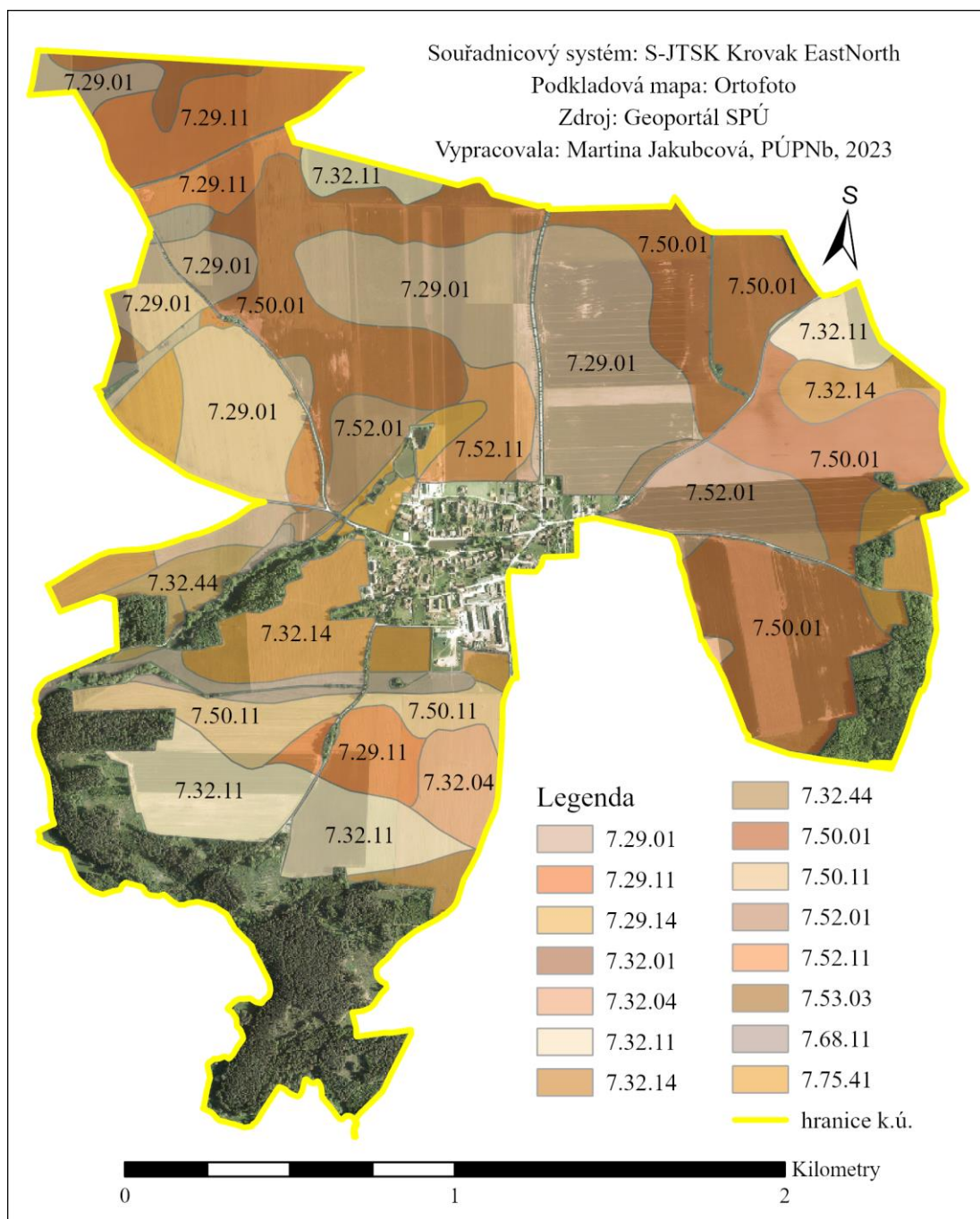
schopnosti jsou v jižní části od zastavěné plochy. Oblast se vyznačuje převahou roviny či mírného sklonu, ojediněle sklonu středního s všesměrnou expozicí. Hloubka půdy je střední (30 – 60 cm) až hluboká (od 60 cm). Půdy klasifikované jako bezskeletovité až slabě skeletovité mají celkový obsah skeletu do 25 %. Půdy středně skeletovité mají celkový obsah skeletu 25 – 50 %. Výčet všech BPEJ je zapsán v tabulce 5.14. Mapa BPEJ je dostupná na obrázku 5.4, str. 57.

Tabulka 5.14: Přehled BPEJ ve vybrané lokalitě (VÚMOP)

BPEJ	Sklon	Expozice	Skeletovitost	Hloubka půdy	Ochrana ZPF	Cena Kč/m ²
7.29.01	úplná rovina, rovina (0 - 3°)	všesměrná rovina	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	I.	8,08
7.29.11	mírný sklon (3 - 7°)	všesměrná rovina	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	I.	7,04
7.29.14	mírný sklon (3 - 7°)	všesměrná rovina	středně skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	III.	4,22
7.32.01	úplná rovina, rovina (0 - 3°)	všesměrná rovina	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	II.	6,34
7.32.04	úplná rovina, rovina (0 - 3°)	všesměrná rovina	středně skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	III.	3,77
7.32.11	mírný sklon (3 - 7°)	všesměrná rovina	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	II.	5,14

BPEJ	Sklon	Expozice	Skeletovitost	Hloubka půdy	Ochrana ZPF	Cena Kč/m ²
7.32.14	mírný sklon (3 - 7°)	všesměrná rovina	středně skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	V.	2,86
7.32.44	střední sklon (7 - 12°)	jih (JZ - JV)	středně skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	V.	2,29
7.50.01	úplná rovina, rovina (0 - 3°)	všesměrná rovina	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	III.	5,35
7.50.11	mírný sklon (3 - 7°)	všesměrná rovina	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	III.	4,04
7.52.01	úplná rovina, rovina (0 - 3°)	všesměrná rovina	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	III.	5,12
7.52.11	mírný sklon (3 - 7°)	všesměrná rovina	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	IV.	4,43
7.53.03	úplná rovina, rovina (0 - 3°)	všesměrná rovina	středně skeletovitá	půda hluboká (> 60 cm)	V.	3,52
7.68.11	mírný sklon (3 - 7°)	všesměrná rovina	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	V.	1,33

BPEJ	Sklon	Expozice	Skeletovitost	Hloubka půdy	Ochrana ZPF	Cena Kč/m ²
7.75.41	střední sklon (7 - 12°)	jih (JZ - JV)	bezskeletovitá, s příměsí, slabě skeletovitá	půda hluboká, půda středně hluboká (> 30 cm)	V.	1,40

Obrázek 5.4: Mapa BPEJ (vlastní pracování)

5.2 Popis území a jeho limity využití

Katastrální území je součástí obce Mojně, jehož zastavěná část se nachází ve středu území. Na tuto část navazují rozlehlé pozemky orné půdy a TTP. Neplodné půdy jsou lokalizovány hlavně při vodních tocích, mezi lesními porosty a na rozhraní mezi zastavěnou plochou a zemědělským pozemkem. Oblast lze charakterizovat jako zemědělsko-lesnickou kulturu s minimálním výskytem zastavěné plochy, vodních ploch, aj. (podrobnější popis využití území viz kapitola 5.2.3, str. 60).

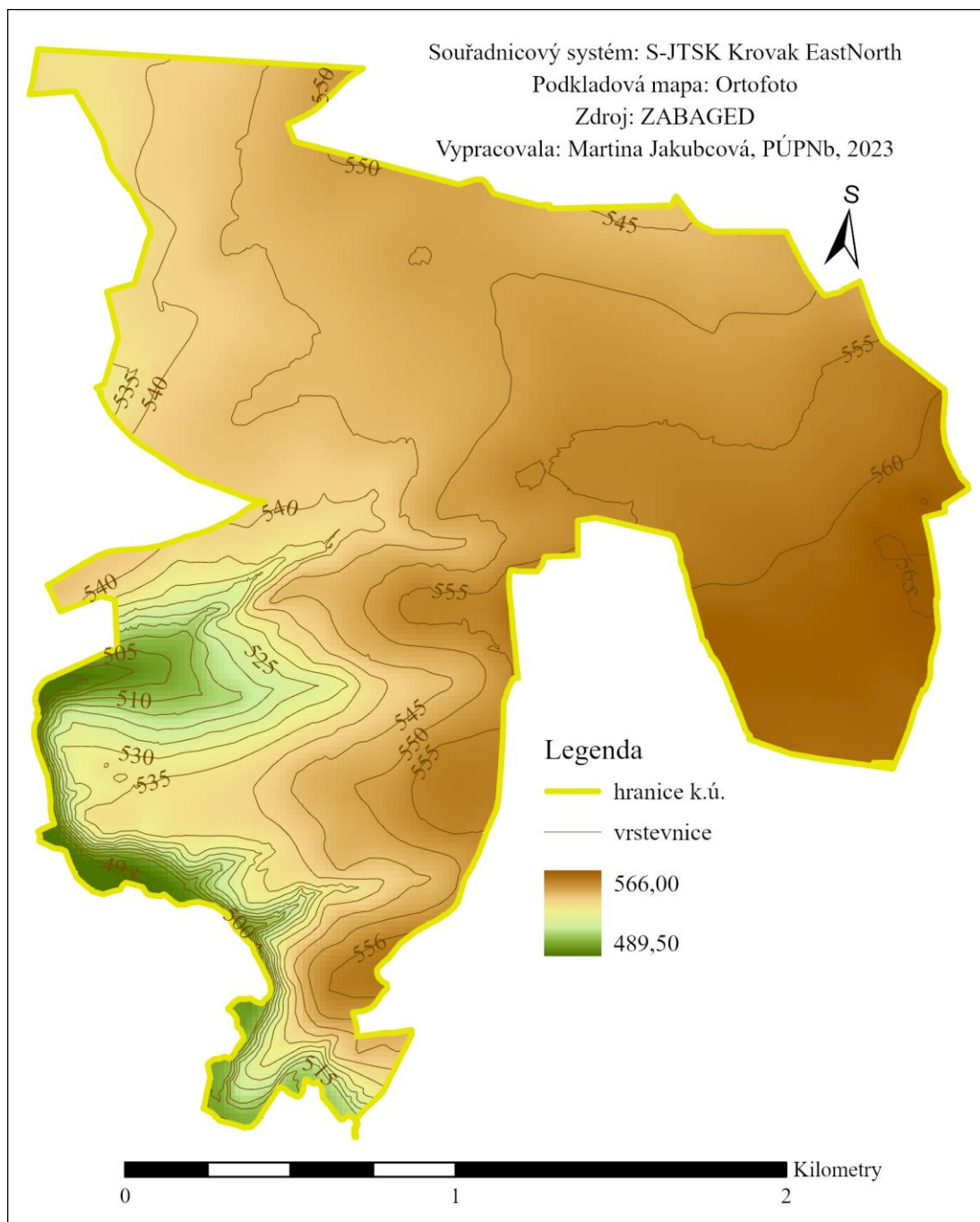
Biogeografické podmínky území

Provincie:	středoevropských listnatých lesů
Podprovincie:	1 hercynská
Bioregion:	1.43 Českokrumlovský
Biochora:	-4BS erodované plošiny na kyselých metamorf. horninách v suché oblasti -4BP erodované plošiny na neutrálních plutonit. horninách v suché oblasti -4Do podmáčené sníženiny na kyselých horninách

5.2.1 Členitost reliéfu

Nejnižší bod zájmové oblasti je 489,50 m n. m. a nejvyšší bod 566,00 m n. m., průměrný sklon území tak činí 3,47 %. Grafické znázornění sklonitosti je vloženo v příloze 1.

Severní část zkoumaného území je poměrně rovinatá, avšak čím více se blížíme k jihu, tím členitějším se terén stává. Prudké jsou pak zejména lesní pozemky u jižních hraních k. ú. nad potokem. Příčinou vyšší členitosti je výskyt kaňonovitého údolí řeky Vltavy a do ní ústícího Jíleckého potoka v blízkém okolí (Chábera, 1998). Členitost terénu je zobrazena na následujícím obrázku 5.5, str. 59.

Obrázek 5.5: Mapa členitosti (vlastní zpracování)

5.2.2 Vegetační stupeň

Všechny lesní plochy se řadí do bukového lesního vegetačního stupně až na les o ploše 2,3 ha vyskytující se u západních hranic k. ú., který spadá do dubobukového lesního vegetačního stupně. Potenciální přirozená vegetace území je biková nebo jedlová doubrava.

Bukový stupeň je nejrozšířenější v ČR. Vyskytuje se v členitých vrchovinách a hornatinách mírně teplých klimatických oblastí. Charakteristické je střídání jehličnatých

lesů, polí, luk a pastvin. Především zde roste buk lesní (*Fagus salvetica*) a jedle bělokorá (*Abies alba*).

Dubobukový stupeň zabírá 18 % ČR. Vyskytuje se na plošinách, pahorkatinách a vrchovinách rovněž v mírně teplé klimatické oblasti. Charakteristický je růst buku lesního (*Fagus salvetica*) a příměsí dubu zimního (*Quercus petraea*) a habru obecného (*Carpinus betulus*).

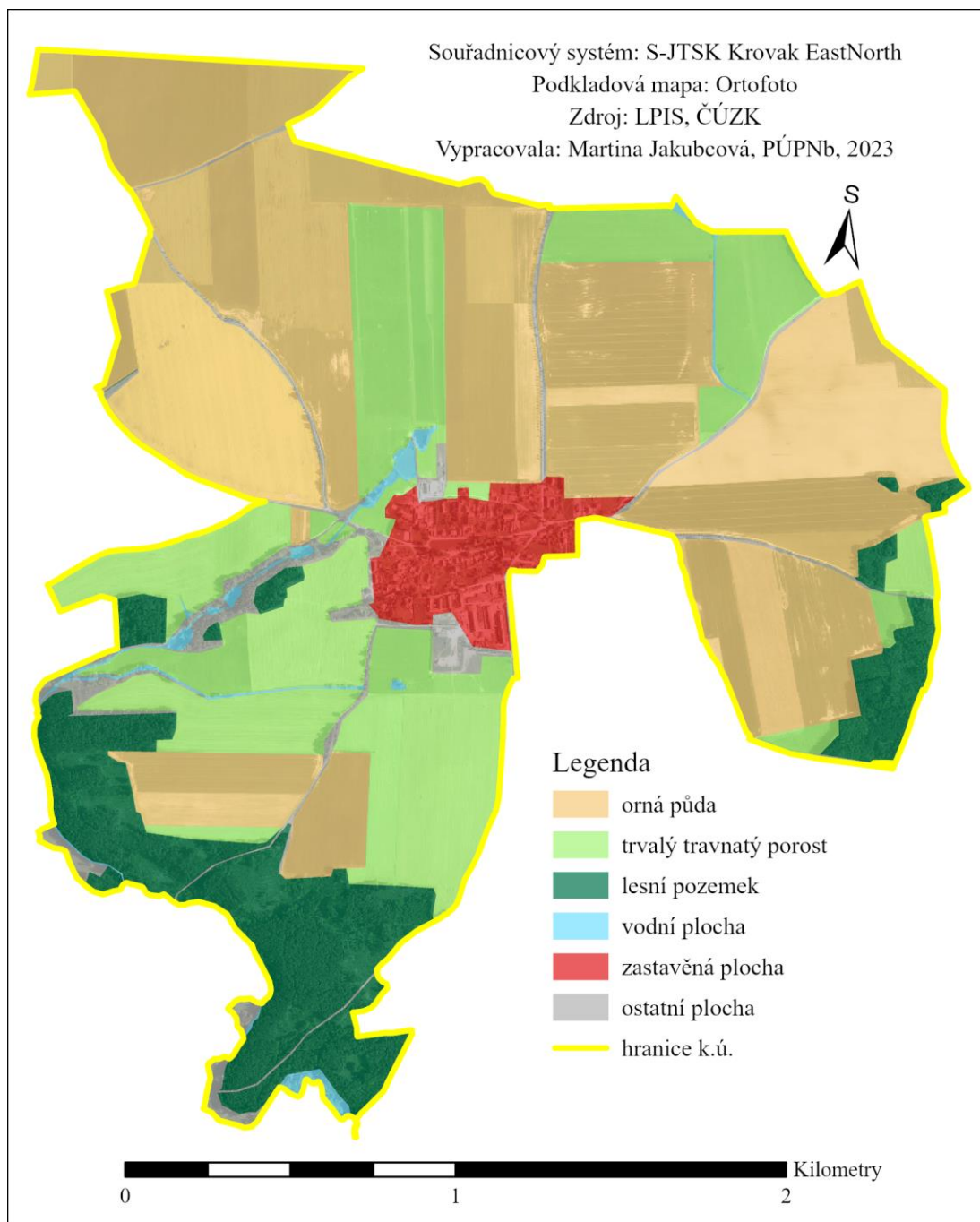
5.2.3 Struktura půdního fondu

Zemědělsky využívaná půda se nachází v rovinách až v mírně zvlněných polohách. Členitější je především jižní část katastrálního území, kde se nacházejí lesní plochy. Ornou půdou, která tvoří polovinu výměry všech pozemků, je propletena cestní sítí polních cest. Zejména v jižní části a v okolí vodních nádrží nalezneme TTP, jejichž množství je o polovinu menší než orné půdy.

Vodní plochy se zde vyskytují v podobě drobných vodních toků s malou soustavou vodních nádrží. Plošné a procentuální využití krajiny zobrazuje tabulka 5.15 a graficky znázorňuje obrázek 5.6, str. 61. Pojem ostatní plocha v této souvislosti představuje cestní síť včetně její liniové zeleně, doprovodnou vegetaci vodních ploch, zahradu vyskytující se mimo zastavěnou plochu a manipulační plochu zemědělského družstva také mimo zastavěné území.

Tabulka 5.15: Využití krajiny ve vybrané lokalitě (vlastní zpracování)

Druh pozemku	Plocha [ha]	Plocha %
Orná půda	245,19	51%
Trvalý travnatý porost	119,01	25%
Lesní pozemek	65,54	14%
Zastavěná plocha	21,56	5%
Ostatní plocha	21,73	5%
Vodní plocha	5,67	1%
Celkem	478,69	100%

Obrázek 5.6: Mapa využití území (vlastní zpracování)

5.2.4 Zvláště chráněná území

V sousední k. ú. Rájov a Černice-Rájov jsou součástí chráněné krajinné (dále jen CHKO) oblasti Blanský les vyhlášené v roce 1989. Tato CHKO zaujímá celkovou plochu 212,35 km² (Cukr, 2020). Součástí této oblasti je přírodní památka Vltava u Blanského lesa pokrývající například území obcí Zlatá Koruna a Přísečná.

5.2.5 Natura 2000

Již zmiňovaná oblast Blanský les je od dubna roku 2005 vedena jako evropsky významná lokalita vedená v Natura 2000 s kódem CZ0314124. Bárta, Bartoš, Bičík et al., (2007) popisují území jako: „dobře zachovalý krajinný celek v širším předhůří Šumavy s harmonicky vyváženým poměrem přírodních a kulturních hodnot.“ Jedním z důvodů zařazení oblasti do Natura 2000 byl výskyt těchto chráněných druhů (kremezsko.cz, 2013):

- hořeček český (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*),
- přástevník kostivalový (*Callimorpha quadripunctaria*),
- vranka obecná (*Cottus gobio*),
- mihule potoční (*Lampetra planeri*),
- vrkoč útlý (*Vertigo angustior*),
- netopýr velký (*Myotis myotis*),
- rys ostrovid (*Lynx lynx*).

Mimo přírodu a krajinu lze v této oblasti najít významné stavební a historické památky jako je zřícenina Dívčí kámen a klášter Zlatá Koruna, společně s vesnicí Holasovice a městem Český Krumlov (Cukr, 2020).

5.2.6 Ochranná pásma vodních zdrojů

Do sousedního k. ú. Skřidla zasahuje ochranné pásmo vodního zdroje Římov. Toto ochranné pásmo druhého stupně bylo zřízeno kvůli vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdrojů povrchových či podzemních vod v roce 2007 (§ 30 zákon č. 254/2001 Sb.). Z dřívějších let byla pro zajištění kvalitní vody vodní nádrže definována tři ochranná pásma hygienické ochrany. Tato ochranná pásma byla vyhlášena již při výstavbě vodní nádrže. Ačkoliv pásma nijak nezasahují do zájmové oblasti, tvoří významný ochranný prvek v okolí.

5.3 Hospodářské využití území

5.3.1 Zemědělská výroba

Lokalita se řadí do bramborářské výrobní oblasti, podoblasti B3 bramborářsko-ovesné (Ministerstvo zemědělství, 2021).

Hospodařící subjekty

V území dominují dva hospodařící subjekty – Zemědělské družstvo Mojné a soukromý zemědělec Václav Šítal. Zbytek zemědělských pozemků obhospodařují například Ze-

mědělské družstvo Třebonín, AGROMACH s.r.o. a soukromí vlastníci jako Josef Žáček a Josef Šedivý. Výčet všech hospodařících subjektů včetně obhospodařované plochy je v tabulce 5.16, str. 65.

Zemědělské družstvo Mojné

Největší plochu zemědělské půdy obhospodařuje Zemědělské družstvo (dále jen ZD) Mojné, jejichž předsedou je od roku 2010 pan Radek Mráček, který pro účely této práce poskytl následující informace.

Družstvo hospodaří na 470 hektarech půdy, z toho přibližně 110 hektarů tvoří TTP a zbytek orná půda. Ve zkoumaném katastrálním území obhospodařovaná plocha ZD Mojné zabírá 225 hektarů zemědělských pozemků. Věnují se rostlinné i živočišné výrobě, konkrétně chovem skotu mléčné užitkovosti se zatížením 0,7 VDJ/ha.

Co se týče rostlinné výroby, družstvo pěstuje plodiny přibližně v tomto rozpořádání: 130 pšenice setá ozimá (*Triticum aestivum*), 60 ha kukuřice setá (*Zea mays*), 50 ha řepka ojelná (*Brassica napus*), 30 ha ječmen setý víceřadý (*Hordeum vulgare*, *convar. vulgare*), 25 ha ječmen setý dvouřadý (*Hordeum vulgare* *convar. distichon.*), 25 ha mák setý (*Papaver somniferum*), 25 ha jetelotráva se základem jetele lučního (*Trifolium pratense*). Dále pěstují žito seté (*Secale cereale*) na senáž, které sejí na podzim a začátkem dubna sklízí a následně zasejí kukuřici.

Půda se připravuje těsně před setím, dále se hlavně pod mák, část kukuřice a obecně těžké jílovité půdy zorají před nástupem zimy. Termíny setí uvádí družstvo následující: řepka 20. 8., ozimé obiloviny týden před svátkem Václava (28. 9.) a týden po, jařiny v březnu, mák koncem března a kukuřici na prvního máje (1. 5.). Termíny sklizně závisí na zralosti plodin, senáž se sklízí nejpozději do 20. 5.

Podmítka se provádí kypřičem půdy či diskovým podmítačem co nejdříve po sklizni plodin, a zároveň se na části výměry pšenice sejí jako meziplodinu hořčici bílou (*Sinapis alba*) a svazenku vratičolistou (*Phacelia tanacetifolia*). Z agrotechnických postupů lze jmenovat setí s rotačními bránami do hrubé brázdy.

Ke své činnosti používá družstvo následující moderní technologie: GPS technologie (postřikovač, rozmetadla průmyslových i statkových hnojiv, setí), robotické přihrnování krmiva, pedometry, žvejkometry a identifikace chovu skotu. Nakládají s vodou zadržováním dešťové vody, kterou použijí pro postřikovač.

Dotačních podpor družstvo získává z různorodých dostupných programů například Program rozvoje venkova, programy Místní akční skupiny, programy společnosti

Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond, a.s. apod. Je rovněž součástí Agrární komory ČR, ve které pocítuje podporu, která by však moha být vyšší.

Soukromý zemědělec Václav Šítal

Druhým hospodařícím subjektem je rodinný podnik pod vedením pana Václava Šítala, který se zabývá chovem skotu. Celková plocha zemědělských pozemků podniku je 140 hektarů, z toho 60 ha tvoří TTP a 80 ha orná půda. Ve zkoumaném katastrálním území zabírají pozemky plochu 106 ha. Rod Šítalů hospodařil v Mojném po několik generací¹ až do roku 1953, kdy byly pod vlivem tehdejšího režimu znárodněny. Majetky jim byly vydány zpátky v roce 1990 a došlo tak k obnovení podniku. Nynější majitel převzal po otci hospodářství s roce 1998 a úspěšně tak pokračuje rodinné tradici dodnes.

Podnik je zaměřen primárně na produkci mléka, přičemž v menším množství chová i skot masné užitkovosti. Chovaný skot mléčné užitkovosti je plemene Holštýn. Obecně o tomto plemenu platí, že je nejrozšířenější na světě díky vysoké produkci mléka. Podnik chová 60 kusů dojnic a k tomu přibližně 60 kusů telat a jalovic ve vlastním obratu stáda. K produkci se snaží využívat moderní technologie, jako jsou GPS navigace a robotické dojení. Mléko distribuuje podnik prostřednictvím Mlékařského a hospodářského družstva JIH se sídlem v městě Tábor.

Dále podnik chová masné plemeno Aberdeen angus celoplášťového červeného zbarvení (red angus). Plemeno se řadí mezi nejrozšířenější masné typy. Stádo setrvává ve složení 20 kusů masných krav a 10 kusů býků ve výkrmu. Vykrmená zvířata jdou na jatka.

V rostlinné výrobě se podnik věnuje především pěstování plodin, sloužícím jako krmivo pro skot. Největší plošné zastoupení mají obilniny první skupiny: 25 ha pšenice setá ozimá (*Triticum aestivum*), 10 ha ječmen setý ozimý (*Hordeum vulgare*), 10 ha tritikále (*Triticosecale*), 5 ha oves setý (*Avena sativa*).

Zbytek orné půdy slouží k produkci travní směsi jetelotráva, jejíž základ tvoří jetel luční (*Trifolium pratense*) 16 ha a kukuřice na siláž (*Zea mays*) 14 ha. Jako mezipločinu po sklizni obilovin seje podnik hořčici bílou (*Sinapis alba*).

¹ Jméno rodiny můžeme nalézt v již zmíněném Jihočeském obchodním a průmyslové adresáři z roku 1923 viz. kapitola 3.4 Historie katastrálního území.

Z agrotechnických postupů používají klasické zpracování půdy orbou se zapravením hnoje. Ozimé obiloviny sejí okolo 20. září, následuje setí tritikále. Setí ozimé pšenice probíhá v období konce září až do poloviny října. Po žních se co nejdříve provádí podmítka diskovým podmítačem a zároveň se sejí meziploidy.

K investicím do zemědělských strojů a techniky využívá podnik dotačních podpor Programu rozvoje venkova. Zároveň jsou členy Asociace soukromého zemědělství, jejíž úkolem je hájení zájmů soukromých zemědělců.

Tabulka 5.16: Přehled hospodařících subjektů ve vybrané lokalitě (LPIS, vlastní zpracování)

Hospodařící subjekt	TTP [ha]	Orná půda [ha]	Celk. obhospodařovaná plocha v území [ha]
Zemědělské družstvo Mojně	64,23	160,28	224,51
Václav Šítal	46,80	59,13	105,93
Ing. Josef Žáček	7,46	3,00	10,46
Zemědělské družstvo Třebonín	/	8,54	8,54
AGROMACH s.r.o.	/	5,96	5,96
Josef Šedivý	/	5,70	5,70
ZEMOS Zubčice, spol. s.r.o.	/	2,00	2,00
Martin Balek	0,52	0,58	1,10
Celkem [ha]	119,01	245,19	364,20
Celkem [%]	33	67	100

Struktura osevních postupů

Pro zájmové území je navržen osevní postup s ohledem na získané informace od pana Václava Šítala. Je zaměřen na pěstování plodin jako krmivo pro chovaný skot. Pětihonný osevní postup s klasickým zapracováním půdy zoráním a použitím hořčice bílé (*Sinapis alba*) jako meziploidy je zapsán v tabulce 5.17, str. 66.

Tabulka 5.17: Navržený osevní postup pro vybranou lokalitu (vlastní zpracování)

Plodiny osevního postupu		Agrotech.	Termíny agrotechnických operací				C faktor
Plodina	Zařazení		Pří-prava půdy	Setí / sázení	Sklizeň	Pod-mítka/orba	
jetelot-ravnní směs	hl. plodina	podsev do předplo-diny	/	11.8.	14.4.	15.4.	0,019
kukuřice na siláž	hl. plodina	setí do zo-rané půdy	16.4.	27.4.	5.9.	12.9.	0,647
ozimá pšenice	hl. plodina	setí do zo-rané půdy	21.9.	5.10.	4.8.	9.8.	0,102
ječmen ozimý	hl. plodina	setí do zo-rané půdy	7.9.	21.9.	22.7.	29.7.	0,241
hořčice bílá	meziplo-dina	setí do zo-rané půdy	30.7.	31.7.	22.3	23.3	0,235
oves setý	hl. plodina	setí do zo-rané půdy	25.3.	8.4.	10.8.	/	0,144
Výsledný C faktor = 0,231							

5.3.2 Lesnická výroba

Lesnatost je podprůměrná, obsahuje pouze 14 % pozemků z celkové plochy katastrálního území. Pozemky lze zařadit do přírodní lesní oblasti 12 – Předhoří Šumavy a Novohradských hor. Vlastnictví lesů se rozděluje do dvou skupin. Nejrozsáhlejší lesní plocha v jižní části je pod vlastnictvím obce. Zbytek menších lesních pozemků ve východní a západní oblasti vlastní fyzické osoby. Jedná se pouze o lesy hospodářské. Lesy ochranné a lesy zvláštního určení se v daném území nenacházejí.

Skladba lesa v jižní části je smíšená s převahou jehličnatých dřevin. Z těchto dřevin nejvíce dominuje smrk ztepilý (*Picea abies*) společně s borovicí lesní (*Pinus sylvestris*). Ojediněle se v lesích vyskytuje modřín evropský (*Larix decidua*) a jedle obrovská (*Abies grandis*).

Skladba drobných lesních ploch ve východní části je rovněž smíšená, převahují naopak listnaté dřeviny. Zde lze najít dřeviny jako dub letní (*Quercus robur*), buk lesní (*Fagus sylvatica*), olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*) a topol osika (*Populus tremula*).

Dle Mapy zdravotního stavu lesů do roku 2017 je zřejmý velmi nerovnoměrný zdravotní stav, který se liší po relativně malých plochách. V jedné části ukazuje lepší

stav buněčné struktury a vyšší obsah vody v porostu a v druhé blízké části je stav horší s nízkým obsahem vody. Lesní plochy ve východní části se vyznačují lepším zdravotním stavem než lesy v jižní a jihozápadní oblasti.

Z hlediska hospodaření se zvěří spadá celá oblast pod honitbu Mojnë s označením CZ3103110031 s celkovou výměrou 882 ha.

5.3.3 Technická infrastruktura

Grafické zobrazení níže popsané technické infrastruktury je dostupné na obrázku 5.7, str. 69.

Zásobování pitnou vodou

Území je zásobováno pitnou vodou ze skupinového vodovodu Kaplice – Český Krumlov. Pitnou vodu do sídla dodává Jihočeský vodárenský svaz. Podél silnice III. třídy je položen řad LT 200 z vodojemu Netřebice do Dolního Třebonína. Z řadu je pitná voda rozváděna gravitačně vodovody po celém sídle. Toto zásobování je z důvodu nevyhovujícího stavu vodovodní sítě a tlakových poměrů doprovázeno novou vodovodní sítí.

Územní plánem byla navržena postupná rekonstrukce sítě včetně propojení vodovodních systémů sídel Mojnë a Černice. Projekt byl realizován na přelomu let 2016/2017. Toto propojení je situováno podél místní komunikace. Nové vodovodní řady zajišťují přísun pitné vody do nových zástaveb a k doposud nenapojeným stavbám. Tyto nenapojené stavby dříve využívaly vlastních soukromých studní, jejichž kvalita není známa.

Vodní nádrž lokalizovaná se ve středu sídla Mojnë plní funkci požární nádrže. Vodovodní síť spravuje obec.

Kanalizace

Na kanalizační síť dlouhou 1,8 km jsou napojeny veškeré stavby sídla Mojnë. Síť spravuje obec. Předčištění splaškových vod probíhá v septicích napojených na kanalizaci. Voda následně ústí do Mojenského potoka (VT10), kde jsou odpadní vody dočišťovány přirozenými procesy soustavou vodních nádrží.

Podle územního plánu je v blízkosti těchto recipientů navržena čistírna odpadních vod a s tím i stanoveno pásmo ochrany prostředí. S tím je spojeno vybudování oddělené splaškové kanalizace, které by zahrnovalo i nové navrhované zástavby. Stávající kanalizační síť by po realizaci plnila funkci odvádění dešťové vody. V Současnosti

probíhá studie proveditelnosti tohoto projektu zároveň s odkanalizováním místní části sídla Záhorkovice.

Zásobování elektrickou energií

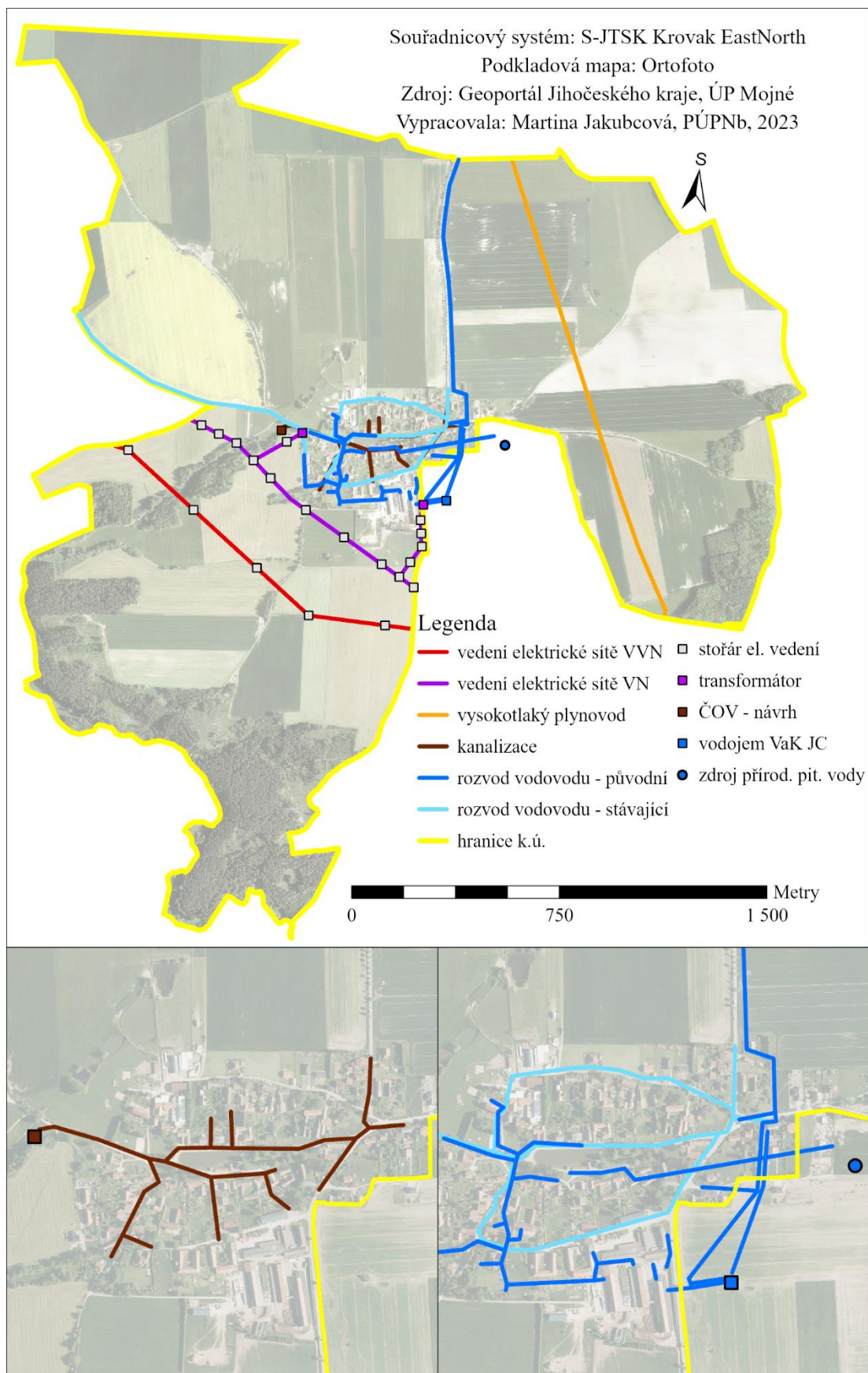
Distributorem elektřiny daného sídla je společnost EG.D. a.s., člen společnosti E.ON Česká republika s.r.o. Přes celé území v jižní části vede elektrické vedení velmi vysokého napětí. Severně od něj vede elektrické vedení vysokého napětí. Dvěma transformátory je vysoké napětí převedeno na nízké a v zastavěné části je vedeno v podzemní podobě.

Zásobování plynem

Ve východní části území je situován vysokotlaký plynovod ve správě společnosti EG.D. a.s., avšak území není zemním plynem zásobováno. Územní plán nepočítá v budoucnosti i plynofikací.

Zásobování teplem

Zásobování teplem je v domácnostech řešeno individuálně. Obyvatelé mají možnost vytápění elektrickou energií, tuhými palivy, tepelnými čerpadly nebo pomocí fotovoltaických solárních panelů.

Obrázek 5.7: Mapa technické infrastruktury (vlastní zpracování)

5.3.4 Ostatní a specifická využití území

Těžba surovin

Ve zkoumané oblasti v minulosti ani v současnosti neprobíhá těžba surovin. V sousedním k. ú. Dolní Třebonín je prognózované podle České geologické služby ložisko vyhrazeného nerostu ruly.

Místní průmysl

Kromě zemědělské činnosti se v obci nenachází další signifikantní průmysl s vlivem na životní prostředí.

Nakládání s odpady

Komunální odpad v zájmové oblasti sváží společnost Služby města Český Krumlov s.r.o., která jej vyváží každý čtvrtek. V území jsou k dispozici celkem tři místa ke třídění odpadu, přičemž každé místo má jiný rozsah třídění. Nejlépe lze roztrždit odpad u obecního úřadu. Tam se nachází kontejnery na plast, papír, kov, textil, elektrozařízení a kuchyňské oleje a tuky.

Mojné také pořádá sběr nebezpečných a velkoobjemových odpadů prostřednictvím společnosti Marius a Pedersen a.s., jejichž pobočka sídlí ve městě České Budějovice. Mezi nebezpečné odpady, které společnost odebírá, patří například zářivky, teploměry, tmely, lepidla, barvy, laky, televizory apod. Z velkoobjemových odpadů odebírají například matrace, kočárky, koberce, starý nábytek, staré oděvy apod. Informace o odběru včetně místa a termínu jsou vyvěšené na úřední desce a webových stránkách obce v sekci novinky.

Sběrný dvůr pro sídlo Mojné poskytuje město Velešín.

Rekreační využívání území

V zastavěné části jsou k dispozici dvě ubytovací zařízení Chalupa Baroko a ubytování U Pešků, které využívají blízké destinace historického města Český Krumlov či rozmanitého výběru sportovních aktivit v okolí jako je cyklistika, turistika a vodáctví. Z památek bližšího okolí lze zmínit gotický kostel Svaté Máří Magdalény v Černici, klášterní kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Zlaté Koruně a zemědělskou usedlost v Záhorkovicích v současnosti využívanou jako rekreační objekt.

Občanská vybavenost

Katastrální území disponuje pouze základní občanskou vybaveností. Obec postrádá jakoukoliv vzdělávací instituci a lékařské středisko. Co se týče školské spádovosti,

sídlo spadalo pod město Velešín, kde se nachází mateřská i základní škola. Podle ředitelky mateřské školy ve Velešíně již spádovost nehraje významnou roli. Obyvatelé tak mohou své děti zapsat do mateřských a základních škol například v Dolním Třeboníně nebo Zlaté Koruně.

V zastavěné části se nachází obecní úřad, společně s místní knihovnou a hasičská zbrojnice. Poštovní směrovací číslo 382 32 spadá pod město Velešín, poštovní schránku lze najít v jižní části zastavěné plochy blízko dětského hřiště. Stravovací služby zajišťuje restaurace Pod Kaštanem nebo mohou obyvatelé využít malého lokálního obchodu mini Market v centru zastavěné části. Další poskytovanou službou je například kadeřnictví. Fotodokumentaci vybrané občanské vybavenosti lze prohlédnout v příloze 3.

V rámci pozemkových úprav stojí za zmínku také existence drobných sakrálních staveb. Podél cestní sítě jsou situovány celkem dva sakrální kříže, tři kapličky a v sídle Mojně je dále umístěn válečný hrob a jeden sakrální kříž. Fotodokumentaci drobných sakrálních staveb obsahuje příloha 4.

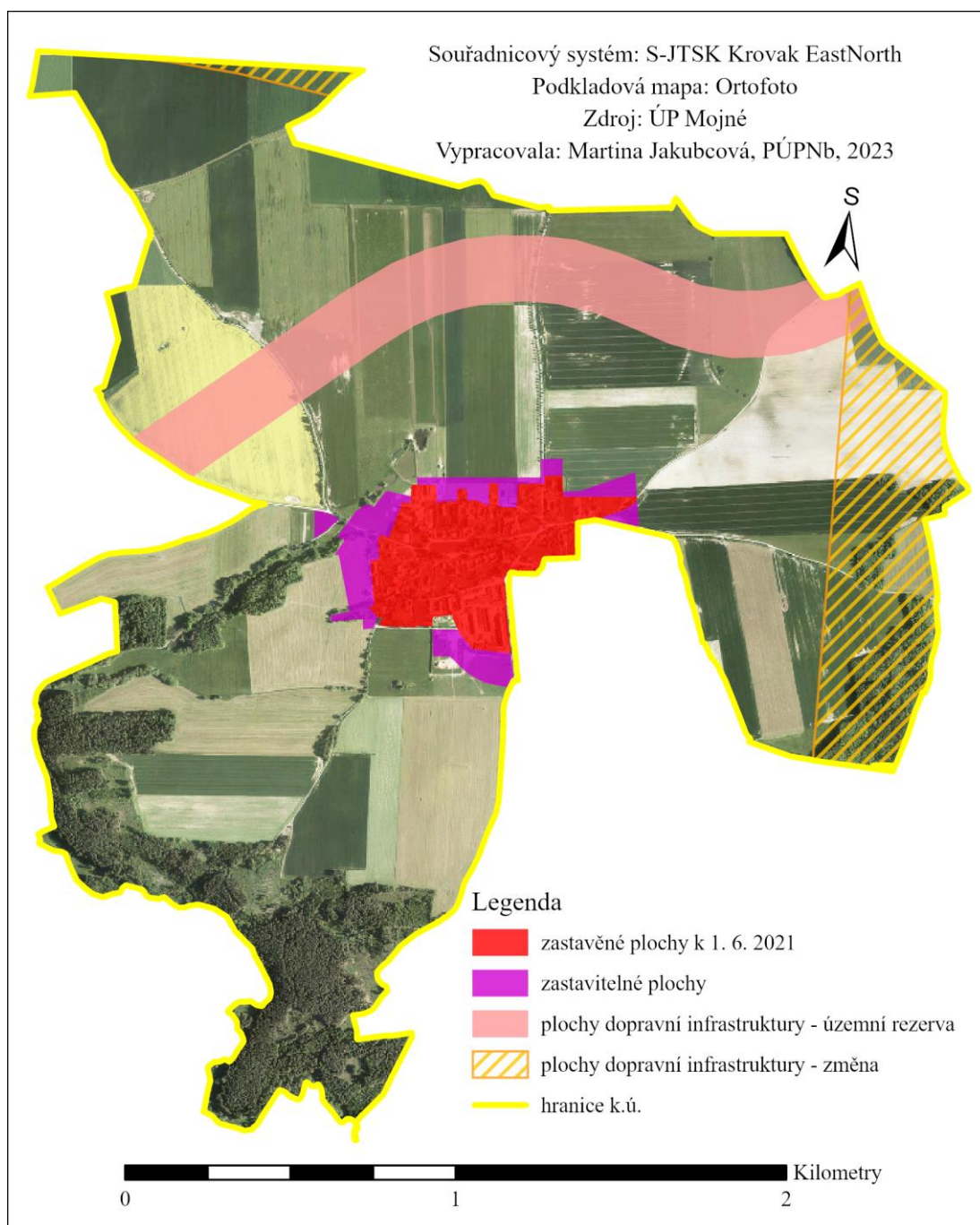
Rozvoj území

Zájmová lokalita má velký potenciál na její udržitelný rozvoj. Územní plán rozšiřuje zastavitelnou plochu nejen pro účely bydlení, ačkoliv je tento záměr upřednostňován. V jižní části je navržena plocha pro skladování navazující na stávající plochu výrobní. V severozápadní části mezi zastavěnou plochou a soustavou rybníků se do budoucna počítá s plochou využívanou ke sportu. Dále jsou v této lokalitě vymezeny plochy za účelem rekreace a cestovního ruchu. Toto rozšíření zastavěného území má pomoci ucelit sídlo a zlepšit možnosti občanského vybavení. Zároveň návrh územního plánu dbá na zachování podstaty venkovského prostředí.

Další změny a návrhy se týkají ploch dopravní infrastruktury. U východních hranic katastrálního území je vyčleněna silniční plocha koridoru pro dálnici D3 Dolní Třebonín – Dolní Dvořiště. Ve stejné lokalitě se rovněž počítá s železničním koridorem pro IV. tranzitní železnici České Budějovice – Dolní Dvořiště. Na severu zasahuje do území malá část navrženého silničního koridoru pro přeložku silnice I/39.

Největší vliv při řešení pozemkových úprav má navržená územní rezerva železničního koridoru pro napojení Českého Krumlova na IV. tranzitní železniční koridor. Tento pás územní rezervy se táhne přes značnou část orné půdy na severu katastrálního

území. Kvůli této skutečnosti je v budoucnu velmi pravděpodobný proces vyvlastňování pozemků. Výše uvedené koridory včetně zastavěné a zastavitelné plochy jsou graficky znázorněny na obrázku 5.8.

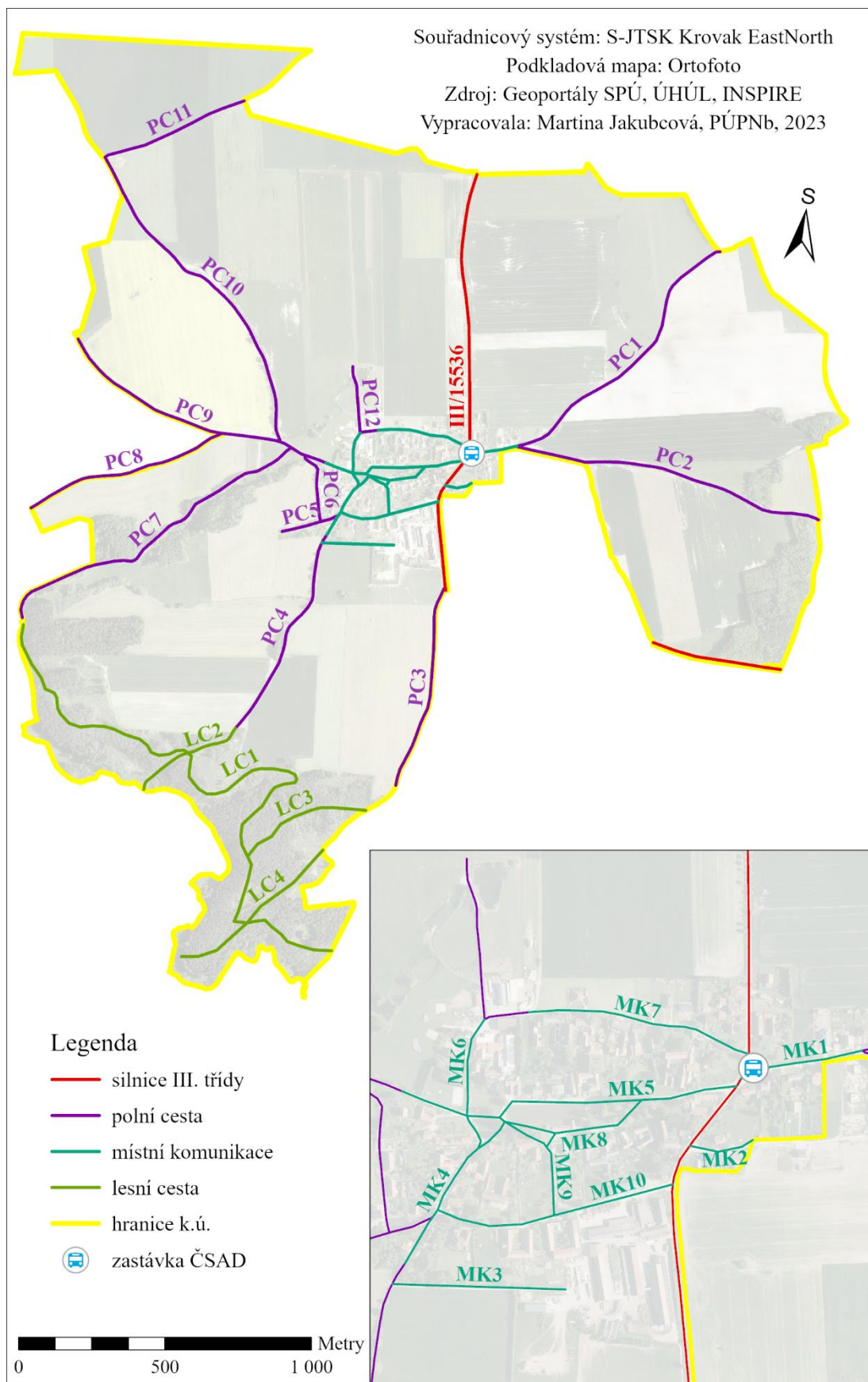

Obrázek 5.8: Mapa rozvoje území (vlastní zpracování)

5.4 Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů

5.4.1 Dopravní systém

Daná lokalita obsahuje silnici III. třídy, místní komunikace a účelové komunikace – polní a lesní cesty. Mapové vyobrazení cestní sítě je na obrázku 5.9, str. 73.

Obrázek 5.9: Mapa dopravní sítě (vlastní zpracování)

Silnice

Katastrálním územím vede jedna silnice III. třídy, jejíž popis společně s fotodokumentací je uveden v tabulce 5.18.

Tabulka 5.18: Charakteristika silniční sítě ve vybrané lokalitě (vlastní zpracování)

Silnice III/15536	Popis
	Návaznost: II/155, III/15710 Délka v k. ú.: 1 910m Šířka: 7,5m Povrch: asphalt Silnice III. třídy se navazuje za katastrálním územím severní části na silnici II/155. Propojuje sídla Mojně, Záhorkovice, Skřidla a Velešín. Ve Velešíně se dále napojuje na silnici III/15710. Podél úseku se vyskytují vzrostlé dřeviny a značný počet hospodářských sjezdů na zemědělské pozemky spolu s jedním propustkem. Zároveň po obou stranách silnice vedou otevřené odvodňovací příkopy, které jsou zarostlé. Krátký úsek je využíván formou cyklotrasy 1197.

Místní komunikace

Místní komunikace obsahuje zastavěná plocha zájmové lokality s návazností na silnici III. třídy a polní cesty. Zpřístupňují obytné části či zemědělské areály. Popis komunikací je dostupný v tabulce 5.19. Pořízená fotodokumentace se nachází v příloze 5.

Tabulka 5.19: Přehled místních komunikací ve vybrané lokalitě (vlastní zpracování)

Název	Návaznost	Délka [m]	Šířka [m]	Povrch	Popis komunikace	Doprovodná zařízení
MK1	III/15536 - PC1,PC2	175	4,5	asfalt	komunikace bez doprovodné zeleně	s odvodňovacími příkopy
MK2	III/15536 - zastavěné území	90	6,0	asfalt	komunikace bez doprovodné zeleně	bez odvodňovacích příkopů

Název	Návaznost	Délka [m]	Šířka [m]	Povrch	Popis komunikace	Doprovodná zařízení
MK3	PC4 - zemědělský areál	245	3,5	asfalt	komunikace s doprovodnou zelení	bez odvodňovacích příkopů
MK4	MK5 - PC4	220	6,0	asfalt	komunikace bez doprovodné zeleně	bez odvodňovacích příkopů
MK5	III/15536 - PC9	475	7,0	asfalt	komunikace s doprovodnou zelení	s odvodňovacími příkopy
MK6	MK5 - zemědělský areál	137	4,0	asfalt	komunikace bez doprovodné zeleně	bez odvodňovacích příkopů
MK7	III/15536 - zemědělský areál	315	3,0	asfalt	komunikace s doprovodnou zelení	bez odvodňovacích příkopů
MK8	MK5 - zastavěné území, MK9	200	4,5	asfalt	komunikace bez doprovodné zeleně	bez odvodňovacích příkopů
MK9	MK8 - MK10	150	3,0	asfalt	komunikace bez doprovodné zeleně	bez odvodňovacích příkopů
MK10	III/15536 - MK4	330	4,0	asfalt	komunikace bez doprovodné zeleně	bez odvodňovacích příkopů

Účelové komunikace

Účelové komunikace tvoří dopravní systém mimo zastavěnou plochu. Jejich účelem je zpřístupnění zemědělských a lesních pozemků. Popis polních a lesních cest společně s pořízenou fotodokumentací je v následujících tabulkách 5.20, str. 76 a 5.21, str. 82.

Tabulka 5.20: Přehled polních cest ve vybrané lokalitě (vlastní zpracování)

Polní cesta			
PC1	Stávající	Hlavní	Délka: 1 1103m Šířka: 4m Svoz. pl.: 57,12ha
Označení v mapě	Návrhové opatření	Kategorie cesty	Parametry cesty
Lokalita:	Kněží luka	Fotografie:	
Cesta vede severovýchodním směrem od Mojného mezi poli k lesu.			
Popis stavu:			
Konstrukce: zpevněná Kryt: asfaltový Odvodnění: odvodňovací příkopy Ozelenění: dub letní (<i>Quercus robur</i>), růže šíp- ková (<i>Rosa Canina</i>), vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), líska obecná (<i>Corylus avellana</i>), vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>)			
Objekty v trase, počet hospodářských sjezdů, napojení na silnice:		Doporučená opatření:	
Objekty: propustek Počet hospodářských sjezdů: 1 Napojení: PC2, MK1		Ozelenění	

Polní cesta			
PC2	Stávající	Hlavní	Délka: 817m Šířka: 4m Svoz. pl.: 52,78ha
Označení v mapě	Návrhové opatření	Kategorie cesty	Parametry cesty
Lokalita:	K Mojnému	Fotografie:	
Cesta vede východním směrem od Mojného mezi poli a TTP k lesu.			
Popis stavu:			
Konstrukce: zpevněná Kryt: asfaltový Odvodnění: odvodňovací příkopy Ozelenění: lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), růže šíp- ková (<i>Rosa Canina</i>), javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), jeřáb ptačí (<i>Sorbus aucuparia</i>), bříza bělo- korá (<i>Betula pendula</i>)			
Objekty v trase, počet hospodářských sjezdů, napojení na silnice:		Doporučená opatření:	
Objekty: Počet hospodářských sjezdů: 5 Napojení: PC1, MK1		Žádná	

Polní cesta			
PC3	Stávající	Vedlejší	Délka: 909m Šířka: 4m Svoz. pl.: 19,35ha
Označení v mapě	Návrhové opatření	Kategorie cesty	Parametry cesty
Lokalita:	K lesům	Fotografie:	
Cesta vede jižním směrem od III/15536 mezi poli k lesu.			
Popis stavu:			
Konstrukce: nezpevněná Kryt: hliněný, kamenitý Odvodnění: propustnost Ozelenění: /			
Objekty v trase, počet hospodářských sjezdů, napojení na silnici:		Doporučená opatření:	
Objekty: Počet hospodářských sjezdů: 4 Napojení: III/15536, LC3		zpevnit	

Polní cesta			
PC4	Stávající	Vedlejší	Délka: 761m Šířka: 3,5m Svoz. pl.: 52,22ha
Označení v mapě	Návrhové opatření	Kategorie cesty	Parametry cesty
Lokalita:	Roubice	Fotografie:	
Cesta vede jižním směrem od Mojného mezi poli a TTP k lesu			
Popis stavu:			
Konstrukce: nezpevněná Kryt: hliněný, kamenitý Odvodnění: sklon vozovky, propustnost Ozelenění: buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), líska obecná (<i>Corylus avellana</i>)			
Objekty v trase, počet hospodářských sjezdů, napojení na silnici:		Doporučená opatření:	
Objekty: Počet hospodářských sjezdů: 2 Napojení: LC2, MK3, MK4		zpevnit	

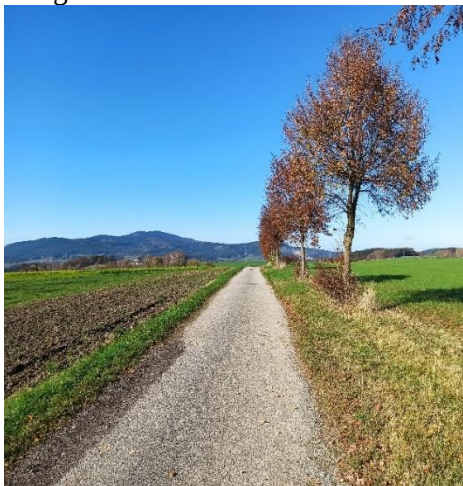
Polní cesta			
PC5	Stávající	Vedlejší	Délka: 128m Šířka: 4m Svoz. pl.: 4,05ha
Označení v mapě	Návrhové opatření	Kategorie cesty	Parametry cesty
Lokalita:	Pod zídou	Fotografie:	
Cesta vede jihozápadním směrem po obvodu pozemkových úprav mezi poli a zahradami.			
Popis stavu:			
Konstrukce: nezpevněná Kryt: hliněný Odvodnění: propustnost Ozelenění: bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), topol osika (<i>Populus tremula</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), vrba jíva (<i>Salix caprea</i>)			
Objekty v trase, počet hospodářských sjezdů, napojení na silnici:			
Objekty: Počet hospodářských sjezdů: 1 Napojení: PC6, MK4		Doporučená opatření: žádná	

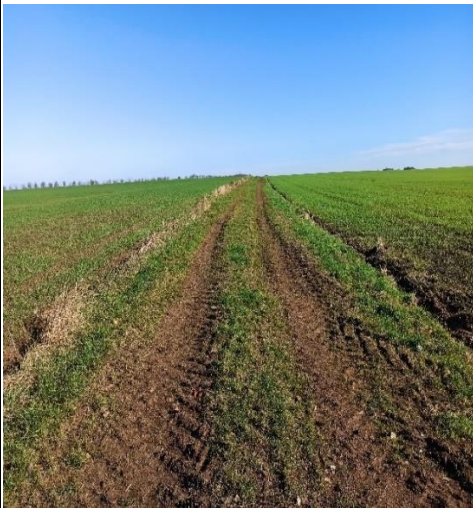
Polní cesta			
PC6	Stávající	Vedlejší	Délka: 186m Šířka: 4m Svoz. pl.: 4,25ha
Označení v mapě	Návrhové opatření	Kategorie cesty	Parametry cesty
Lokalita:	Pod zídou	Fotografie:	
Cesta vede západním směrem po obvodu PÚ mezi poli a zahradami k PC9.			
Popis stavu:			
Konstrukce: zpevněná Kryt: travnatý Odvodnění: propustnost Ozelenění: dub letní (<i>Quercus robur</i>), líska obecná (<i>Corylus avellana</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>)			
Objekty v trase, počet hospodářských sjezdů, napojení na silnici:			
Objekty: Počet hospodářských sjezdů: 1 Napojení: PC5, PC9		Doporučená opatření: Žádná	

Polní cesta			
PC7	Stávající	Hlavní	Délka: 1 129m Šířka: 4m Svoz. pl.: 18,73ha
Označení v mapě	Návrhové opatření	Kategorie cesty	Parametry cesty
Lokalita:	V brodcích	Fotografie:	
Cesta vede jihozápadním směrem od PC9 mezi poli, TTP a lesní plochou k Jílkovu Mlýnu.			
Popis stavu:			
Konstrukce: zpevněná Kryt: asfaltový Odvodnění: sklon vozovky Ozelenění: bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), jedle obrovská (<i>Abies grandis</i>)			
Objekty v trase, počet hospodářských sjezdů, napojení na silnici:			
Objekty: propustek Počet hospodářských sjezdů: 2 Napojení: PC9, LC1		Doporučená opatření: Žádná	

Polní cesta			
PC8	Stávající	Vedlejší	Délka: 715m Šířka: 3,5m Svoz. pl.: 11,42ha
Označení v mapě	Návrhové opatření	Kategorie cesty	Parametry cesty
Lokalita:	V brodcích	Fotografie:	
Cesta vede západním směrem od PC9 mezi poli a TTP k lesu. Těleso linie leží v k. ú. Rájov-Černice.			
Popis stavu:			
Konstrukce: zpevněná Kryt: štěrkový Odvodnění: sklon vozovky, propustnost Ozelenění: lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>)			
Objekty v trase, počet hospodářských sjezdů, napojení na silnici:		Doporučená opatření:	
Objekty: Počet hospodářských sjezdů: 1 Napojení: PC9		Žádná	

Polní cesta			
PC9	Stávající	Hlavní	Délka: 998m Šířka: 4m Svoz. pl.: 34,06ha
Označení v mapě	Návrhové opatření	Kategorie cesty	Parametry cesty
Lokalita:	V brodech	Fotografie:	
Cesta vede západním směrem od Mojného mezi poli okolo Horního ryb. do Černic.			
Popis stavu:			
Konstrukce: zpevněná Kryt: asfalt Odvodnění: odvodňovací příkopy Ozelenění: lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>), olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>) Doplňková funkce: cyklotrasa 1197			
Objekty v trase, počet hospodářských sjezdů, napojení na silnici:		Doporučená opatření:	
Objekty: propustek Počet hospodářských sjezdů: 3 Napojení: PC6, PC7, PC8, PC10, MK5		Žádná	

Polní cesta			
PC10	Stávající	Hlavní	Délka: 1 193m Šířka: 4m Svoz. pl.: 64,46ha
Označení v mapě	Návrhové opatření	Kategorie cesty	Parametry cesty
Lokalita:	Na blátech	Fotografie:	
Cesta vede severozápadním směrem od PC9 mezi poli.			
Popis stavu:			
Konstrukce: zpevněná Kryt: asfalt Odvodnění: sklon vozovky Ozelenění: lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>)			
Objekty v trase, počet hospodářských sjezdů, napojení na silnici:		Doporučená opatření:	
Objekty: Počet hospodářských sjezdů: 4 Napojení: PC9, PC11		Žádná	

Polní cesta			
PC11	Stávající	Vedlejší	Délka: 525m Šířka: 4m Svoz. pl.: 47,80ha
Označení v mapě	Návrhové opatření	Kategorie cesty	Parametry cesty
Lokalita:	Mojenské	Fotografie:	
Cesta vede severním směrem od PC9 mezi poli k silnici II/155.			
Popis stavu:			
Konstrukce: nezpevněná Kryt: hliněný Odvodnění: propustnost Ozelenění: /			
Objekty v trase, počet hospodářských sjezdů, napojení na silnici:		Doporučená opatření:	
Objekty: Počet hospodářských sjezdů: 3 Napojení: PC10		Žádná	

Polní cesta			
PC12	Stávající	Vedlejší	Délka: 280m Šířka: 3,5m Svoz. pl.: 21,57ha
Označení v mapě	Návrhové opatření	Kategorie cesty	Parametry cesty
Lokalita:	Na blátech	Fotografie:	
Cesta vede severním směrem po obvodu pozemkových úprav TTP a rybníky.			
Popis stavu:			
Konstrukce: nezpevněná Kryt: travnatý Odvodnění: propustnost Ozelenění: vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>)			
Objekty v trase, počet hospodářských sjezdů, napojení na silnici:		Doporučená opatření:	
Objekty: propustek Počet hospodářských sjezdů: 3 Napojení: MK6, MK7		žádná	

Tabulka 5.21: Přehled lesních cest ve vybrané lokalitě (vlastní zpracování)

Lesní cesta		
LC1	Stávající	Délka: 2 333m Šířka: 2,5m
Označení v mapě	Návrhové opatření	Parametry cesty
Lokalita:	Březí	Fotografie:
Cesta vede napříč celou lesní plochou.		
Popis stavu:		
Konstrukce: nezpevněná Kryt: hliněný Odvodnění: sklon vozovky Ozelenění: bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), trnovník akát (<i>Robinia pseudoacacia</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), modřín evropský (<i>Larix decidua</i>), líska obecná (<i>Corylus avellana</i>)		
Napojení na silnice:		Doporučená opatření:
Napojení: LC2, LC3, LC4, PC7		Ponechat

Lesní cesta		
LC2	Stávající	Délka: 394m Šířka: 2,5m
Označení v mapě	Návrhové opatření	Parametry cesty
Lokalita:	Březí	Fotografie:
Cesta doplňuje LC1, vede prostředkem lesní plochy.		
Popis stavu:		
Konstrukce: nezpevněná Kryt: hliněný Odvodnění: sklon vozovky Ozelenění: bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), modřín evropský (<i>Larix decidua</i>)		
Napojení na silnice:		
Napojení: LC1, PC4		Doporučená opatření:
		Ponechat

Lesní cesta		
LC3	Stávající	Délka: 465m Šířka: 2,5m
Označení v mapě	Návrhové opatření	Parametry cesty
Lokalita:	Březí	Fotografie:
Cesta doplňuje LC1 v severovýchodní části lesa.		
Popis stavu:		
Konstrukce: nezpevněná Kryt: hliněný Odvodnění: sklon vozovky Ozelenění: bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), modřín evropský (<i>Larix decidua</i>)		
Napojení na silnici:		
Doporučená opatření:		
Napojení: LC1, PC3		Ponechat

Lesní cesta		
LC4	Stávající	Délka: 626m Šířka: 2,5m
Označení v mapě	Návrhové opatření	Parametry cesty
Lokalita:	Březí	Fotografie:
Cesta doplňuje LC1 ve východní části lesa.		
Popis stavu:		
Konstrukce: nezpevněná Kryt: hliněný Odvodnění: sklon vozovky Ozelenění: bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), modřín evropský (<i>Larix decidua</i>)		
Napojení na silnici:		
Doporučená opatření:		
Napojení: LC1		Ponechat

Hromadná doprava

Z hlediska hromadné dopravy je možné v území využít pouze autobusovou dopravu. Autobusová zastávka se nachází v severovýchodní části zastavěného území u silnice III. třídy. Linka vede přes obce Velešín – Dolní Třebonín – Mojnë - Zlatá Koruna – Přísečná – Český Krumlov. Alternativním spojem pak může být linka Mojnë – Dolní Třebonín. Hromadné autobusové dopravy v dané lokalitě lze využít pouze v době pracovních dnů, nejbližší autobusovou zastávkou v případě svátků nebo víkendu se stává Velešín. Lokalitou neprochází žádná železniční dráha. Nejbližší dráhou je jednokolejná elektrizovaná železniční trať 196 ve směru České Budějovice – Summerau. Trať vede přes zastávky Velešín či Velešín město do města Summerau v Rakousku, kde se dále napojuje na trať 141 Hbf vedoucí do Linze. Tato trať nahrazuje nejstarší koněspřežnou železnici na evropském kontinentu České Budějovice – Linec, která byla uvedena do provozu v letech 1825-1832 (Brunner a Hajn, 2007).

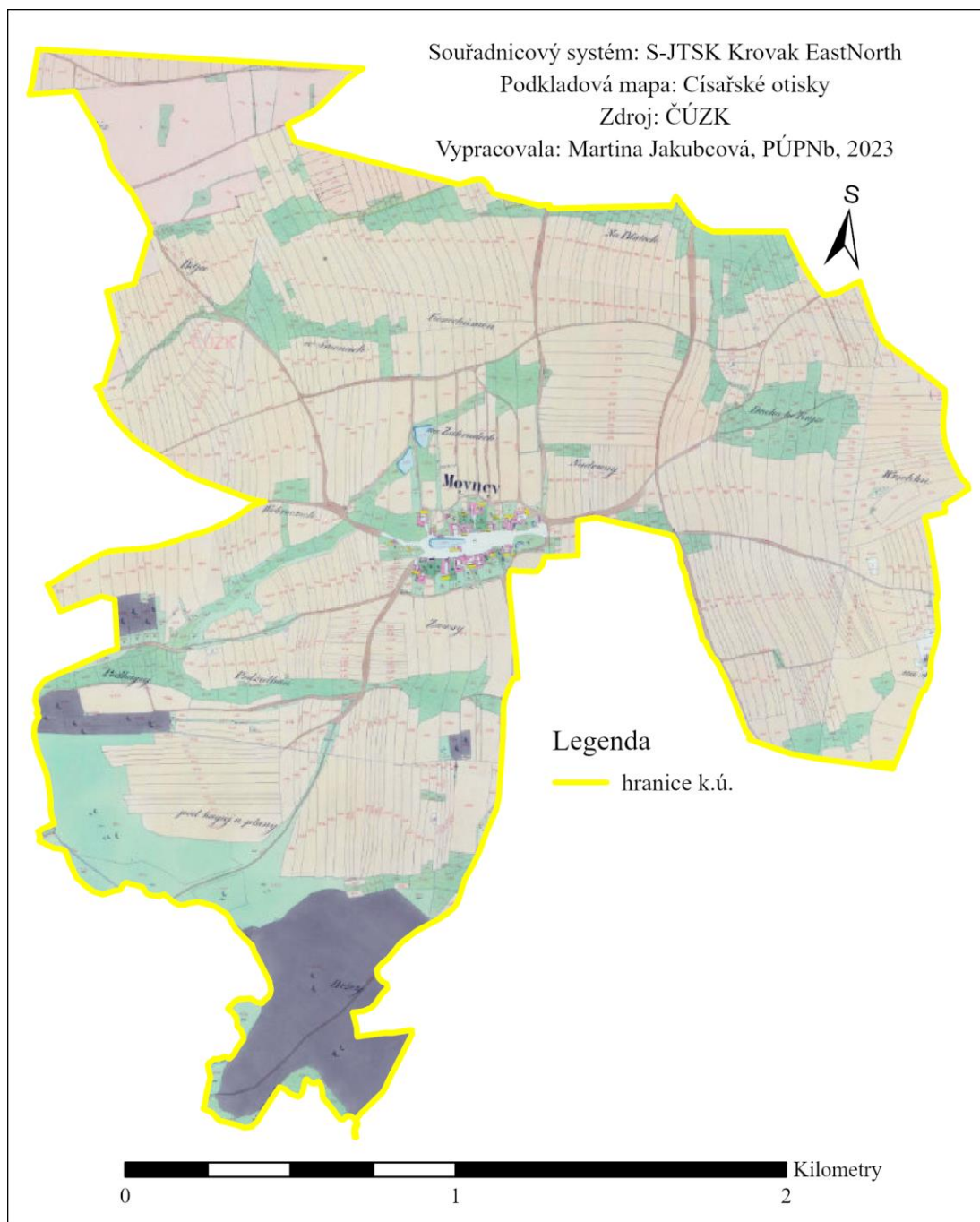
Cyklistická a pěší doprava

Jmenované polní cesty slouží jako vycházkové cesty místního obyvatelstva. Jediný chodník je situován podél MK5. Po zbytku zastavěné části se obyvatelé pohybují po místních komunikacích z důvodu absence dalších chodníků.

Katastrálním územím vede po části silnice III/15536, dále po PC9 a MK5 cyklotrasa 1197. Tato stezka, dlouhá 11,5 kilometrů spojuje po cyklistické stránce města Svatý Jan nad Malší a Štěkři přes sídla Velešín, Skřidla, Záhorkovice, Mojnë, Černice. Z důvodu zvýšené kopcovitosti ji lze charakterizovat jako středně obtížnou.

Zaniklá cestní síť.

Dle mapového operátu Stablního katastru (obrázek 5.10, str. 85) z poloviny 19. století je zřejmé, že všechny účelové komunikace kopírují tehdejší cestní síť. Tuto skutečnost lze posoudit dle rozmístění sakrálních staveb (fotodokumentace dostupná v příloze 4), které jsou dobrými ukazateli dřívější struktury dopravní sítě.

Obrázek 5.10: Mapa stabilního katastru (vlastní zpracování)

Vyhodnocení dopravního systému

Dopravní síť pokrývá veškeré části katastrálního území. Kvůli malému zastoupení silnic je důležitá přítomnost polních cest, které využívá kromě hospodařících subjektů také veřejnost. Cesty jsou mimo zatížení zemědělskou technikou také využívány místními obyvateli z pohledu pěší turistiky a cyklistiky.

V blízké době se z některých polních cest se stanou komunikace místní, z důvodu návrhu zastavitelné plochy dle územního plánu (viz kapitola 5.3.4, str. 70). Na nově

vzniklé místní komunikace bude potřeba navázat nové polní cesty nebo alespoň navrhnout hospodářské sjezdy tak, aby i nadále zpřístupňovaly zemědělské pozemky. Jedná se o nezpevněné cesty PC5 a PC6 nacházející se v blízkosti zastavěného území. Zároveň je zapotřebí obnovit zarostlé příkopy podél silnice III/15536 a hlavních polních cest.

Dále navrhuji zpevnění cesty PC3 a rekonstrukci krytu PC4, z důvodu jejich zatížení těžkými zemědělskými stroji a častého využívání. Poslední opatření se týká cesty PC1, u které by bylo vhodné navržení minimálně jednostranné doprovodné zeleně jako zvýšení její estetické a krajinné hodnoty.

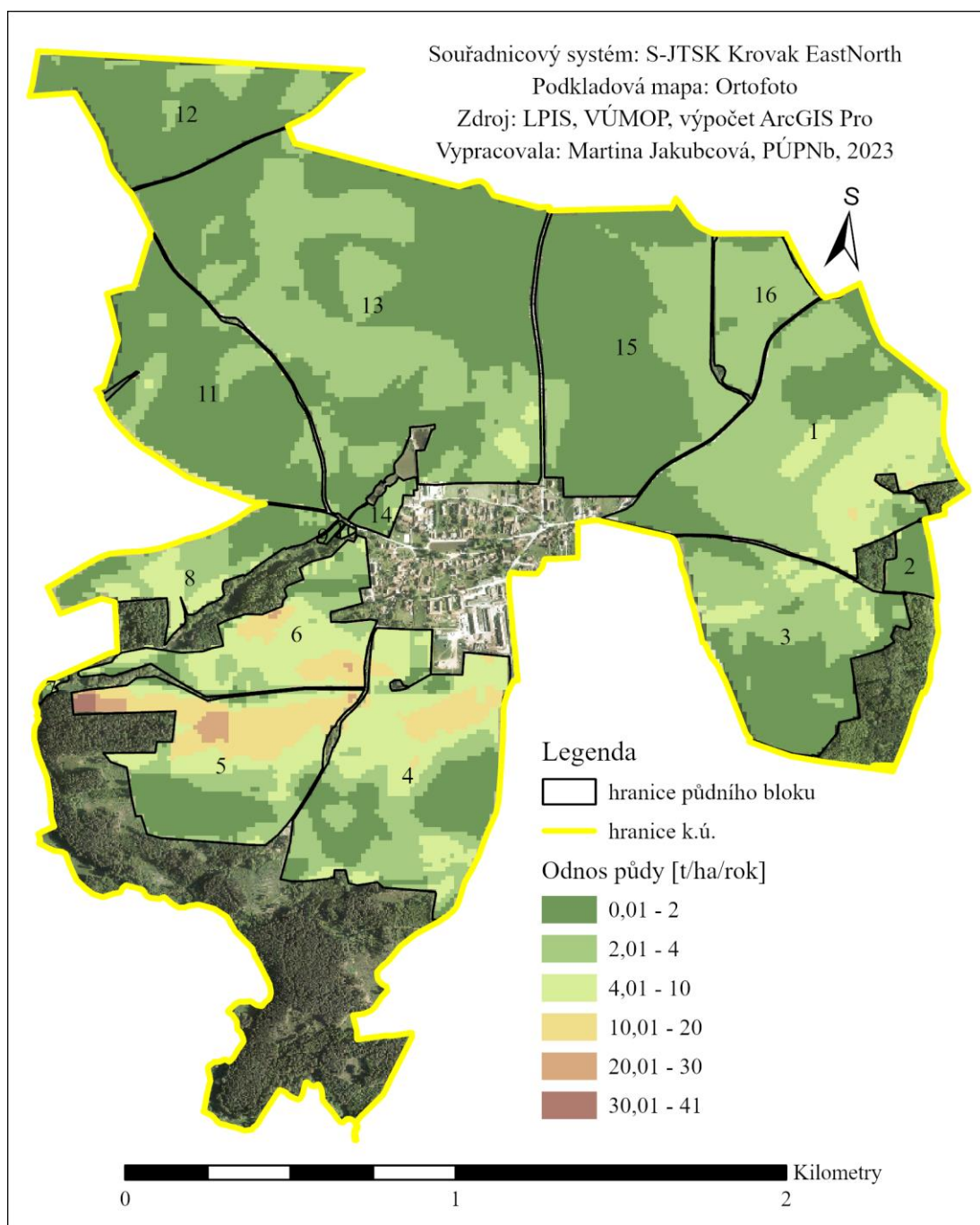
5.4.2 Ochrana půdy

Vodní eroze

Vypočtené hodnoty z mapového prostředí ArcGIS Pro průměrného odnosu půdy jsou uvedeny v tabulce 5.22. Výpočet C faktoru v hodnotě 0,231 obsahuje kapitola 5.3.1, str. 62. Průměr odnosu půdy ze všech půdních bloků činí 2,96 t/ha/rok. Nejvyšší vypočtená hodnota je 41,35 t/ha/rok. Nejvíce erozně ohrožené jsou půdní bloky v jižní části vybrané lokality, konkrétně půdní blok číslo 5, který je zároveň nejvíce členitý. Jedná se především o TTP. Naopak nejmenšími hodnotami se vyznačuje severní oblast území využívaná jako orná půda. Mapové zobrazení vodní eroze je dostupné na obrázku 5.11, str. 87.

Tabulka 5.22: Průměrný odnos půdy půdních bloků (vlastní zpracování)

Půdní blok	K faktor	ø odnos půdy [t/ha/tok]	Půdní blok	K faktor	ø odnos půdy [t/ha/tok]
1	0,30	3,22	9	0,20	0,71
2	0,20	0,54	10	0,20	2,33
3	0,39	2,25	11	0,23	1,36
4	0,24	4,58	12	0,26	1,46
5	0,27	8,08	13	0,29	1,94
6	0,20	6,14	14	0,20	1,86
7	0,20	2,44	15	0,29	1,60
8	0,22	3,00	16	0,39	2,48

Obrázek 5.11: Mapa erozního ohrožení (vlastní zpracování)

Kritické body

Ve vybrané lokalitě nebyly nalezeny kritické body ohrožení zasahující do zastavěné plochy.

Větrná eroze

Z mapové aplikace VÚMOP vyplývá, že není daná lokalita ohrožena větrnou erozí.

Vyhodnocení ochrany půdy

Pro vybranou lokalitu byl navržen osevní postup s přihlédnutím k rozhovoru se zemědělskými subjekty. Výsledný výpočet vodní eroze vypovídá o malé náchylnosti vodní eroze vybrané lokality bez kritických bodů. Zvolenou maximální přípustnou hodnotu smyvu půdy překračují tři půdní bloky. Tyto bloky vyznačující se náchylnější půdou k vodní erozi jsou využívány jako TTP a z toho důvodu není potřeba zásadních protierozních opatření po celém území půdních bloků. Na území nedochází prakticky k žádné větrné erozi.

5.4.3 Poměry v oblasti vod

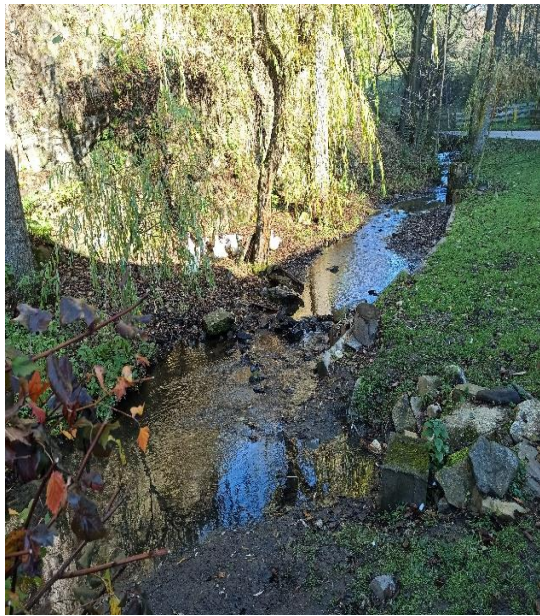
Grafické znázornění poměrů v oblasti vod obsahuje kapitola 5.1.2, obrázek 5.1, str. 50.

Vodní toky

Všechny vodní toky jsou popsány v níže uvedené tabulce 5.23.

Tabulka 5.23: Přehled vodních toků ve vybrané lokalitě (vlastní pracování)

Vodní tok		
VT1	10 275 761	Celková délka: 905m Délka v zájmovém území: 564m
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Třebonínský potok	Fotografie:
Lokalita:	Kněží luka	
Charakteristika současného stavu		
Tok pramení v severovýchodní části u PC1. Protéká mezi ornou půdou a TTP. Území opouští v severní části.		
Opevnění: vegetační Břehový porost: vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>)		

Vodní tok		
VT2	10 271 216	Celková délka: 1 921m Délka v zájmovém území: 1 780m
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Mojenský potok	Fotografie:
Lokalita:	Pod zídkou	
Charakteristika současného stavu		
Tok je v zastavěné části zatrubněn. Pokračuje lesním pásem skrze soustavu vodních nádrží směrem k jižní části, kde ústí do Jíleckého potoka. Opevnění: u zastavěné plochy z části vydlážděný, zbytek vegetační Břehový porost: vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), javor klen (<i>Acer pseudo-platanus</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>)		

Vodní tok		
VT3	10 268 000	Celková délka: 10 837m Délka v zájmovém území: 721m
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Zubčický potok	Fotografie:
Lokalita:	Břeží	
Charakteristika současného stavu		
Tok proudí po hranicích jižní části k. ú. Značně meandruje na území lesní plochy. Ústí do Jíleckého potoka.		
Opevnění: vegetační, dno pevné Břehový porost: smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>)		

Vodní tok		
VT4	10 263 023	Celková délka: 128m Délka v zájmovém území: 123m
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenný potok	Fotografie:
Lokalita:	Břeží	
Charakteristika současného stavu		
Tento drobný tok je odkloněn od Jíleckého potoka v jižní části k.ú. mezi lesní plochou.		
Opevnění: vegetační Břehový porost: smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>)		

Vodní tok		
VT5	10 260 598	Celková délka: 631m Délka v zájmovém území: 631m
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenný tok	Fotografie:
Lokalita:	Břeží	
Charakteristika současného stavu		
Tok pramení na rozhraní mezi TTP a lesní plochou. Vede pod LC1 a pokračuje lesem do jižní části, kde ústí do Jíleckého potoka. Opevnění: vegetační, dno částečně dlážděné Břehový porost: smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>)		

Vodní tok		
VT6	10 244 283	Celková délka: 690m Délka v zájmovém území: 294m
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenný potok	Fotografie:
Lokalita:	Jílkův Mlýn	
Charakteristika současného stavu		
Tok je odkloněn od Jíleckého potoka a slouží jako přivaděč vody pro Jílkův mlýn.		
Opevnění: částečně zpevněný kamenem		
Břehový porost: bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), modřín evropský (<i>Larix decidua</i>)		

Vodní tok		
VT7	10 249 573	Celková délka: 854m Délka v zájmovém území: 854m
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenný potok	Fotografie:
Lokalita:	Za humny	
Charakteristika současného stavu		
Tok je zatrubněn pod TTP jižně od zastavěné části, kde pramení. Nadzemně je veden od PC4 mezi TTP směrem na západ, kde ústí do Mojenského potoka.		
Opevnění: částečně zpevněný kamenem Břehový porost: vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>)		

Vodní tok		
VT8	10 282 209	Celková délka: 31m Délka v zájmovém území: 31m
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenný potok	Fotografie:
Lokalita:	Pod zídkou	
Charakteristika současného stavu		
Tento tok pramení u soustavy vodních nádrží v lesním pásu u PC7 a po 31m ústí do Mojsenského potoka.		
Opevnění: vegetační Břehový porost: bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>)		

Vodní tok		
VT9	10 254 967	Celková délka: 1 679m Délka v zájmovém území: 418m
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Černický potok	Fotografie:
Lokalita:	Na široké	
Charakteristika současného stavu		
Top pramení v severozápadní části mezi ornou půdou. Vede pod PC9 za hranici k. ú., kde napájí Horní a Dolní rybník a za sídlem Černice ústí do řeky Vltavy.		
Opevnění: vegetační, dno pevné Břehový porost: bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>), olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>)		

Vodní tok		
VT10	10 269 855	Celková délka: 389m Délka v zájmovém území: 389m
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenný potok	Fotografie:
Lokalita:	Na blátech	
Charakteristika současného stavu		
Tok pramení v severozápadní část od zastavěné plochy mezi TTP. Napájí soustavu vodních nádrží. Vede pod PC9, kde se současně vlévá do Mojenského potoka. Opevnění: vegetační Břehový porost: vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), břiza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), orobinec širokolistý (<i>Typha latifolia</i>), rákos obecný (<i>Phragmites australis</i>)		

Vodní plochy

Přehled vodních ploch je zobrazen v následující tabulce 5.24.

Tabulka 5.24: Přehled vodních ploch ve vybrané lokalitě (vlastní zpracování)

Vodní plocha		
VN1	106 011 910 003	Výměra: 2 712m ²
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenná nádrž	Fotografie:
Lokalita:	Centrum sídla Mojné	
Charakteristika současného stavu		
Funkce: požární nádrž Vodní plochou protéká: Mojenský potok (VT2) Břehový porost: /		

Vodní plocha		
VN2	106 011 910 008	Výměra: 2 441m ²
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenná nádrž	Fotografie:
Lokalita:	Na blátech	
Charakteristika současného stavu		
Nádrž je součástí soustavy vodních nádrží severozápadně od zastavěné plochy. Nachází se mezi TTP u PC12. Funkce: hospodářská Vodní plochou protéká: VT10 Břehový porost: vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), orobinec širokolistý (<i>Typha latifolia</i>), rákos obecný (<i>Phragmites australis</i>)		

Vodní plocha		
VN3	106 011 910 007	Výměra: 4 023m ²
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenná nádrž	Fotografie:
Lokalita:	Na blátech	
Charakteristika současného stavu		
Nádrž je součástí soustavy vodních nádrží severozápadně od zastavěné plochy. Nachází se mezi TTP u PC12. Funkce: hospodářská Vodní plochou protéká: VT10 Břehový porost: vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), orobinec širokolistý (<i>Typha latifolia</i>), rákos obecný (<i>Phragmites australis</i>)		

Vodní plocha		
VN4	/	Výměra: 688m ²
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenná nádrž	Fotografie:
Lokalita:	Na blátech	
Charakteristika současného stavu		
Nádrž je součástí soustavy vodních nádrží severozápadně od zastavěné plochy. Nachází se mezi TTP. Není evidována. Funkce: hospodářská Vodní plochou protéká: VT10 Břehový porost: vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), rákos obecný (<i>Phragmites australis</i>)		

Vodní plocha		
VN5	106 011 910 009	Výměra: 679m ²
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenná nádrž	Fotografie:
Lokalita:	Na blátech	
Charakteristika současného stavu		
Nádrž je součástí soustavy vodních nádrží severozápadně od zastavěné plochy. Nachází se mezi TTP. Funkce: hospodářská Vodní plochou protéká: VT10 Břehový porost: vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), rákos obecný (<i>Phragmites australis</i>)		

Vodní plocha		
VN6	106 011 910 005	Výměra: 330m ²
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenná nádrž	Fotografie:
Lokalita:	Na blátech	
Charakteristika současného stavu		
Nádrž je součástí soustavy vodních nádrží severozápadně od zastavěné plochy. Nachází se mezi TTP.		
Funkce: hospodářská		
Vodní plochou protéká: VT10		
Břehový porost: vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), rákos obecný (<i>Phragmites australis</i>)		

Vodní plocha		
VN7	106 011 910 004	Výměra: 1 864m ²
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenná nádrž	Fotografie:
Lokalita:	V brodech	
Charakteristika současného stavu		
Nádrž je součástí soustavy vodních nádrží západně od zastavěné plochy. Nachází se v lesní ploše.		
Funkce: recipient		
Vodní plochou protéká: Mojenský potok (VT2)		
Břehový porost: bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), trnovník akát (<i>Robinia pseudoacacia</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), modřín evropský (<i>Larix decidua</i>)		
		

Vodní plocha		
VN8	106 011 910 012	Výměra: 1 795m ²
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenná nádrž	Fotografie:
Lokalita:	V brodcích	
Charakteristika současného stavu		
Nádrž je součástí soustavy vodních nádrží západně od zastavěné plochy. Nachází se v lesní ploše.		
Funkce: recipient		
Vodní plochou protéká: Mojenský potok (VT2)		
Břehový porost: bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), trnovník akát (<i>Robinia pseudoacacia</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), modřín evropský (<i>Larix decidua</i>)		

Vodní plocha		
VN9	106 011 910 010	Výměra: 720m ²
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenná nádrž	Fotografie:
Lokalita:	V brodcích	
Charakteristika současného stavu		
I přes evidenční číslo a grafické zobrazení na geoportálu HEIS, nebyla nádrž během podrobného průzkumu nalezena.		
Vodní plochou protéká: /		
Vodní plochou protéká: /		
Břehový porost: /		

Vodní plocha		
VN10	106 011 910 006	Výměra: 1 191m ²
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenná nádrž	Fotografie:
Lokalita:	V brodcích	
Charakteristika současného stavu		
Nádrž je součástí soustavy vodních nádrží jihozápadně od zastavěné plochy. Nachází se mezi lesní plochou a TTP. Funkce: recipient Vodní plochou protéká: Mojenský potok (VT2) Břehový porost: bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>)		

Vodní plocha		
VN11	106 011 910 011	Výměra: 677m ²
Označení v mapě	ID	Parametry
Název prvku:	Bezejmenná nádrž	Fotografie:
Lokalita:	Za humny	
Charakteristika současného stavu		
Nádrž se nachází mezi TTP jižně od zastavěné části.		
Funkce: hospodářská		
Vodní plochou protéká: VT7		
Břehový porost: vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), rákos obecný (<i>Phragmites australis</i>)		

Vyhodnocení poměrů v oblasti vod

Ve zkoumaném území se nachází malé množství drobných vodních toků. Jejich opevnění je do značné míry vegetační s občasným zpevněním dna, vyznačují se proto přírodním vzhledem.

Doprovodná zeleň se skládá z náletových dřevin, kde dominují zejména keřové vrby. Stav břehových porostů není vyhovující. Během terénního průzkumu bylo zjištěno, že právě tyto zarostlé keře brání průtočnosti toků. Z toho důvodu doporučuji jejich pravidelnou údržbu.

Polovina vodních ploch v lokalitě slouží k přírodnímu dočišťování splaškových vod sídla Mojnë. Tyto nádrže by bylo vhodné pročistit a odbahnit. Zbytek nádrží je využíván k hospodářským účelům. Všechny vodní nádrže mají vypustná zařízení v podobě požeráku s kombinací bezpečnostního přelivu. Jen vodní nádrž VN1 v sídle Mojnë obsahuje propustkový bezpečnostní přeliv. Všechna tato zařízení jsou v dobrém stavu.

5.4.4 Příroda a krajina

Koeficient ekologické stability

Dle výpočtu KES se území řadí mezi maximálně narušené přírodní kultury (Míchal, 1992). Na to poukazuje fakt, že území postrádá stabilní a rozmanité ekosystémy v důsledku většinového zastoupení zemědělských pozemků. Použité výpočty v rovnici jsou sepsány v tabulce 5.25, str. 100.

$$KES = \frac{P_{stabilní}}{P_{nestabilní}} = \frac{1180415 + 664545 + 12166 + 43466 + 2469}{2442179 + 216808 + 224834} = \frac{1903061}{2883821}$$

KES = 0,66

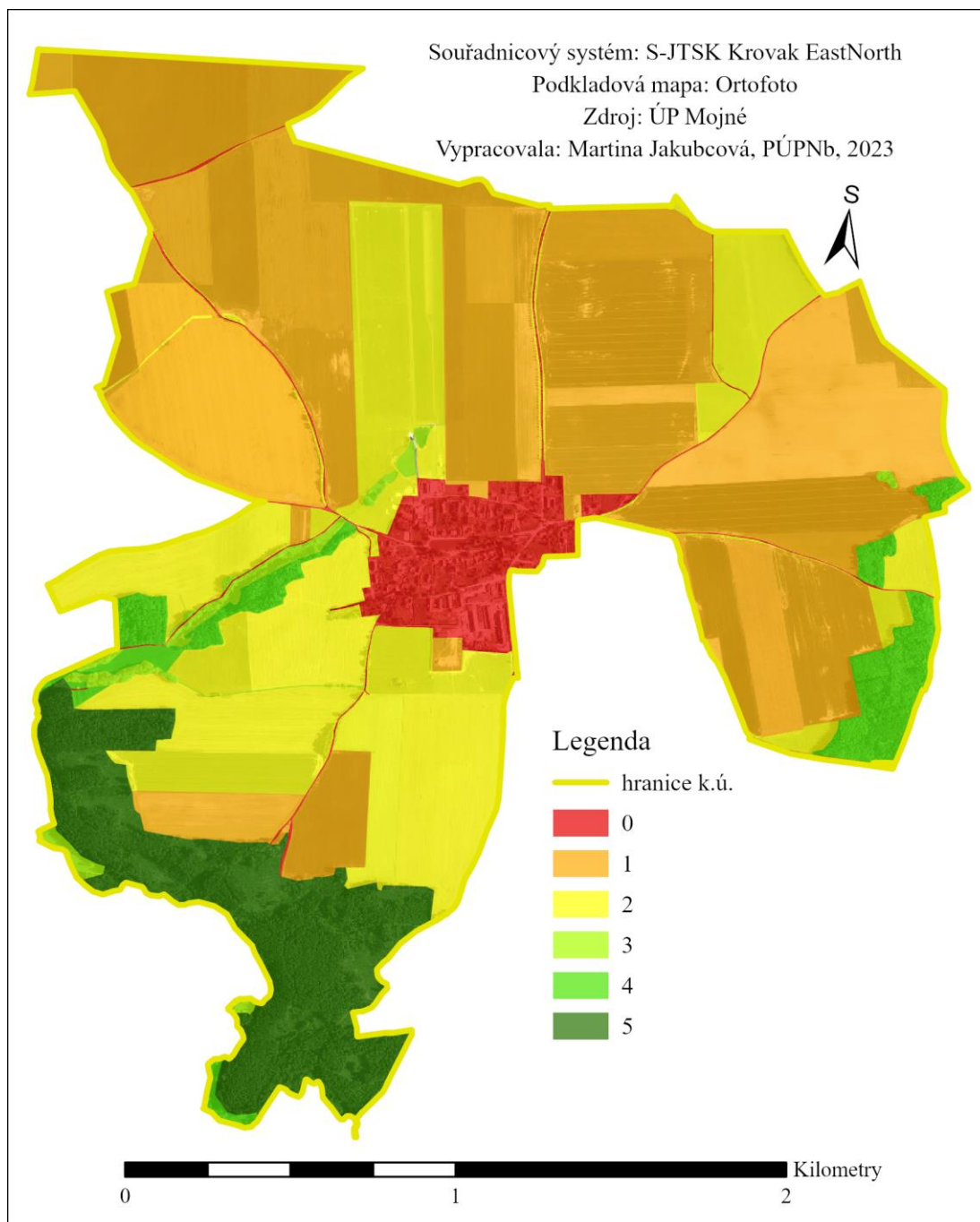
Stupeň ekologické stability

Dle výpočtu SES se jedná o krajinu málo stabilní. Použité výpočty v rovnici jsou sepsány v tabulce 5.25, str. 100 a jejich mapové zobrazení na obrázku 5.12, str. 101.

$$SES = \frac{\sum_1^n k * P}{P_{zú}} = \frac{8387572}{4786881} = 1,75 \doteq 2$$

Tabulka 5.25: Stupeň ekologické stability (*vlastní zpracování*)

Kultura	Plocha [m²]	SES	Součin
Orná půda	2 442 179	1	2 442 179
TTP	1 180 415	2	2 360 830
Lesní plocha	6 64 545	3-5	3 456 196
Vodní plocha	12 166	3	36 498
Rozptýlená zeleň	43 466	2	86 932
Zahrada	2 469	2	4 938
Komunikace	216 808	0	0
Zastavěná plocha	224 834	0	0
Σ	4 786 881		8 387 572

Obrázek 5.12: Mapa stupně ekologické stability (*vlastní zpracování*)

Územní systém ekologické stability

Kvůli většinovému zastoupení zemědělských pozemků ve vybrané lokalitě je velmi ojedinělý výskyt funkčních prvků ÚSES. Ty jsou navrženy v územním plánu obce Mojné ve všech lesních plochách. Do území malou plochou zasahuje nadregionální biokoridor, jehož součástí je vložené regionální biocentrum. Funkcí lokálních prvků je zejména propojení lesních a vodních společenstev s těmi regionálními a nadregionálními. V území jsou navrženy dva interakční prvky, které kopírují polní cestu

a vodní tok. Jednotlivá biocentra jsou popsána v následující tabulce 5.26, biokoridory v tabulce 5.27, str. 104 a interakční prvky v tabulce 5.28, str. 107. Situační rozložení všech prvků ÚSES zobrazuje obrázek 5.13, str. 108.

Tabulka 5.26: Přehled biocenter ve vybrané lokalitě (vlastní zpracování)

Označení	RBC 11
Název: Plocha v zájmovém území [ha]: Celková plocha [ha]: Stav: Cílové spol.:	regionální biocentrum - Žaltice 20,67 50,29 funkční lesní, luční, vodní
Popis:	Regionální biocentrum je vloženo do nadregionálního biokoridoru a je tak součástí složeného nadregionálního biokoridoru, v rámci ÚSES na území Jihočeského kraje. Pokrývá část lesní plochy v jižní části k. ú. Mimo zájmovou lokalitu zahrnuje nivní oblast Jíleckého potoka. Součástí jsou smíšené dřeviny jako bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>) a modřín evropský (<i>Larix decidua</i>).
Označení	LBC 5
Název: Plocha v zájmovém území [ha]: Celková plocha [ha]: Stav: Cílové spol.:	lokální biocentrum - U jezera 0,34 0,34 nefunkční lesní
Popis:	Biocentrum je lokalizováno v severovýchodní části k. ú. a pokrývá část malé lesní plochy v sousedním k. ú., kde rovněž navazuje na biokoridor. Součástí jsou smíšené dřeviny jako dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>). Biocentrum je nefunkční z důvodu nedostatečné rozlohy.

Označení	LBC 6
Název: Plocha v zájmovém území [ha]: Celková plocha [ha]: Stav: Cílové spol.: Popis:	lokální biocentrum - Braha 3,46 3,46 funkční lesní, luční Biocentrum je lokalizováno ve východní části k. ú. u PC2 a pokrývá celou lesní plochu a část TTP. Součástí jsou smíšené dřeviny jako lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), růže šípková (<i>Rosa Canina</i>), javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>), jeřáb ptačí (<i>Sorbus aucuparia</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>). Biocentrum náleží v územním plánu návrhu změn, jelikož tímto úsekem v budoucnosti povede dopravní infrastruktura.
Označení	LBC 7
Název: Plocha v zájmovém území [ha]: Stav: Cílové spol.: Popis:	lokální biocentrum - K Černici 0,67 nefunkční lesní Biocentrum je lokalizováno v cípu lesní plochy v jižní části k. ú. Je součástí regionálního centra Žaltice a obsahuje jehličnaté dřeviny jako smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>). Biocentrum je nefunkční z důvodu nedostatečné rozlohy.
Označení	LBC 33
Název: Plocha v zájmovém území [ha]: Celková plocha [ha]: Stav: Cílové spol.: Popis:	lokální biocentrum - Pod zídou 3,06 3,06 funkční lesní, vodní Biocentrum je lokalizováno ve východní části od zastavěné plochy. Součástí jsou čistící vodní nádrže, které jsou tímto způsobem chráněné, a lesní plocha okolo nich. Obsahuje smíšené dřeviny jako bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), trnovník akát (<i>Robinia pseudoacacia</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), modřín evropský (<i>Larix decidua</i>).

Označení	LBC 870
Název:	lokální biocentrum - Mojnë
Plocha v zájmovém území [ha]:	1,67
Celková plocha [ha]:	6,08
Stav:	funkční
Cílové spol.:	lesní
Popis:	Biocentrum je lokalizováno v lesní části u jihozápadních hranic k. ú. u Jílkova mlýna. Je součástí nadregionálního biokoridoru a obsahuje smíšené dřeviny jako bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), trnovník akát (<i>Robinia pseudoacacia</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), modřín evropský (<i>Larix decidua</i>).

Tabulka 5.27: Přehled biokoridorů ve vybrané lokalitě (vlastní zpracování)

Označení	NBK 170
Název:	nadregionální biokoridor - Žofín - K174
Délka v zájmovém území [m]:	581
Celková délka [m]:	2 414
Šířka [m]:	50 - 100
Stav:	funkční
Cílové spol.:	lesní, vodní, mokřadní
Popis:	Funkcí tohoto biokoridoru je propojení dvou nadregionálních biocenter - Žofín a Dívčí kámen. Je tvořen soustavou regionálních biocenter, z čehož jedno z nich zasahuje do zkoumané lokality. Biokoridor zasahuje do k. ú. v malém rozsahu u jižní hrane v lesní ploše. Tuto plochu zaujímá zároveň lokální biocentrum 870. Součástí jsou smíšené dřeviny jako bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), trnovník akát (<i>Robinia pseudoacacia</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), modřín evropský (<i>Larix decidua</i>).

Označení	LBK 8-Z
Název: Délka v zájmovém území [m]: Celková délka [m]: Šířka [m]: Stav: Cílové spol.:	lokální biokoridor 240 430 30 - 70 funkční lesní Biokoridor navazuje společně s biokoridorem v sousedním k. ú., který vede travnatým pásem, na lokální biocentrum lučního společenstva. Propojuje tak toto biocentrum s regionálním biocentrem Žaltice. V zájmové lokalitě pokrývá lesní biotop, jehož součástí jsou jehličnaté dřeviny jako dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>).
Označení	LBK 24
Název: Délka v zájmovém území [m]: Celková délka [m]: Šířka [m]: Stav: Cílové spol.:	lokální biokoridor - V struhách 340 340 30 - 50 částečně funkční luční Biokoridor navazuje společně s biokoridorem v sousedním k. ú., který vede travnatým pásem k lokálnímu biocentru v lesním pásmu v blízkosti zastavěné části a vodní plochy. V zájmové lokalitě pokrývá luční biotop a okraje bloku orné půdy.
Označení	LBK 25
Název: Délka v zájmovém území [m]: Celková délka [m]: Šířka [m]: Stav: Cílové spol.:	lokální biokoridor - Kněží louka 205 205 50 funkční lesní, luční Biokoridor nenavazuje v sousedním k. ú. na další prvky ÚSES z důvodu výstavby nové dopravní infrastruktury v této lokalitě. Plocha tak náleží v ÚP návrhu změn. V současnosti navazuje pouze na LBK6. V blízkosti se nachází interakční prvek podél polní cesty. Biokoridor prochází lesní plochou, částečně TTP a obsahuje smíšené dřeviny jako lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), růže šípková (<i>Rosa Canina</i>), javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>), jeřáb ptačí (<i>Sorbus aucuparia</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>).

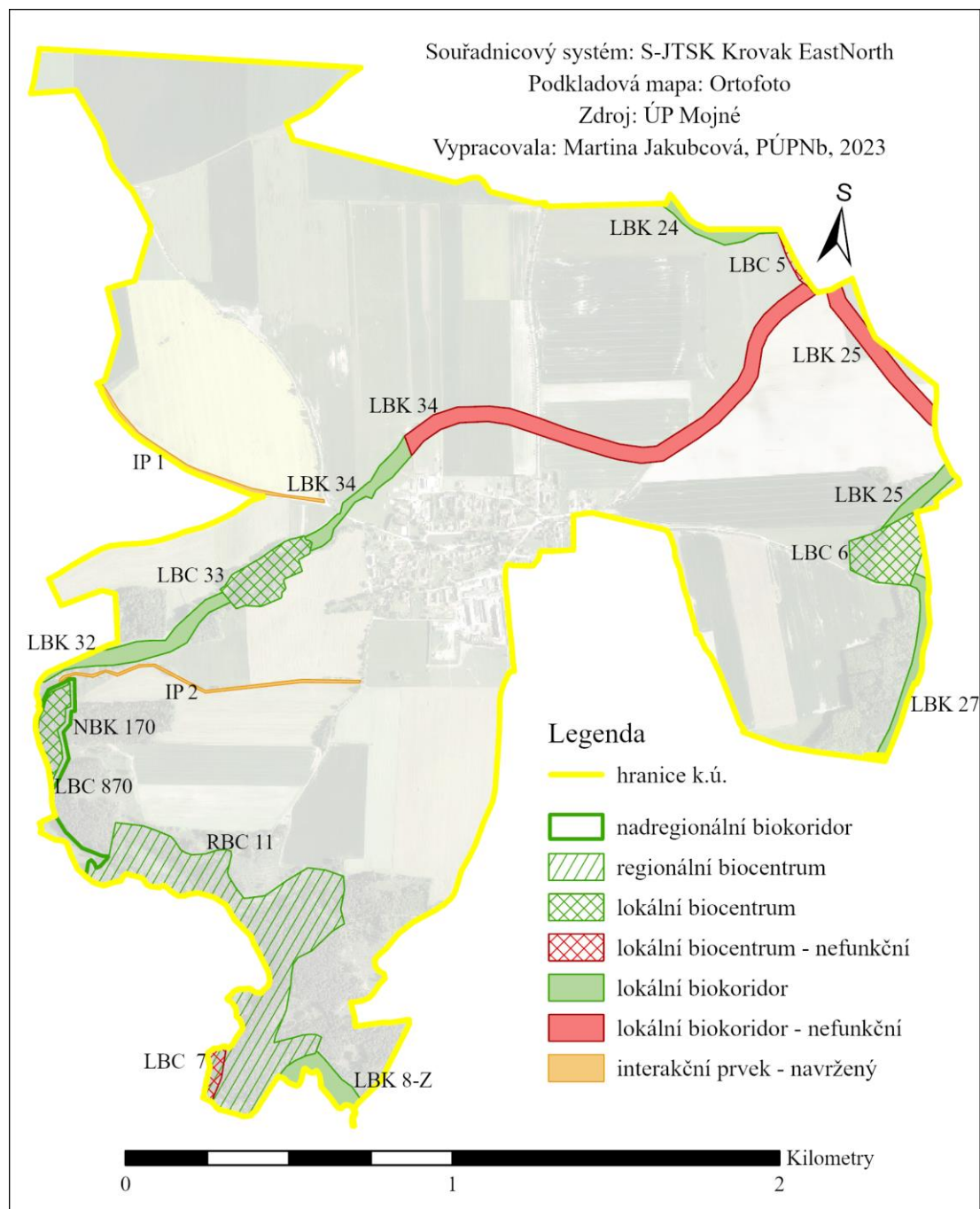
Označení	LBK 25
Název: Délka v zájmovém území [m]: Celková délka [m]: Šířka [m]: Stav: Cílové spol.: Popis:	lokální biokoridor - Kněží louka 1 518 1 518 50 nefunkční luční Pás biokoridoru se táhne přes značnou část orné půdy a TTP a má spojovat LBC33 s LBC5.
Označení	LBK 27
Název: Délka v zájmovém území [m]: Celková délka [m]: Šířka [m]: Stav: Cílové spol.: Popis:	lokální biokoridor - Za Záhorkovicemi 566 566 30 funkční lesní Biokoridor nenavazuje v sousedním k. ú. na další prvky ÚSES z důvodu výstavby nové dopravní infrastruktury v této lokalitě. Plocha tak náleží v ÚP návrhu změn. V současnosti navazuje pouze na LBK6. Součástí je lesní plocha se spíšenými dřevinami jako lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), růže šípková (<i>Rosa Canina</i>), javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), jasan ztepilý (<i>Fraxinus excelsior</i>), jeřáb ptačí (<i>Sorbus aucuparia</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>).
Označení	LBK 32
Název: Délka v zájmovém území [m]: Celková délka [m]: Šířka v zájmovém území [m]: Stav: Cílové spol.: Popis:	lokální biokoridor - V brodcích 625 675 20 - 60 funkční lesní, luční, vodní Biokoridor kopíruje směr Mojenského potoka a propojuje LBC 33 s regionálním biocentrem Žaltice. Součástí jsou lesní plochy a TTP. Obsahuje smíšené dřeviny jako vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>), lípa malolistá (<i>Tilia cordata</i>), dub letní (<i>Quercus robur</i>), buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>), smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>) a borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>).

Označení	LBK 34
Název:	lokální biokoridor - Na blátech
Délka v zájmovém území [m]:	415
Celková délka [m]:	415
Šířka v zájmovém území [m]:	20 - 50
Stav:	funkční
Cílové spol.:	lesní, luční, vodní
Popis:	Biokoridor je lokalizován v západní části od zastavěné plochy. Součástí je soustava vodních ploch, jejichž společenstva jsou tímto koridorem propojena s vodními plochami v lesním pásu. Koridor kopíruje směr vodního toku VT10 a Mojenského potoka a napojuje se na LBC 33. Součástí je zejména mokřadní vegetace jako orobinec širokolistý (<i>Typha latifolia</i>) a rákos obecný (<i>Phragmites australis</i>) a náletové dřeviny jako vrba jíva (<i>Salix caprea</i>), vrba křehká (<i>Salix fragilis</i>), bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>) a dub letní (<i>Quercus robur</i>).
Označení	LBK 34
Název:	lokální biokoridor - Na blátech
Délka v zájmovém území [m]:	500
Celková délka [m]:	500
Šířka v zájmovém území [m]:	50
Stav:	nefunkční
Cílové spol.:	luční, lesní
Popis:	Biokoridor je situován na severovýchodě u hranic území má spojit LBC6 a LBC5.

Tabulka 5.28: Přehled navržených interakčních prvků ve vybrané lokalitě (vlastní zpracování)

Označení	IP1
Název:	interakční prvek - Alej Mojnë-Černice
Typ:	liniový
Délka v zájmovém území [m]:	815
Celková délka [m]:	1 400
Stav:	navržený
Popis:	Interakční prvek je navržen za účelem zvýšení ekologické stability krajiny. Kopíruje stávající polní cestu PC9 spojující sídlo Mojnë a Černice.

Označení	IP2
Název:	interakční prvek - Jihozápadní alej Mojné
Typ:	liniový
Délka v zájmovém území [m]:	956
Celková délka [m]:	956
Stav:	navržený
Popis:	Interakční prvek je navržen za účelem zvýšení ekologické stability. Kopíruje směr vodního toku VT7.

Obrázek 5.13: Mapa ÚSES (vlastní zpracování)

Vyhodnocení stavu přírody a krajiny

Zájmová lokalita se vyznačuje četným zastoupením obhospodařovaných pozemků. Tyto pozemky upravené lidskou činností postrádají stabilní biotopy, rozmanitá společenstva a snižují ekologickou stabilitu území. K zásadnímu zlepšení pravděpodobně nedojde, kvůli plánované výstavbě dopravní infrastruktury spojené s rozšířením dálniční sítě. Na základě této skutečnosti současným prvkům ÚSES ve východní části hrozí zánik. Dvě biocentra byla vyhodnocena jako nefunkční v rozporu s územním plánem z důvodu jejich nedostatečné rozlohy, která neodpovídá minimální povolené rozloze lokálních biocenter.

5.5 Souhrnné vyhodnocení výsledků podrobného průzkumu

Po provedení průzkumu hodnotím vybranou lokalitu následujícím způsobem.

Shromážděním příslušných materiálů k přírodním podmínkám bylo zjištěno, že katastrální území Mojné spadá do mírně teplé humidní oblasti, kde převažují srážky nad výparem. Lokalita je rozprostřena přes čtyři povodí IV. řádu, z nichž největší plochu tvoří povodí Jileckého potoka. V území se nachází malé množství drobných bezejmenných vodních toků a soustava drobných vodních ploch, kterou lze rozdělit podle jejich funkce do dvou kategorií – hospodářské účely a recipienty. Největší zastoupení geologického podloží mají pararuly. Z hlediska půdních poměrů jsou zemědělské půdy bonitovány převážně jako kambizemě kyselého subtypu.

Nejvýznamnějšími faktory při popisu území jsou členitost a skutečnost, že se v území nevyskytují žádné chráněné oblasti či ochranná pásma. To ovšem neplatí pro její blízké okolí, kde se nachází ochranné pásmo vodního zdroje Římov a Blanský les spadající do Natura 2000. Vybraná lokalita se vyznačuje nadpoloviční převahou orné půdy nad ostatními způsoby využití krajiny.

Hospodařící subjekty se věnují jak rostlinné, tak živočišné výrobě a vědomě využívají tradiční agrotechnické postupy jako je zpracování půdy orbou se zapravením hnoje, setí rotačními bránami do hrubé brázdy či setí meziplodin. I přes absenci zásobování zemním plynem má lokalita vyhovující technickou infrastrukturu a v budoucnosti se může těšit zřízením ČOV.

Nutné je však věnovat pozornost místnímu rozvoji z důvodu realizace výstavby dálnice D3 a přítomnosti pásu území rezervy železničního koridoru táhnoucím se přes

značnou část zemědělských pozemků v severní části. Kvůli poměrně malé ploše katastrálního území, může v budoucnosti dojít, mimo nové uspořádání pozemků, k व्यवस्थित řízení.

Terénním průzkumem nebyly zjištěny žádné významné závady dané lokality. Navrhuji pouze tato opatření. U dopravní infrastruktury by bylo vhodné věnovat pozornost zarostlým odvodňovacím příkopům a zpevnit některé polní cesty z důvodu jejich častého využívání a zatížení zemědělskými stroji. Dále je vhodná pravidelná údržba vodních toků za účelem zlepšení jejich průtočnosti.

Překročení maximálního povoleného smyvu půdy erozí bylo zjištěno pouze ve členitějších místech TTP, větrná eroze je prakticky nulová. Jelikož je oblast zejména zemědělského původu, dá se předpokládat její nízká ekologická stabilita a malé zastoupení funkčních prvků ÚSES. Zlepšit tuto skutečnost mohou dva interakční prvky podél polní cesty a vodního toku navržené územním plánem.

Závěr

V souladu se zadáním bakalářské práce byl proveden průzkum dané lokality na základě platné metodiky pozemkových úprav. Cílem bylo zjištění skutečného stavu katastrálního území Mojně předložením získaných podkladů, následné vyhodnocení zájmové lokality a navržení případných opatření pro návrh pozemkových úprav. Práce je rozdělena do dvou hlavních částí.

První část se věnuje popisu pozemkových úprav z několika úhlů pohledu autorů literárních pramenů, kteří se daným oborem zabývají. Tato část dále obsahuje odůvodnění výběru katastrálního území, jeho stručnou historii a celkový metodický popis provádění průzkumu.

V druhé části jsou následně předvedeny výsledky textovou i grafickou formou. Mapové výstupy byly vyhotoveny v programu ArcGIS Pro s důrazem na jejich přehlednost a srozumitelnost. Během zjišťování podkladů a informací o katastrálním území bylo důležité čerpat ze všech dostupných mapových prohlížečů a geoportálů. Klíčová byla zároveň komunikace s místními zemědělci a starostou obce, kteří mi umožnili co nejlépe poznat a následně charakterizovat zájmovou oblast.

Oblast je přiměřeně využívána k zemědělským činnostem s potenciálem rozvoje venkova. Při průzkumu nebyly zjištěny závažné nedostatky území. Snad jen pravidelná údržba dopravní sítě a vodních toků, zpevnění některých polních cest a výsadba liniové zeleně. Zvýšit ekologickou stabilitu mohou dva navržené interakční prvky ÚSES.

Bakalářská práce může být využita jako podklad pro pozemkové úpravy a jiné krajinotvorné činnosti.

Seznam použité literatury

Knižní zdroje

Bárta, F., Bartoš J., Bičík I. et al. (2007). *Krajina v České republice*. Consult, Praha. ISBN 978-80-903482-3-3.

Bayer, E. (1923). *Jihočeský obchodní a průmyslový adresář = Südböhm. Handels- und Gewerbe Adreßbuch*. L.E. Hansen, České Budějovice.

Bednář, J. (1993). *Meteorologický slovník výkladový a terminologický: s cizojazyčnými názvy hesel ve slovenštině, angličtině, němčině, francouzštině a ruštině*. Ministerstvo životního prostředí ČR, Praha. ISBN 80-85368-45-5.

Bednář, J. (2003). *Meteorologie: úvod do studia dějů v zemské atmosféře*. Portál, Praha. ISBN 80-7178-653-5.

Blažek, V. et al. (2006). *Voda v České republice*. Consult, Praha. ISBN 80-903482-1-1.

Brunner, J. a Hajn, I. (2007). *Lexikon koněspřežních železnic/ Der Pferdeeisenbahnen*. Jihočeské muzeum, České Budějovice. ISBN: 978-80-86260-78-5.

Burian, Z. et al. (2011). *Pozemkové úpravy v České republice*. Consult, Praha. ISBN: 978-80-903482-8-9.

Cukr, J. (2020). *To nejlepší z Blanského lesa*. Veduta, České Budějovice. ISBN 978-80-88030-52-2.

Čapek, F. M. (1910). *Český Krumlov: studie kult. hist. a slovozpytná : (vznik, osazení, pojmenování a děj.)*. Tiskem a nákladem J. Příbyla, České Budějovice.

Eliáš, K. (2016). Dvě pozemkové reformy a státní nabytí vlastnického práva k nemovitostem. *Právník*, 155(3): 209-232.

Frouz, J. a Frouzová, J. (2021). *Aplikovaná ekologie*. Environmentální texty 3. Karolinum, Praha. ISBN 978-80-246-4577-3.

Grešlová, P., Horáková K., Dastychová V. et al. (2021). *Tvář české krajiny v prostoru a čase: mapování CORINE Land Cover 1990-2018 v socioekonomických souvislostech*. CENIA, Praha. ISBN 978-80-7674-025-9.

Hartvigsen, M. (2014). Land Mobility in a Central and Eastern European Land Consolidation Context. *Nordic Journal of Surveying and Real Estate Research*, 10(1): 23-46.

Hejnák, J. (2004). *Geologické podklady pro krajinotvorné programy*. Ministerstvo životního prostředí ČR, Praha. ISBN 80-7212-321-1.

Heřmanovská, D., Kulířová, P., Vopravil, J. (2013). *Manuál sestavený z analýzy zabývajících se opatřeními k zachování vodního režimu ve sledovaném území*. SOWAC, s.r.o., Praha.

Homoláčová, J. a Groušlová K. (2022). *Metodický návod pro provádění pozemkových úprav*. Verze 1.2. Státní pozemkový úřad, Praha.

Hruška, B. (1998). *Zemědělská geologie*. MZLU, Brno. ISBN 80-7157-293-4.

Chábera, S. (1986). *Jižní Čechy: Turistický průvodce ČSSR*. Olympia, Praha. ISBN 27-058-86.

Chábera, S. (1998). *Fyzický zeměpis jižních Čech: přehled geologie, geomorfologie, hydrologie a vodopisu*. Jihočeská univerzita, České Budějovice. ISBN 80-7040-218-0.

Chábera, S. et al., (1985). *Jihočeská vlastivěda: Neživá příroda*. Řada A, Přírodní vědy. Jihočeské nakladatelství, České Budějovice.

Janeček, M. (2005). *Ochrana zemědělské půdy před erozí*. 2. vyd. ISV nakladatelství, Praha. ISBN 80-86642-38-0.

Janeček, M. et al. (2012): *Ochrana zemědělské půdy před erozí: metodika*. Česká zemědělská univerzita Praha, Praha. ISBN 978-80-87415.

Jiang, Y. et al. (2022). Land consolidation: A comparative research between Europe and China. *Land Use Policy*, 112: 1-15.

Jonáš, F. (1990). *Pozemkové úpravy*. Státní zemědělské nakladatelství, Praha. ISBN 80-209-0106-X.

Jůva, K. (1978). *Pozemkové úpravy*. SZN, Praha.

Kovář, P. (2012). *Ekosystémová a krajinná ekologie*. 2. vyd., přeprac. a dopl. Karolinum, Praha. ISBN 978-80-246-2044-2.

Krajský národní výbor, (1951). Sovětská letadla nám pomáhají v boji proti americkému brouku. *Jihočeský kraj: věstník Krajského národního výboru v Českých Budějovicích*, 3(14-15): 234-325.

Krešl, J. (2001). *Hydrologie*. Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, Brno. ISBN 80-7157-513-5.

Löw, J. a Míchal, I. (2003). *Krajinný ráz*. Lesnická práce, Kostelec nad Černými lesy. ISBN 80-86386-27-9.

Maděra, P., Zimová, E. et al. (2005). *Metodické postupy projektování lokálního ÚSES – multimediální učebnice*. MZLU Brno a Löw a spol., Brno.

Maršíková, M. a Maršík, Z. (2007). *Dějiny zeměměřictví a pozemkových úprav v Čechách a na Moravě v kontextu světového vývoje*. Libri, Praha. ISBN 978-80-7277-318-3.

Mašát, K. et al. (2002). *Metodika vymezení a mapování bonitovaných půdně ekologických jednotek*. 3. přeprac. a dopl. vyd. Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, Praha. ISBN 80-238-9095-6.

Míchal, I. (1994). *Ekologická stabilita*. 2. rozš. vyd. Veronica, Brno. ISBN 80-85368-22-6.

Ministerstvo zemědělství (2016). *Pozemkové úpravy „krok za krokem“*. 2. aktualiz. vyd. Ministerstvo zemědělství a VÚMOP, Praha. ISBN 978-80-7434-296-7.

Ministerstvo zemědělství (2021). *Situační a výhledová zpráva Půda*. Ministerstvo zemědělství, Praha. ISBN 978-80-7434-598-2.

Muchová, Z. a Petrovič, F. (2010). Changes in the landscape due to land consolidations. *Ekológia*, 29(2): 140-157.

Němec, J. (2001). *Bonitace a oceňování zemědělské půdy České republiky*. Výzkumný ústav zemědělské ekonomiky, Praha. ISBN 80-85898-90-X.

Petr, J. (1930). *Doudlebským krajem*. Svobodné učení selské, Praha.

Rybársky, I., Švehla, F. a Geissé, E. (1991). *Pozemkové úpravy*. ALFA, Bratislava. ISBN 80-05-00873-2.

Sklenička, P. (2003). *Základy krajinného plánování*. 2. vyd. Naděžda Skleníčková, Praha. ISBN 80-903206-1-9.

Stejskal, J. (1967). *Zemědělská geologie*. 2. přeprac. vyd. SZN, (Praha).

Švehla, F. a Vaňous, M. (1995). *Pozemkové úpravy*. ČVUT, Praha. ISBN 80-01-01277-8.

Thomas, J. (2006). Attempt on Systematization of Land Consolidation Approaches in Europe. *Zeitschrift für Geodäsie, Geoinformation und Landmanagement*, 131: 156-161.

Tolasz, R. (2007). *Atlas podnebí Česka = Climate atlas of Czechia*. Český hydrometeorologický ústav, Praha. ISBN 978-80-86690-26-1.

Uhlířová, J. a Mazín V. (2005). *Metodika studie širších územních vazeb ochrany půdy a vody v komplexních pozemkových úpravách*. Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, Praha. ISBN 80-239-4845-8.

Ústřední pozemkový úřad (2010). *Pozemkové úpravy: nástroj pro udržitelný rozvoj venkovského prostoru*. 2. aktualiz. vyd. Ministerstvo zemědělství, Praha. ISBN 978-80-7084-944-6.

Vitikainen, A. (2004). An Overview of Land Consolidation in Europe. *Nordic Journal of Surveying and Real Estate Research*, 1(1): 26-43.

Wischmeier, W. H. a Smith, D. D. (1978): *Predicting Rainfall Erosion Losses – A Guide to Conservation Planning*. Agr. Handbook, 537. US Dept. of Agriculture, Washington.

Zítek, J. (1960). *Podnebí Československé socialistické republiky: tabulky*. Hydrometeorologický ústav, Praha.

Webové zdroje

Bílý, V. (2019). *Pozemkové úpravy se změni, zaměří se na dlouhodobé zadržení vody v krajině a závlahy*. [online] spucr.cz. [cit. 04. 04. 2023]. Dostupné z: <https://www.spucr.cz/aktuality/pozemkove-upravy-se-zmeni-zameri-se-na-dlouhodobu-zadrzeni-vody-v-krajine-a-zavlahy.html>

Český statistický úřad, (2021). *Charakteristika kraje*. [online] czso.cz. [cit. 04. 04. 2023]. Dostupné z: https://www.czso.cz/csu/x/charakteristika_kraje

Český statistický úřad, (2022). *Počet obyvatel v obcích – k 1. 1. 2022*. [online] czso.cz. [cit. 25. 02. 2023]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/pocet-obyvatel-v-obcich-k-112022>

mojne.cz, (2022). *Symboly obce*. [online] [cit. 25. 02. 2023]. Dostupné z: <https://www.mojne.cz/obec/o-obci/symboly-obce/>

Povodí Vltavy, (2013). VD Římov. [online] pvl.cz [cit. 04. 04. 2023].
Dostupné z: <https://www.pvl.cz/files/download/vodohospodarske-informace/vodni-dila-a-nadrze/rimov.pdf>

Státní pozemkový úřad, (2023). *O SPÚ*. [online] spucr.cz. [cit. 14. 03. 2023].
Dostupné z: <https://www.spucr.cz/statni-pozemkovy-urad>

Státní pozemkový úřad, (2023). *Popis činností OVHS*. [online] spucr.cz. [cit. 04. 04. 2023]. Dostupné z: <https://www.spucr.cz/stavby-k-vodohospodarskym-melioracim-pozemku/informace-o-pusobnosti-osvd/popis-cinnosti>

ucsusa.org, (2021). *Bigger Farms, Bigger Problems*. [online] [30. 03. 2023].
Dostupné z: <https://www.ucsusa.org/resources/bigger-farms-bigger-problems>

Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem (2022). *Kdo jsme*. [online] uhul.cz [cit. 24. 3. 2023]. Dostupné z: <https://www.uhul.cz/o-uhul/>

Vávra, V. (2013). *Chorizmit*. [online] atlas.horniny.sci.muni.cz. [cit. 09. 02. 2023].
Dostupné z: <https://atlas.horniny.sci.muni.cz/metamorfovane/chorizmit.html>

Žíla, M. (2023). *Natura 2000*. [online] kremezsko.cz [cit. 28. 03. 2023]. Dostupné z: <http://www.kremezsko.cz/natura-2000.html>

Zákony a vyhlášky

Vyhláška č. 545/2002 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav.

Vyhláška č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav.

Vyhláška č. 227/2018 Sb., o charakteristice bonitovaných půdně ekologických jednotek a postupu pro jejich vedení a aktualizaci.

Zákon č. 114/1992 Sb., České národní rady o ochraně přírody a krajiny.

Zákon č. 334/1992 Sb., České národní rady o ochraně zemědělského půdního fondu.

Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon).

Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon).

Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

Použité internetové a mapové zdroje

Archiv ČÚZK - <https://ags.cuzk.cz/archiv/>

AOPK ČR - <https://gis-aopkcr.opendata.arcgis.com/>

ArcGIS Hub - <https://hub.arcgis.com/>

Česká geologická služba - <http://www.geology.cz>

ČSÚ - <https://www.czso.cz/>

ČÚZK - <https://www.cuzk.cz/>

Geoportál Jihočeského kraje - <https://geoportal.kraj-jihocesky.gov.cz/portal/>

Geoportál SPÚ - <https://geoportal.spucr.cz/>

HEIS VÚV - <https://heis.vuv.cz/>

LPIS - <https://eagri.cz/public/app/lpisext/lpis/verejny2/plpis/>

Národní geoportál INSPIRE - <https://geoportal.gov.cz/>

ÚHÚL - <https://www.uhul.cz/mapy-a-data/katalog-mapovych-informaci/>

ÚP obce - <https://www.mojne.cz/urad/uzemni-plan/>

VÚMOP - <https://www.vumop.cz/>

ZABAGED - <https://geoportal.cuzk.cz/>

Seznam obrázků

Obrázek 3.1: Přehledová mapa vybrané lokality (<i>vlastní zpracování</i>)	31
Obrázek 3.2: Vlajka a znak obce Mojmé (https://www.mojne.cz/)	33
Obrázek 3.3: Krajina Dolního Třebonína (<i>S. Feigl, 1930</i>)	34
Obrázek 3.4: Výřez Jihočeského obchodního a průmyslového adresáře (<i>Bayer, 1923</i>)	34
Obrázek 5.1: Mapa hydrologie (<i>vlastní zpracování</i>)	50
Obrázek 5.2: Mapa odvodněných ploch (<i>vlastní zpracování</i>)	51
Obrázek 5.3: Mapa geologických poměrů (<i>vlastní zpracování</i>)	53
Obrázek 5.4: Mapa BPEJ (<i>vlastní zpracování</i>)	57
Obrázek 5.5: Mapa členitosti (<i>vlastní zpracování</i>)	59
Obrázek 5.6: Mapa využití území (<i>vlastní zpracování</i>)	61
Obrázek 5.7: Mapa technické infrastruktury (<i>vlastní zpracování</i>)	69
Obrázek 5.8: Mapa rozvoje území (<i>vlastní zpracování</i>)	72
Obrázek 5.9: Mapa dopravní sítě (<i>vlastní zpracování</i>)	73
Obrázek 5.10: Mapa stabilního katastru (<i>vlastní zpracování</i>)	85
Obrázek 5.11: Mapa erozního ohrožení (<i>vlastní zpracování</i>)	87
Obrázek 5.12: Mapa stupně ekologické stability (<i>vlastní zpracování</i>)	101
Obrázek 5.13: Mapa ÚSES (<i>vlastní zpracování</i>)	108

Seznam tabulek

Tabulka 1.1: Přehled doporučených opatření proti vodní erozi (<i>Homoláčová a Groušlová, 2022</i>)	26
Tabulka 1.2: Přehled doporučených opatření proti větrné erozi (<i>Homoláčová a Groušlová, 2022</i>)	26
Tabulka 4.1: Oblasti dle LDF (<i>Bednář, 1993</i>)	36
Tabulka 4.2: Oblasti dle MVJ (<i>Bednář, 1993</i>)	36
Tabulka 4.3: Stupeň významnosti prvku (<i>Michal, 1992</i>)	41
Tabulka 5.1: Klimatická charakteristika dle klasifikace Atlasu podnebí ČSR (<i>Tolasz, 2007</i>)	43
Tabulka 5.2: Klimatická charakteristika dle Quittovy klasifikace (<i>Tolasz, 2007</i>)	43
Tabulka 5.3: Klimatická charakteristika dle klimatického regionu BPEJ (<i>vyhláška č. 227/2018 Sb., příloha č. 1</i>)	44
Tabulka 5.4: Průměrná hodnota vzduchu (°C) za období 1901 - 1950 (<i>Zítek, 1960</i>)	44
Tabulka 5.5: Průměrný počet mrazových dnů [ve 2 m nad zemí, kde $t \leq -0,1$ °C] za období 1926-1950 (<i>Zítek, 1960</i>)	45
Tabulka 5.6: Průměrný úhrn srážek (mm) za období 1901-1950 (<i>Zítek, 1960</i>)	45
Tabulka 5.7: Průměrný počet dnů s bouřkou za období 1946-1955 (<i>Zítek, 1960</i>)	46
Tabulka 5.8: Průměrná roční četnost větru (%) v období 1933-1944 (<i>Zítek, 1960</i>) ..	46
Tabulka 5.9: Průměrné datum nástupu fenologických fází za období 1926-1940 (<i>Zítek, 1960</i>)	47
Tabulka 5.10: Výčet hydrologických povodí IV. řádu ve vybrané lokalitě (<i>HEIS - VÚV</i>)	47
Tabulka 5.11: Výčet vodních toků ve vybrané lokalitě (<i>CEVT</i>)	48
Tabulka 5.12: Výčet vodních ploch ve vybrané lokalitě (<i>CEVT</i>)	49
Tabulka 5.13: Přehled HPJ ve vybrané lokalitě (<i>vyhláška č. 227/2018 Sb., příloha č. 2</i>)	54
Tabulka 5.14: Přehled BPEJ ve vybrané lokalitě (<i>VÚMOP</i>)	55
Tabulka 5.15: Využití krajiny ve vybrané lokalitě (<i>vlastní zpracování</i>)	60
Tabulka 5.16: Přehled hospodařících subjektů ve vybrané lokalitě (<i>LPIS, vlastní zpracování</i>)	65
Tabulka 5.17: Navržený osevní postup pro vybranou lokalitu (<i>vlastní zpracování</i>) ..	66
Tabulka 5.18: Charakteristika silniční sítě ve vybrané lokalitě (<i>vlastní zpracování</i>) ..	74

Tabulka 5.19: Přehled místních komunikací ve vybrané lokalitě (<i>vlastní zpracování</i>)	74
Tabulka 5.20: Přehled polních cest ve vybrané lokalitě (<i>vlastní zpracování</i>)	76
Tabulka 5.21: Přehled lesních cest ve vybrané lokalitě (<i>vlastní zpracování</i>)	82
Tabulka 5.22: Průměrný odnos půdy půdních bloků (<i>vlastní zpracování</i>)	86
Tabulka 5.23: Přehled vodních toků ve vybrané lokalitě (<i>vlastní zpracování</i>)	88
Tabulka 5.24: Přehled vodních ploch ve vybrané lokalitě (<i>vlastní zpracování</i>)	93
Tabulka 5.25: Stupeň ekologické stability (<i>vlastní zpracování</i>)	100
Tabulka 5.26: Přehled biocenter ve vybrané lokalitě (<i>vlastní zpracování</i>)	102
Tabulka 5.27: Přehled biokoridorů ve vybrané lokalitě (<i>vlastní zpracování</i>)	104
Tabulka 5.28: Přehled navržených interakčních prvků ve vybrané lokalitě (<i>vlastní zpracování</i>)	107

Seznam použitých zkratek

AOPK – Agentura přírody a krajiny

BPEJ – bonitovaná půdně ekologická jednotka

CEVT – Centrální evidence vodních toků

ČHP – číslo hydrologického pořadí

ČMKPÚ – Českomoravská komora pozemkových úprav

ČOV – čistírna odpadních vod

ČR – Česká republika

ČSAD – Československá státní automobilová doprava

ČSN – česká technická norma

ČSÚ – Český statistický úřad

ČÚZK – Český úřad zeměměřický a katastrální

EU – Evropská unie

HEIS VÚV – Hydroekologický informační systém Výzkumného ústavu hospodářského T. G. Masaryka

HPJ – hlavní půdní jednotka

CHKO – Chráněná krajinná oblast

IP – interakční prvek

JHTÚP – jednotné hospodářsko-technické úpravy pozemků

JPÚ – jednoduchá pozemková úprava

JZD – jednotné zemědělské družstvo

k. ú. – katastrální území

KES – koeficient ekologické stability

KoPÚ – komplexní pozemkové úpravy

KSČ – Komunistická strana Československa

LBC – lokální biocentrum ÚSES

LBK – lokální biokoridor ÚSES

LDF – Langův dešťový faktor

LPIS – geografický informační systém evidence využití zemědělské půdy za účelem ověřování údajů v žádostech o dotace

MVJ – Minářova vláhová jistota

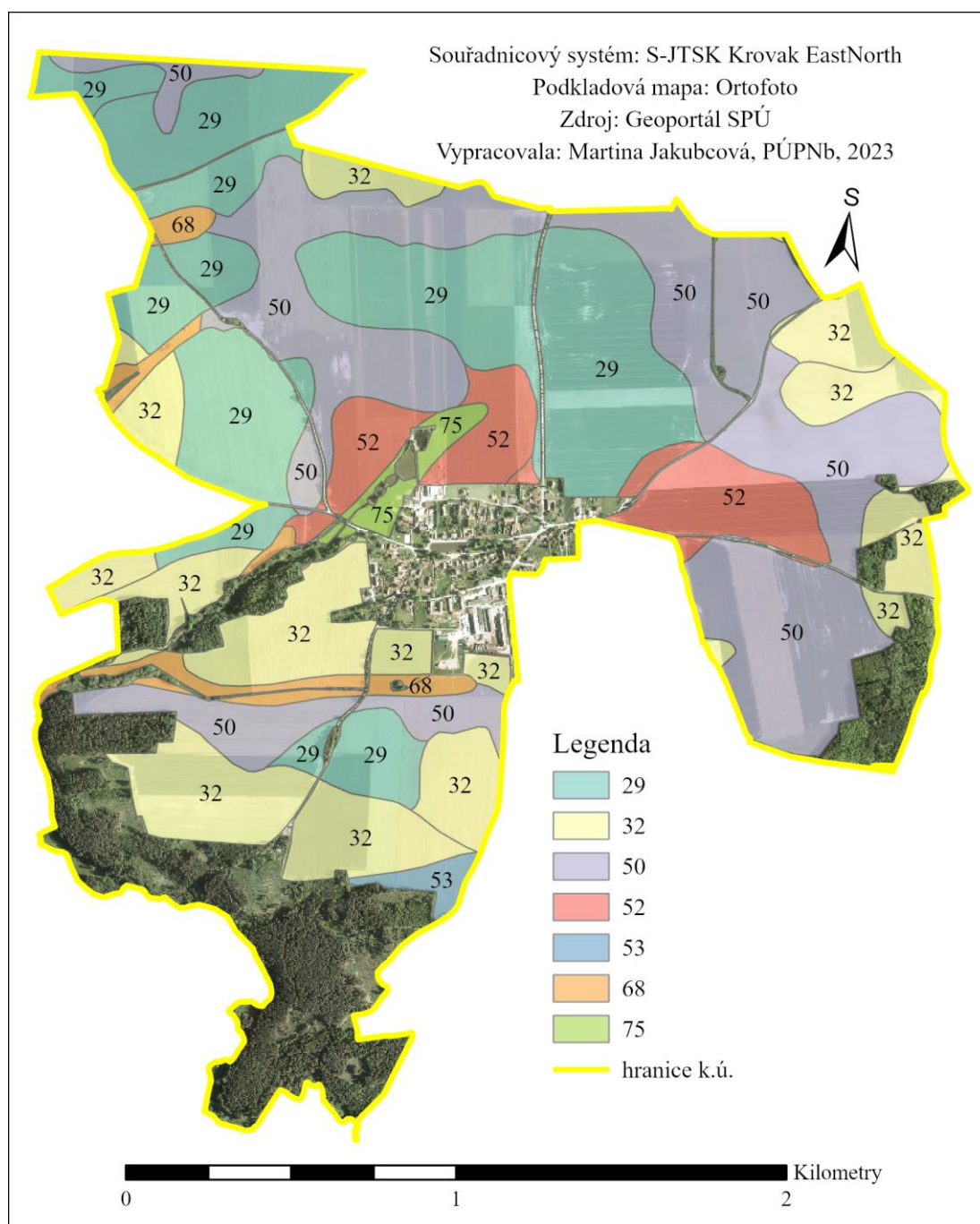
NBK – nadregionální biokoridor ÚSES

PEO – protierozní opatření

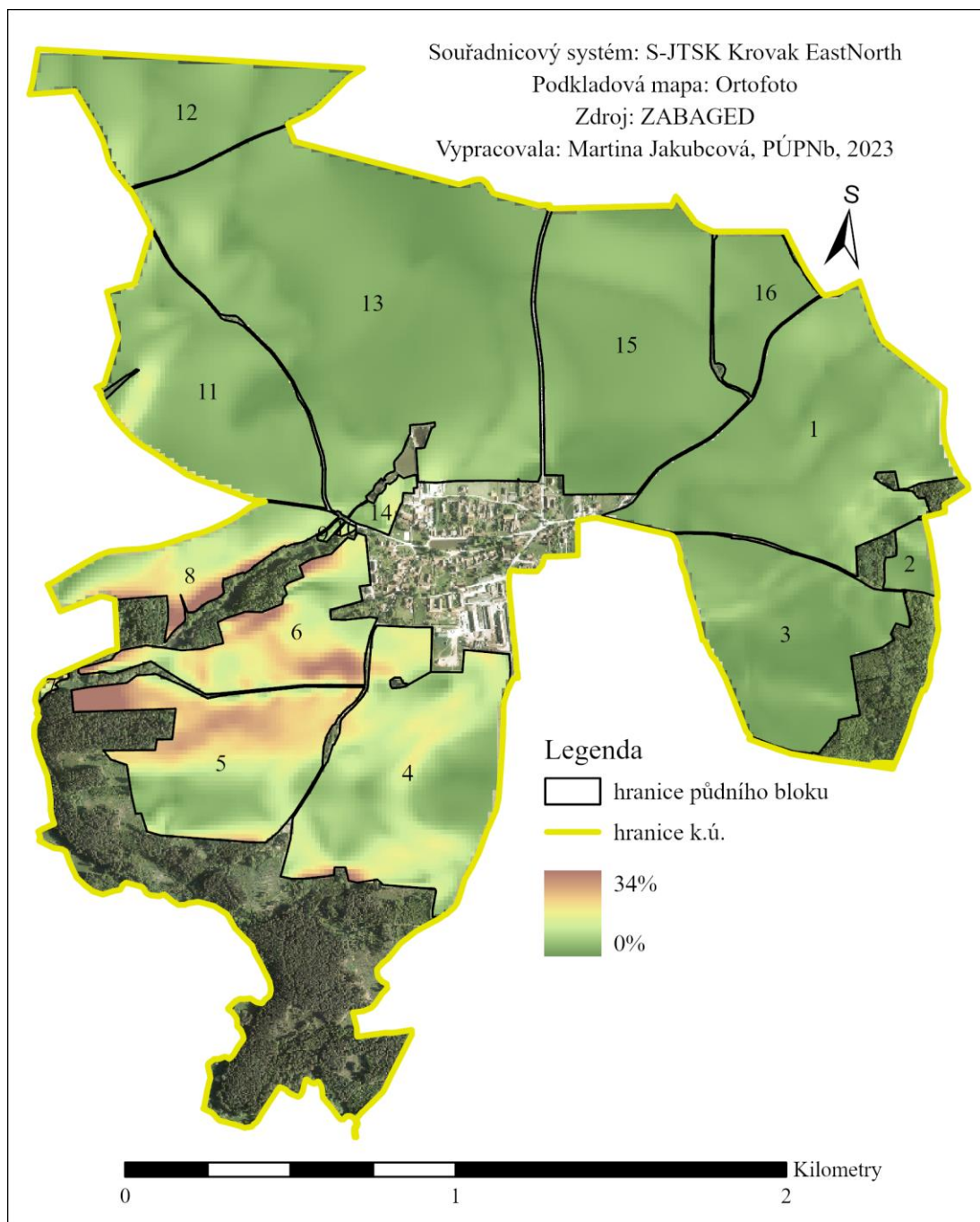
RBC – regionální biocentrum ÚSES
SES – stupeň ekologické stability
SPÚ – Státní pozemkový úřad
STG – skupina typů geobiocénů
TTP – trvalý travnatý porost
ÚHÚL – Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem
ÚP – územní plán
ÚSES – územní systém ekologické stability
VDJ – velká dobytčí jednotka
VN – vysoké napětí
VÚMOP – Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy
VVN – velmi vysoké napětí
WMS – web map service (webová mapová služba)
ZABAGED – Základní báze geografických dat
ZD – zemědělské družstvo
ZPF – zemědělský půdní fond

Přílohy

Příloha 1: Doplnující grafické podklady

Mapa HPJ (vlastní zpracování)

Mapa sklonitosti (vlastní zpracování)

Příloha 2: Fotodokumentace odvodňovacích staveb ve vybrané lokalitě

Odvodňovací stavba z roku 1967

Odvodňovací stavba z roku 1967

Odvodňovací stavba z roku 1967

Odvodňovací stavba z roku 1978

(vlastní foto)

Příloha 3: Fotodokumentace občanské vybavenosti ve vybrané lokalitě

Obecní úřad

Hasičská zbrojnice

Dětské hřiště

Autobusová zastávka

(vlastní foto)

Příloha 4: Fotodokumentace drobných sakrálních staveb ve vybrané lokalitě

Kaplička u PC9 blíže k sídlu Mojnë

Kaplička u PC9

Kaplička u PC3

Válečný hrob u MK5

Sakrální kříž u PC8

Sakrální kříž u MK4

Sakrální kříž u PC10

(vlastní foto)

Příloha 5: Fotodokumentace místních komunikací ve vybrané lokalitě

MK1

MK2

MK3

MK4

MK5

MK6

MK7

MK8

MK9

MK10

(vlastní foto)